

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Δ'—ΤΕΤΧΟΣ 45
ΙΟΥΛΙΟΣ 1911

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΣΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχ.	12.—
Διὰ τοὺς διδασκάλους	»	8.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	1/4 Αίρα Ἀγγλίας	
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	10 Σελίνια	
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Φρ. χρ.	12.—
Ἐκδοσίς ἐκλεκτῆ γενικῶς	»	25 ἢ Δρ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΔΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83. — ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,, — ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν σύγγραμμα ἀποσιελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν συνδρομητῶν μας ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐκάστου μηνός.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀπὸ τὰς ἐπιθεωρήσεις τοῦ Λονδίνου (Μάντισον): Ἐυγενίας Ζωγράφου. — Ἀπαρτεῖς Ἑλληνίδες κατὰ τὸν 19^{ον} αἰῶνα. Μαργαρίτα Ἀλβάνου-Μηλιάτη: Σκ. Δὲ Βιάζη. — Τὸ Ἑκλαδικτικὸν Τμήμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων: Μή-Μυς. — Περὶ Λιπτικῶν ὑπὸ ἡμετέρας ἐκτροφῆς: Σολ. Χ. μ. π. ν. ς. — Αἱ Ἀναμορφῆσαι τῶν Παίδων: Ἰω. Χρυσοσκέπη. — Ὁ Μασκοκράτης — Θάνατος Μίλετ. — Ἰωσήφ: Ἰδύλλ. — Τὸ Οἰκονομικὸν ἔργον τῆς Ἑλλάδος: Γ. Κυριακού. — Γαῖα ἀπειρηραμένοι: Κτηνοτρόφου. — Στίχη διὰ τὰς Κτιμίας: Ἡ Μόδα: Λος Μ. Π. — Ἡ Σάτυρα τοῦ Μιρά: Ἀμαράντου. — Θεωτικὴ Ἐπιθεώρησις: Κ. — Ἀπὸ τὰ πικρὰ τραγῳδία: Ἰω. Πολίμη. — Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μιρά: (Ἰούλιος): Ζ. — Βιβλιογραφία. — Βίβλος.

ΚΟΣΜΟΙ: Ἰδύλλ. — Παρήγορος διαμαρτυρία. — Π. Κανελλίδης. — Σηροτυφικὴ Ἐκδοσις. — Ὁ Ὄδηγός τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ πρώτη ἀεροπλοΐα. — Νεωτερισμοὶ τῆς Ἀγοταυτικῆς.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Πίναξ τοῦ Δαδ. — Μαθήματα τῆς Γεωγραφικῆς Σχολῆς. — Μαθήματα τοῦ διδασκαλείου τῶν νηπιαγωγῶν κατασκευάζουσαι κάνιστρον. — Ὁ ἐν Τήνῳ γὰρ τῆς Ἑναγγελιστίας. — Λιμὴν Καλαμῶν.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

EUGÉNIE ZOGRAPHOU

LA REVUE

HELLÉNIQUE

4eme Année, N° 45.

ATHÈNES, JUILLET 1911.

— REVUE MENSUELLE —

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMÉRO: 1 FRANC.

LA GRANDE FABRIQUE
S. STEIN

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTEAUX ETC. POUR DAMES & FILLETS

BONNETERIE, CHEMISERIE, PARFUMERIE, GANTERIE, MERCERIE,
LINGERIE FINE, ARTICLES DE BLANC, MAROQUINERIE
CHAUSSURES, ARTICLES DE VOYAGE ETC. ETC.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, SALONIQUE, CON-
STANTINOPLE (CALATA ET STAMPOUL).

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
Σ. ΣΤΕΙΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΣ

ΕΙΔΗ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΕΙΔΗ
ΥΛΙΚΩΝ, ΘΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΕΞΟΡΡΟΥΧΩΝ ΠΡΑΥΤΕΛΕΙΑΣ Η ΜΗ,
ΕΙΔΗ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ, ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ, ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΩΔΟΥ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΟΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛ)

ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΟΔΩΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ (ΜΕΓΑΡΟΝ Ι. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ)

Είνε γνωστή από επταετίας τοῦ Δραγατσειοῦ ἐν Πειραιεὶ ἡ ἐργασία ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ παιδεύσει, ἐν ταῖς ξέναις γλώσσαις καὶ ἐν τῇ πρακτικωτέρῳ διδασκαλίᾳ. Τὴν ἐργασίαν ταύτην νοῶν νὰ μεταδώσῃ ὁ πρῶτος γυμνασιάρχης Διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Ἰάκ. Χ. Δραγάτσης εἰς εὐρύτερον κύκλον ἔρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ Σεπτεμβρίου μὲ τὴν πανοπλίαν τῆς ὑγιούς ἐν πᾶσι παιδεύσεως, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς προπαρασκευῆς πρῶτον καὶ κυριώτατα χρηστῶν ἀνθρώπων, χρηστῶν πολιτῶν.

Προσχωρῶν γραφεῖον μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου:
ΕΝ ΟΔῳ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΝΘΕΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ "ΑΒΕΡΩΦ,"

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUEY N° 5

FOURNISSEUR DE L'ARMÉE D'OCCUPATION
MAISON FONDÉE EN 1870

GRANDE FABRIQUE, DISTILLERIE DE LIQUEURS
GRAND DÉPOT DE VINS

IMPORTATION · EXPORTATION

Σ. Π. Α. Π.

	11.35	»	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
	6.30	»	Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
	3.45	μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
	7.—	π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
	12.40	μ. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Πύργον, Ὀλύμπια, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
			Ἀναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν
	2.45	μ. μ.	Ταχεῖα ἐκ Πατρῶν (δις ὡς ἄνω).
	4.45	»	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
	6.15	»	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
	7.05	»	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν, Καλαβρύτων.
	8.15	»	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
			Ἀναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν
6.20	π. μ.		Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.—	»		Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
8.30	»		Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
11.30	»		Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.
1.20	μ. μ.		Ταχεῖα διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέραν καὶ Τετάρτην.
			Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν
7.10	π. μ.		Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
8.15	»		Ταχεῖα δι' Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην καὶ Πέμπτην.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ος ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΝΤΑ				ΑΝΕΚΔΟΤΑ			
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ	Α'	τόμος	Φρ. 3.00	Η ΜΟΝΑΧΗ	Δράμα	Βυζαντινὸν	τρίπρακτον
»	Β'	»	» 2.00	Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ	»	κοινωνικὸν	»
»	Γ'	»	» 1.50	Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ	»	ιστορικὸν	»
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ	»	»	» 2.00	Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ	κοινωνικὸν	δρα-	μάτιον μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ	Ἱστορικὸν μυθιστόρημα,						(Διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Σκημῆς)
ἔξ ὑπερπετακοσίων σελίδων.			5.00				

Σειραὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρησεως τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 18 φρ. ἐκάστη.

Η "ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ"

ΑΝΩΝΤΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1,500.000

ΙΔΡΥΘΗ διὰ τὴν προμηθεύῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ ἐκλεκτότερα, τὰ νεώτερα καὶ στερεώτερα ὑφάσματα (Τσόχας καὶ Κασμίρια Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας).

Ἡ «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ» εἶνε τὸ πρῶτον καὶ τὸ μεγαλύτερον Ἐμπορικὸν Ἴδρυμα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς.

Αἱ ΤΙΜΑΙ τῆς «ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ» εἶνε ἀπολύτως ὀρισμέναι καὶ πρωτοφανεῖς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπόριον.

ΟΤΑΝ ἀποφασίσῃτε νὰ ἀγοράσῃτε ὑφασμα ἀναλογισθῆτε τὸ πραγματικὸν συμφέρον σας καὶ ἐπισκεφθῆτε τὸ Bon Marche τῆς Ἑλλάδος τὰ Μεγάλα καταστήματα τῆς «ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ» ἐπὶ τῆς οδοῦ Αἰόλου καὶ Χρυσοσπηλαιωτίσης ἀριθ. 9 καὶ 11.

(Τῆν «Ἐμπορικὴν Ἐνωσιν» ἱδρυσαν καὶ διευθύνσαν οἱ εὐφρόμως γνωστοὶ ἐν τῇ Ἀγορᾷ μας Ἐμποροὶ Τσοχῶν καὶ Κασμηρίων κ. κ. Ἀλκιβιάδης Κονταράτος, Γαβριήλ Ἀνδριόπουλος, Κωνσταντῖνος Κακκαράς, Γεώργιος Διάμσης, Θεμιστοκλῆς Κονταράτος καὶ Κωνστ. Διάμσης).

Τῶ αἰτοῦντι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δείγματα ἀποστέλλονται ἀμέσως

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ

3 - ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Δηλοποιεῖ

οἱ, ἀπὸς τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ ἑκατονταδράχμων τραπεζικῶν γραμμάτων, τίθησι κατ' αὐτὰς εἰς κυκλοφορίαν καὶ ἔτερα τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν 100 ἑκατὸν δραχμῶν, νῦν τύπου, πλάτους 87 χιλιοστῶν καὶ μήκους 178 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, διακρινόμενα διὰ τῶν ἐξῆς κυριωτέρων γνωρισμάτων.

Πρόσοψις

Ἡ πρόσοψις φέρει πρὸς τὰ ἀνω τοξοειδῶς διὰ μελανῶν κεφαλαίων γραμμάτων τὰς λέξεις «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» κάτωθι δὲ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐν πλασίῳ πεποικίμενῳ διὰ δανιλλοειδοῦς ποικιλίας τὸν ἀριθμὸν 100 διὰ μεγάλων ἀραβικῶν στοιχείων. Ὑπὸ τοῦτον ἐν μελανῷ πλασίῳ σχήματος ταυίας τὰς λέξεις «δραχμαὶ ἑκατὸν» διὰ κεφαλαίων λευκῶν γραμμάτων.

Κατωτέρω φέρονται ἀριστερῇ ἢ ὑπογραφῇ τοῦ ταμίου τῆς Τραπέζης, ἐν τῷ μέσῳ ἢ τοῦ Διοικητοῦ καὶ δεξιᾷ ἢ τοῦ Βασιλικῆς Ἐπιτρόπου, τεθειμένα αἱ μὲν δύο πρῶται διὰ σφραγιστήρος, ἡ δὲ τελευταία ἰδιοχειρῶς.

Ἀριστερῇ τοῦ γραμματίου εὐρεθῆται ἐν πλασίῳ σχήματος κυκλοτεροῦς ἢ εἰκῶν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Τραπέζης Γ. Σταύρου, δεξιᾷ δὲ τὸ Βασιλικὸν Στίγμα.

Ἡ πρόσοψις χρώματος κίττου πλαισιούται ὑπὸ δανιλλοειδῶν ἡμικυκλικῶν ποικιλίας χρώματος πρασίνοῦ.

Ὅπισθία ὄψις

Ἡ ὀπισθία ὄψις, πλαισιουμένη διὰ πρασίνοῦ δανιλλοειδοῦς ποικιλίας, φέρει ἐν τῷ μέσῳ εἰκόνα τοῦ σωζομένου ἀρχαίου ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φερούσης τὸν Πλούτιον. ὡς ἀνεγινώσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ βάρου αὐτοῦ διὰ κεφαλαίων μελανῶν γραμμάτων.

Ἐκατέρωθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης φέρεται ἐν θυρωῖς διὰ μεγάλων λευκῶν στοιχείων ὁ ἀριθμὸς 110, ὑπ' αὐτὸ δὲ σημειοῦται ἡ ἔκδοσις διὰ τῶν λέξεων «ἔκδοσις ἑννάτη».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1910.

Ὁ Διοικητὴς
ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπέλευσιν νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικῆς συστήματος, πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποῦ αἱ τρεῖς σκευασαὶ Ἐλιξίρια, Ὀδοντόκοις καὶ Ἀδαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ Ἐλιξήριου παύει ἡ ὀδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε σκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικὴ.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἴδιῳ ἀντὶ 2 φρ. τὸ φαλιδίον.

3 - ΚΟΡΑΗ - 3

ΠΕΛΟΠ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ (Σοφοκλείου)

60

Οἱ καλλίτεροι Ἀθηναῖοι ἱατροὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Μαγγίνας, Βάφας, Ζαῖμης, Λαῦρος, Καλλικούνης, Καλλιωνίδης, Μαλανδρινός, Παπαβασιλείου, Βλαβιανός, Γκίζης, Τσολακίτης, Κυτταριώλης, Μπίστης, Πούμπουρας, Σωτηριάδης, Τσάκωνας, Φαραντᾶτος, Καπρουλάς, Ρόκκος, Κανέλλης, Σκάσης, Ἀραβαντινός, Ἀντωνίου, Κεφαλόπουλος, Νικολοῦδης, Ἀσιμῆς, Δεδούσης, Σακόρραφος, Λαμπίκης, Καῖρης, Πρωτόπουλος κλπ. Σημειοῦν δι' ἐπιστολῶν των

ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΣΑΡΙΖΗΣ, ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ, ΚΥΛΛΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΣΑΓΕΣΙ
ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 17-21)

ΑΡΤΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΑΛΑ ΕΙΣ ΚΟΝΙΝ - ΓΑΛΑ ΑΠΕΞΗΡΑΜΕΝΟΝ

Εάν θέλετε ν' αποφεύγητε τὰς επικινδύνους νοθείας τοῦ γάλακτος,
 Εάν θέλετε νὰ εἰσθε ἀσφαλεῖς ἀπὸ κάθε ἐπικίνδυνον μόλυσμα.
 Εάν θέλετε νὰ ἔχητε πρόχειρον εἰς κάθε στιγμήν γάλα ἀνόθευτον καὶ καθαρὸν.
 Εάν θέλετε νὰ ἔχητε εἰς τὴν διάθεσίν σας γάλα μὲ τὸ βούτυρόν του καὶ χωρὶς καμμίαν ξένην οὐσίαν ἐντὸς αὐτοῦ
 Εάν θέλετε νὰ μεταχειρίζεσθε γάλα χωρὶς νὰ εἶνε ἀραιωμένον ἀπὸ ἀκάθαρτα νερὰ καὶ νοθευμένον μὲ κόλλες
 Εάν θέλετε νὰ δίδετε εἰς τὴν οἰκογένειάν σας γάλα χωρὶς ἐπικίνδυνα μικρόβια, χωρὶς ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολάς.
 Εάν θέλετε νὰ ἔχετε εἰς τὰ ταξείδιά σας, εἰς τὰς ἐκδρομάς σας, εἰς τὰς ἐξοχάς σας καὶ εἰς κάθε στιγμήν ἀνάγκης γάλα Ἀγνόν-Θεραπεϊκὸν-Οἰκονομικὸν **προμηθεύεσθε τὸ γάλα εἰς κόνιν** τῆς Ἑταιρίας μας.
 Διὰ τὰ γλυκύσματά σας, τῆς κρέμας σας, τὰ τσουρέκια σας, τὸν καφέ σας, τὸ τσαί σας, τὴν σοκολάταν σας δὲν ὑπάρχει τελειότερον γάλα. **Δοκιμάσατε.**
Ἐκαστον πακέτον 36 1)2 δραμίων διὰ μίαν ὀκᾶν γάλα λεπ. 50. Δι' ἡμισίαν ὀκᾶν λ. 25
Τρόπος χρῆσεως: Διὰ νὰ κατασκευάσητε μίαν ὀκᾶν γάλακτος νωποῦ βράζετε 365 δράμια νερό. Ἀπὸ τὸ βραστό αὐτὸ νερὸ λαμβάνετε τόσον ὅσον ἀρκεῖ διὰ νὰ διαλύσετε τὴν κόνιν καὶ κάμετε μίαν ζύμην. Ἀμέσως κατόπιν προσθέτετε καὶ τὸ ὑπόλοιπον νερὸ ἀνακατεύοντες τὸ ὅλον καλῶς. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἔχετε μίαν ὀκᾶν γάλα πρώτης τάξεως. Εἰς τὸν καρφέν σας, τὴν σοκολάταν σας, κάμετε τὸ ἴδιον. Γευστικώτερον **καφέ-γάλα** δὲν ἔδοκιμάσατε ἀκόμη.

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄρελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 2500 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἄλλων εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν

Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἀργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολι	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλόπολι	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπαρισίαν	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἀκράταν	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.40	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55

Ἐκ Πατρῶν

Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.40	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λαχινὰ	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Αἴγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	4.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

Ἐκ Τριπόλεως

Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.35
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΙΗ' Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1911 — 1912

Ἐργασίαι ἔργων 20 Ἀποστόλων
μαθημάτων 15 Σεπτεμβρίου

Ἰνστιτούτου δεξιὰ καὶ μαθημάτων

ἈΚΑΔΗΜΙΑ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — (Πλατεία Κάνιγγος)

Σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν:
**ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ,
ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΜΗΧΑΝΟΤΡΓΙΚΗ**

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τεχνικῶν σπουδῶν
τὰ διδάκτρα ἠλαττώθησαν εἰς τὸ 1)3
ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους

ΠΛΟΥΤΟΣ
ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΦΥΤΩΝ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Εἰδοποιούμεν τὸ Σὸν κοινὸν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ εἰς τὰ ἐν Σπολιόις Δενδροκομεῖα καὶ φυτοκομεῖα μας εὐρίσκονται πρὸς πόλησιν καὶ εἰς τιμὰς ἀουναγωνίστους ἅπαντα τὰ ἐκλεκτὰ εἶδη τῶν Καρποφόρων δένδρων ἴαν εὐρωστα καὶ ὑγιᾶ. Ὅμοιως ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν Φοινικοειδῶν καὶ Ἑσπεροδοειδῶν φυτῶν.

Ἀγαλαμβάγομεν τὸν καθαρισμὸν Κήπων καὶ Δενδροστοιχιῶν.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΝΤΟΡΟΙ

INSTITUT COMPTABLE

Τελεία ἐκμάθησις παντός ὅτι ἐνδιαφέρει πρακτικῶς τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας, τὸ Ἐμπόριον καὶ τὴν Βιομηχανίαν. Λογιστικὴ ἐξάσκησις πρωτοφανῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Πλεονεκτήματα πληροφορίας παρὰ τῷ Διευθυντῇ τοῦ Institut Comptable κ. Ν. ΤΣΙΜΠΑ.

Ὁδὸς Κανάρη καὶ Μηλιῶν ἀριθ. 2Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 4^{ον}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1911

ΤΕΤΧΟΣ 45^{ον}

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Ἐν Ρωσσίᾳ (Ὁδησός) ὁ κ. Ἀναστάσιος Μάλτος. — Rue Pouschkin, No 66. — Ἐν Λονδίῳ ἡ Δις Ὁλγα Παπαδάκη, (61 Hereford Road Bayswater, W). — Ἐν Μάντσεστερ, ὁ κ. Βασίλειος Κωνσταντινίδης. — Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ κ. Τριαντάφυλλος Τεϊτσέλης. — Ἐν Κατ Ζαγὰτ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Παναγιώτης Ἰατριδῆς. — Ἐν Ζαγαζίκ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Ζήνων Στράτης, Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου. — Ἐν Facous τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Νίκαρος Παπᾶς. — Ἐν Μασούρα τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Περικλῆς Κωνσταντοπούλος. — Ἐν Simbellawein τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Μιχαὴλ Μπαμῆρας, ἰατρός. — Ἐν Τάνια τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Περικλῆς Παπαχριστοδούλου. — Ἐν Benha τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Κωνσταντ. Δανιῆσκας. — Ἐν Πόρτ—Σάιτ ἡ Δις Ἀγγαῖα Γεωργιάδου, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου. — Ἐν Ἀρμοχώστῳ ἡ Δις Ἑλένη Χατζηκίτρου, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου. — Ἐν Λεωνοσίᾳ ἡ Δις Ἑλένη Χρηστοῦ, Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου. — Ἐν Λάρακῳ ἡ Δις Ἑλένη Χατζηκλειζοῦ. — Ἐν Λεμεσῷ ὁ κ. Εὐγένιος Ζήνων, Δικηγόρος. — Ἐν Πάφῳ ὁ κ. Σπυρίδων Μαυρομάτης, Δικηγόρος. — Ἐν Καϊάμας ὁ κ. Ἰωάννης Καμπᾶς. — Ἐν Ἱερουσαλὴμ ὁ κ. Ματθαῖος Παυλίδης.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΛΟΥΒΡΟΥ

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΔΙΑΖ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

M A N T S E S T E R

Εἰς τὸ Λονδίνον, ἂν καὶ παρέμεινα μακρὸν μέρος τοῦ χειμῶνος, δὲν κατώρθωσα ἐν τοῖτοις νὰ ἴδῃ τὴν ὀνομαστὴν ἀγγλικὴν ὀμίχλην. Βεβαίως ἡ ὀμίχλη δὲν παύει ἀπὸ τὸ Λονδίνον. Δύο-τρὶς φορές μάλιστα ὡς νέφος λεικὸν εἶχε περιβάλει ὀλόκληρον τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὸ νέφος αὐτὸ τὸ ἀραχνούφες τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὴν ἐντύπωσιν — τοῦλάχιστον εἰς ἐμὲ — ἐνὸς ὠραίου πέπλου, διελύετο μετὰ πάροδον ὀλίγων ὥρων. Τὴν ὀμίχλην τὴν βαρεῖαν, τὴν μαίην, ἢ ὁποῖα διακόπτει τὴν συγκοινωνίαν, ἢ ὁποῖα σταματᾷ τὰ ὄνιμιπους καὶ τὰ μπάς καὶ τὰ ὠτομομπὶλ καὶ τὰ ὄχηματα καὶ πολλάκις καὶ τὸν σιδηρόδρομον, ἢ ὁποῖα ἀποκλείει τὸν δρόμον σας, ἀποκρίπτει τὸ σπῆτι σας, ἐξασθενεῖ τὸ φῶς τοῦ ἀεριοφῶτος καὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ, καθιστᾷ δισδιάκριτον τὴν φωνὴν τοῦ φίλου σας, βουβαίνει τὸν ἴχον εἰς τεσσάρων βημάτων ἀπόστασιν καὶ πνίγει τὴν φωνὴν εἰς τὸν λάρυγγα, καθιστᾷ ἐπικίνδυνον τὸ ἐποχεῖσθαι — ἀφοῦ οἱ ἴπποι μὴ βλέποντες ἀναβαίνουν εἰς τὰ πεζοδρόμια — χωρὶς νὰ εἶνε ὀλιγώτερον κινδυνώδες τὸ πεζῆ περιπατεῖν, τὴν ὀμίχλην αὐτὴν δὲν τὴν συνήνησα εἰς τὸ Λονδίνον. Καὶ ὅταν ἔφρευγα διὰ τὸ Μάντσεστερ με ἐβεβαίωσαν ὅλοι ὅτι ἐκεῖνο — τὸ ἀληθῶς τρομακτικὸν εἰς τὰς λεπτομερείας του — τὸ ὁποῖον δὲν εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ δοκιμάσω εἰς τὸ Λονδίνον, θὰ τὸ εἴρισκα ἀσφαλῶς εἰς τὸ Μάντσεστερ. Καὶ τοῦτο, διότι τὸ Μάντσεστερ καταλαμβάνεται σιγῶτερον ὑπὸ τοιαύτης ὀμίχλης. Εἰς τοῦτο συντελοῦν πολὺ, τὰ ἀπειρα ἐργοστάσια ἀπὸ τὰ ὁποῖα περιβάλλεται ἡ ἐμπορικωτάτη αὕτη πόλις. Οἱ καπνοὶ οἱ ἐκπεμπόμενοι ἀπὸ τὰς ἀπειροπληθεῖς καπνοδόχους τῶν ἐργοστασίων ἀνέρχονται εἰς ἓνα ὕψος καὶ σταματοῦν ἐκεῖ καὶ βραδύτερον κατέρχονται πάλιν πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς βαρεῖας ὀμίχλης. Καὶ τὰ ἐργοστάσια εἰς τὸ Μάντσεστερ εἶνε τόσον ἀπειρώως πολλά, ὥστε παρέχουν ἀφθονον τροφήν εἰς τὴν ὀμίχλην, ἢ ὁποῖα θεωρεῖται — ἴδια κατὰ τοὺς τρεῖς χειμερινοὺς μῆνας — ὡς κατὰ ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὴν ἐμπορικὴν πόλιν.

*

Ἐν τοῖτοις τὰς ἡμέρας τῆς ἐκεῖ ἀφίξέως μου ὀμίχλη δὲν ὑπῆρχεν οὔτε εἰς τὸ Μάντσεστερ. Ἡ ἀπειραντος πόλις μετὰ τὰ ἀπειρα ἐργοστάσια, δὲν ἔπλεε βέβαια εἰς φῶς. Καὶρός συννεφώδης, ἀτμόσφαιρα βαρεῖα, βροχὴ ψιλὴ παρέχον ἐντύπωσιν τῆς πλεον χειμερινῆς Ἀθηναϊκῆς ἡμέρας. Καὶ ὅμως οἱ Ματζεστειανοὶ ἦσαν ἐνθουσιασμένοι, εὑρισκον τὸν καιρὸν αὐτὸν θανμάσιον, τόσον τοὺς ἀπελπίζει καὶ

τοὺς ἐκνευρίζει ἢ ὀμίχλη. Τὸ Μάντσεστερ ὡς μία μεγαλοπόλις — φθάνουν εἰς ὀκτακοσίας χιλιάδας οἱ κίτικοι — εὐρωπαϊκὴ, ἔχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τῶν μεγαλοπόλεων. Δὲν τῆς λείπουν οὔτε τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα, οὔτε τὰ ἀφθονα τῆς συγκοινωνίας μέσα, οὔτε τὰ πολυτελῆ ἐσπιατόρια — τὸ Μίτλαν τὸ ἀριστοκρατικὸν ξενοδοχεῖον τῆς ἀριθμεῖ εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ἀγγλικόν, Γαλλικόν καὶ Γερμανικόν ἐσπιατόριον — οὔτε τὰ ὀγκώδη κτίρια, — τὸ Δημαρχεῖον τῆς θαῦμα πλοῦτου καὶ πολυτελείας, διὰ τὸ ὁποῖον χρειάζεσθε εἰδικὴν ἄδειαν προκειμένου νὰ ἐπισκεφθῆτε τὴν αἰθουσαν τῶν ἱποδοχῶν του, καὶ τὸ ὁποῖον φημίζεται ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα εὐρωπαϊκὰ Δημαρχεῖα — οὔτε τὰ μεγάλα καταστήματα τοῦ σιρμου, εἰς τὰ ὁποῖα εἰσέρχεται ὅτι δῆποτε καὶ ἂν ἐπιθυμήσητε ἢ φαντασθῆτε. Ἐν τοῖτοις με μίαν λέξιν ἢ γενικὴ ἐντύπωσιν τὴν ὁποῖαν σας προξενεῖ ἡ πόλις δὲν ἔχει τίποτε τὸ εὐχάριστον. Οἱ δρόμοι τῆς εἶνε ἀδύνατον νὰ διατηρηθῶσι καθαροί. Ἀπ' ἐναντίας εἶνε μελανοὶ καὶ λαθεροὶ καὶ σκοντάπτετε εἰς κάθε σας βῆμα. Οἱ Ἄγγλοι ζοῦν, ἀνατρέφονται, μορφώνονται ὑπὸ τοὺς ὕρους τῆς καθαριότητος. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι εἰς τὸ Μάντσεστερ, μέσα εἰς τὰ μεγάλα μελανὰ σπῆτια, μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἓνα κτίριον μέγαλον καὶ ἐρηθροβαφές. Ἀπὸ τὸν συνοδὸν μου κ. Β. Κωνσταντινίδην, — τὸν ὁποῖον καὶ δημοσίᾳ εἰχαριστῶ διὰ τὴν εὐγενὴ προθυμίαν του — ἔμαθον ὅτι τὸ κτίριον αὐτὸ ἦτο τὸ κατάστημα τοῦ Πυροσβεστικοῦ Λόχου, καὶ ὑπέθεσα ὅτι τὸ κατάστημα αὐτὸ θὰ ἱσθίμει ἐλαχίστων ἐτῶν ζωὴν ἀφοῦ παρ' ὅλην τὴν ὀμίχλην διετῆρει ἀκόμη τὸ ὠραῖον ἐρηθροβαφές του χρώμα, τὸ ὁποῖον ἐπροξέει τόσην ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἄλλα μελανὰ κτίρια. Ὑπῆρξε δὲ μεγάλη ἡ ἐκπληξίς μου ὅταν ἐπιληροφοροῦμην ὅτι τὸ κτίριον αὐτὸ ἱσθίμει εἰκοσαετῆ βίον, διετῆρει ὅμως τὸ πρῶτον του χρώμα, διότι κάθε 2 ἔτη οἱ πυροσβέσται τὸ ἔπλεον ἐξωτερικῶς. Αὐτὸ εἶνε δεῖγμα ἕως ποῦ φθάνει ἡ Ἀγγλικὴ καθαριότης.

Καὶ ὅμως εἰς τὸ Μάντσεστερ εἶνε ἀδύνατον νὰ τὴν ἀντιληφθῆτε αὐτὴν τὴν Ἀγγλικὴν καθαριότητα. Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις εἶνε τόσον ἀφαντάσιως μεγάλη, ὥστε νὰ ἐξαφανίζῃ τὴν καλὴν διάθεσιν τῶν Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν. Τὰ φορητὰ κάρα μετὰ τὰ ἐμπορεῖματα πανικῶν ἀξίας χιλιάδων λιρῶν καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους ἐμπορευμάτων τὰ συναντᾶτε εἰς κάθε δρόμον, εἰς κάθε πλατεῖαν, εἰς κάθε γωνίαν, εἰς κάθε βῆμά σας. Καὶ οἱ Ἄγγλοι σιωπηλοὶ, σκινιμένοι, κατηφῆς, γλιστροῦν εἰς τοὺς λαθεροὺς δρόμους, τρέχουν ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος εἰς τὸ ἄλλο, δίδουν διαταγὰς ἢ ἀναστέλλουν τοιαύτας

καὶ μετὰ τὸ τηλεφῶνον ἢ τὸν τηλεγράφον διευθύνουν ὅλον τὸ ἐμπόριον τῶν πανικῶν καὶ τῶν χασέδων.

*

Ἡ Ἑλληνικὴ Παροιμία τοῦ Μάντσεστερ εἶνε μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀκριβείας. Ὅχι τόσον εἰς ἀριθμὸν, ὅσον εἰς ἐκλεκτὰ μέλη. Ἑλληνες οἱ ὁποῖοι κατέχουν ἐμπορικὴν μεγαλοφυῖαν καὶ κατώρθωσαν ἀνερχόμενοι τὰς βαθμίδας τοῦ πλοῦτου νὰ μὴ λησμονήσῃσιν τὴν Ἑλληνικὴν καταγωγὴν τῶν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν πατριδα. Ὁ Γεώργ. Τσοχώνης, Βουλευτὴς νῦν τῆς Διπλῆς Βουλῆς ἐκ τοῦ νομοῦ Λακεδαιμόνος, ὁ Μπούκουρας, ὁ Πολυχ. Τσοχώνης, ὁ Νάτσιος, ὁ Στεφανόπουλος — εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ τοὺς γνωρίσω προσωπικῶς εἶνε ἀπὸ τὰ πλέον διακεκριμένα πρόσωπα τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας. Ὑπάρχει καὶ Γενικὸς Πρόξενος εἰς τὸ Μάντσεστερ ὁ κ. Χοτζόπουλος. Περὶ αὐτοῦ μοῦ διηγήθησαν τὸ ἔξῃς ἀνέκδοτον :

Ὅταν πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν ὁ Ἐδουάρδος ἐπεσκέφθη τὸ Μάντσεστερ ὡς Βασιλεὺς μετὰ τὴν ἀκολουθίαν του, εἰς τὴν ἱποδοχὴν ἔσπευσαν ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰσίσκετο καὶ ὁ κ. Χοτζόπουλος ὅστις παρευρέθη ἐκεῖ φορῶν τὴν Ἑθνικὴν Ἑλληνικὴν ἐνδυμασίαν. Ἡ λεικὴ ὄμως φουστανέλλα καὶ ἡ χρυσὴ φέρμελες καὶ τὸ ἐρηθροῖν φέσι ἐκίνησε τόσον πολὺν τὴν γενικὴν περιέργειαν, ὥστε οἱ Ἄγγλοι οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν τὰ ὑποδεχθῆναι τὸν Βασιλέα ἐλησμονήσαν αὐτὸν καὶ παρηκολούθησαν μετὰ περιεργίαν τὸν κ. Χοτζόπουλον παρὰ τὸν Ἐδουάρδον.

Τὸ ἀνέκδοτον εἶνε ἀληθῶς χαριτωμένον. Δυστυχῶς — κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας — μόνον εἰς αὐτὸ ἔχει περιορισθῆ ἡ δόσις τοῦ κ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος.

*

Τὸν ἱερέα τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος τὸν ἐγγνώρισαι πολὺ ὀλίγον. Μοῦ ἔκαμεν ὅμως ἐντύπωσιν — καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀναφέρω ἐδῶ — τὸ ἐντελὸς ἀσύνηθες τῆς ἐνδυμασίας του.

Οὔτε φαρδομάνικα, οὔτε μινίσια, οὔτε καλυμμαῖχιον, οὔτε τίποτε ἀπ' ἐκεῖνα μετὰ τὰ ὁποῖα ἐσινηθίσαιμεν ἕως τώρα νὰ βλέπωμεν τοὺς ἱερομένους μας. Ἀκόμη οὔτε γενεῖας μακρὰ καὶ οὔτε κενὰ καὶ πομπώδη λόγια. Μακρὸν ἐνδυμα κλειστὸν, σεμνόν, σοβαρὸν, πῆλος χωρὶς νὰ παρουσιάζῃ τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν, αὐτὴ εἶνε ἡ ἐξωτερικὴ παράστασις τοῦ ἱερέως τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος τοῦ Μάντσεστερ. Ἡ παρουσία του εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως δὲν προξενεῖ τίποτε τὸ παράχρηστον. Δὲν ἐπισφίρει τὴν προσοχὴν οὔτε καὶ τὰ σκώμματα τῶν παιδιῶν. Ὁ ἱερεὺς τῆς κοινότητος τοῦ Πρίντσεϊ — ἕνας πολὺ καλὸς καὶ μετριώφρων κληρικὸς — ἐπὶ μακρὸν ἠγωνίσθη διὰ νὰ ἐπιβληθῆ εἰς τοὺς ἰταλόπαιδας, καὶ ἐδέησε νὰ καταφύγῃ εἰς προσφοράς γλυκυσμάτων καὶ καρποστῶν εἰς τοὺς ἀγνώστους διὰ νὰ προφυλάξῃ τὸ καλυμμαῖχιόν του καὶ τὴν κεφαλὴν του καὶ τὴν ἱερατικὴν του ἀξιο-

πρέπειαν ἀπὸ τοῦ πετροβολήματος. Πῆλος μαλακὸς, ἐνδυμα μελανὸν — διὰ νὰ μὴ παύσῃ διατηρουμένη ἡ ἀρχαιοτάτη αἴτη συνήθεια — χωρὶς τὰ φαρδομάνικα θὰ ἠδύνατο ἀπὸ πολλὰς ἀπογοητεύσεις νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἱερεῖς μας τοὺς ζώντας εἰς τὰς ἐν τῇ ξένῃ ἑλλ. κοινότητι. Τὸ ἐνδυμα τοῦ ἱερέως τοῦ Μάντσεστερ ὅσοι τὸ μνησθῶν χωρὶς νὰ χύσῃ τίποτε, θὰ κερδίσει εἰς σεβασμὸν καὶ εἰς ἀξιοπρέπειαν ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν ξένων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἰδικῶν μας, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ποθοῦν καὶ θέλουν νὰ βλέπουν πολὺ ὑψηλὰ τὸ γόητρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΔΙΑΠΡΕΨΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 19. ΑΙΩΝΑ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΑΛΒΑΝΑ - ΜΗΝΙΑΤΗ

(Στιγμίαι ἐκ τοῦ προσηγομένου τεύχους)

Ἡ Μαργαρίτα λόγῳ τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς θέσεως καὶ μορφώσεως ἐγγνώρισε καὶ συνέδεσε φίλταν μετὰ τῶν ἐπισημοτέρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν χρόνων τῆς, μὴ ἐξαιρουμένων ἐστεμμένων κεφαλῶν, Περιγκήπων, Ἀρχιδουκῶν καὶ Δουκῶν. Ἐν Κερκύρᾳ ἐγγνώρισε καὶ τὸν Σολωμόν. Ἦτο οἰκειότατος εἰς αὐτὴν ὁ Ἰούλιος Τυπάλδος. Ὅσοι Ἑλληνες διήρχοντο ἀπὸ τὰς χώρας ἐνθα διέμενε τοὺς ἐφιλοξέει ἐγκαρδιώτατα.

Ἦτο πολὺ γλωσσος ἀλλὰ μετὰ μὲν μεγάλην εὐχέριαν ἔγραφε τὰ γαλλικὰ, ἀγγλικὰ καὶ ἰταλικὰ, διὰ τῶν ὁποῶν ἐτήρει τὴν ἀλληλογραφίαν. Ἐγνώριζεν ἑλληνικὰ, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ συγγράφῃ μετὰ τὴν πατρικὴν τῆς γλῶσσαν διότι δὲν ἦτο κάτοχος αὐτῆς ὡς ἐπεθύμει. Τὰ ἔτη ἐν τοῖτοις παρήρχοντο. Γενομένη πρεσβυτις εἶχεν ἀκμὴν διανοίας καὶ ρώμην σώματος, ἀρρυσίδωτον τὸ πρόσωπον, νεάζουσαν τὴν σφιν, ἀστράπτουσα τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐλυπεῖτο ὁ χρόνος νὰ τὴν καταβάλῃ ἀλλ' ἡ κόπωση, ἡ λύπη καὶ τὰ βάσανα ἐπέδρων ἐπ' αὐτῆς καὶ αἱ ἀσθένειαι συχνὰ τῆς ἐδασάνιζον. Ἐντοτε εἶχεν ἀνάγκην ἀναπαύσεως ἴδια μετὰ ἐπάδουρον ἀσθένειαν. Τὸν Αὐγούστον τοῦ 1887 μᾶς ἔγραψεν ἀπὸ τὸ Λιθόρνον ὅτι ὑπέφερον ἀκόμη καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς μελέτας καὶ θὰ τὰς ἐπαναλάβῃ ἅμα ἐπιστρέψῃ εἰς Φλωρεντίαν. Ἦτο εἰς Λιθόρνον λόγῳ ὑγείας. Ἀλλὰ δὲ ἐπέστρεψε ζῶσα, διότι ὁ θάνατος ἀσπλάγχχνως τὴν ἀφῆρασε τῇ 8)20 Σεπτεμβρίου τοῦ 1887 ἔτους καὶ ἐτάφη εἰς Φλωρεντίαν τῇ 18)30 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Φλωρεντιανὴ ἐφημερὶς *Nazione* τῇ 2)10) κτωβρίου ἔγραφε τὰ ἑξῆς:

«Πολὺ συγκινητικὴ τελετὴ, ἐξαιρετικῶς χαριτωμένη, ἐγένετο κατὰ τὴν Παρασκευὴν, 30 Σεπτεμβρίου, ἐντὸς αἰθούσης τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ σιδηροδρόμου. Ἐκεῖ συνήλθεν ἐκλεκτὸς ὄμιλος φίλων, περὶ τοὺς πενήντα, πρὸ τῆς σοφοῦ περιφανοῦς γυναικὸς ἀποθανούσης πρὸ 10) ἡμερῶν ἐν Λιθόρνω. Ἡ ἱεροτελεστία ἐτελεῖτο ὑπὸ τοῦ ἑλληνοῦ

» ἀρχιμανδρίτου κ. Παρθενίου Κελαειδῆ, τοῦ συνο-
 » δεύσαντος τὸν νεκρὸν ἀπὸ Λιθόρονου. Ἡ σοφὸς ἐ-
 » καλύπτετο δι' ἀνθῶν, ἐν οἷς διακρίνεται ὁ στέφανος
 » τῆς ἐν Λιθόρονῳ ἐλληνικῆς παροικίας, φέρων ἐπι-
 » γραφὴν τῇ ἐνδοξῷ ὁμοθετεῖ αὐτῆς. Ὁ Δῆ-
 » μαρχος Κορεγίου εἶχεν ἀποστείλει συλλυπητήριον
 » τηλεγράφημα, διότι, πρόσθεν ἐρρήθη, ἡ Μηνιάτῃ
 » ἦτο ἐπίτιμος πολίτης τῆς πόλεως ἐκείνης, ὡς ἐκ τοῦ
 » ἀξιολόγου συγγράμματός της περὶ τοῦ ἀθανάτου
 » ζωγράφου. Τρεῖς ἐπικηδεῖοι ἐξεφωνήθησαν, ἐξ ὧν
 » ὁ πρῶτος ὑπὸ τοῦ κόμητος Δὲ Ρουδερνάτῃ, ὁ δε-
 » υτὸς συνεκίνησε τοὺς παροικίας, εὐφραδῶς συ-
 » νοψίζων τὸν βίον τῆς μεταστάσης, ὁ δεῦτερος ὑπὸ
 » τοῦ καθηγητοῦ Del Pozzo di Mombello, ἐξά-
 » ραντος τὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις της, ὁ δὲ τρίτος
 » ὑπὸ τοῦ Γάλλου φιλολόγου Ἐδουάρδου Schure,
 » ἡμιλήσαντος ἐξ ὀνόματος τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου
 » τῆς Γαλλίας καὶ ἐκθειάσαντος τὰς ἀρετὰς τῆς γυ-
 » ναϊκῆς καὶ τὰ προτερήματα τῆς συγγραφέως, κα-
 » ταστρέψαντος δὲ τὸν λόγον διὰ ζωηροῦ ἐγκωμίου
 » εἰς τὴν φιλοσοφικὴν πίστιν καὶ τὴν ἰδανικὴν ἰδιο-
 » φυτάν (genio idealistico) τῆς μεγαλόνοιο Ἑλ-
 » ληνίδος.»

Κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου της ἐδῆμ. σιεύθη
 φυλλάδιον φέρων τὸν τίτλον : XX Settembre
 MDCCCLXXXVIII Per l' anniversario
 della morte di Margherita Albana. Περιέχει
 ἐκτὸς προσωπογραφῶν τῆς συγγραφέως γενομένων
 εἰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ τὴν φωτατυπίαν τοῦ μνή-
 ματός της φέροντος τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν συντεταγ-
 μένην ὑπὸ τοῦ Schure.

Margherita Albana
 née à Corfou
 morte à Livourne 20 Sept. 1887
 Grecque. Elle donna
 Son grand coeur à l'Italie
 Son esprit universel à l'humanité
 Son âme ardent à l'idéal.

Μετὰ τὸν θάνατόν της ἐδημοσιεύθη ἡ ἀνέκδοτος
 αὐτῆς μελέτη περὶ τῆς ἰδιοφυίας τοῦ Shelley καὶ
 περὶ τοῦ Προμηθέως του, ἐν Φλωρεντίᾳ τῇ 1889
 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν :

Byron e Shelley Studio Postumo sul genio
 de Shelley ed il suo Prometeo.

Ὁ θάνατος τῆς Μαργαρίτας πολὺ κατέβαλε τὸν
 σύζυγόν της, ὅστις ἐπασχεν ἀπὸ τὴν καρδίαν καὶ
 τῇ 2)14 Ἰανουαρίου τοῦ 1895 ἀπέθανεν.

Ἴδωμεν ἀνωτέρω ὅτι ἡ Μαργαρίτα εἶχε μόνον κό-
 ρην, διότι τὰ ἄλλα τέκνα της ἀπέθανον. Αὕτη κα-
 λεῖται Ἀσπασία καὶ εἶνε ζωγράφος. Αὕτη μετέφρα-
 σεν ἰταλιστὶ ἀπόσπασμα τῆς μεσαιωνικῆς περὶ Ἰτα-
 λίας μελέτης τῆς μητρῆς της, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ τὸν
 Πάπαν Γρηγόριον τὸν VII καὶ τὸ ἐδημοσίευσεν ἐν
 Φλωρεντίᾳ τῇ 1890 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: Onegorio

VII tratto della storia del passato (Historical part of Italy) di Margerita Albana—
 Capitolo Settimo. Traduzione dall' inglese di Aspasia Mignati.

Ἡ Μαργαρίτα εἶχε δύο ἀδελφοὺς οἱ ὅποιοι διέ-
 πρεψαν, τὸν νομομαθῆ Φρεδερίκον Ἀλθάναν, ὁ
 ὅποιος ἐδημοσίευσεν ἱστορικὰ Κερκύρας καὶ ἄλλα ἀ-
 ξιόλογα (1) καὶ τὸν Λεωνίδαν Ἀλθάναν, μουσι-
 κοδιδάσκαλον, ὅστις ἐμελοποίησε πολλὰ, ἐξ ὧν τινὰ
 ἐδημοσιεύθησαν. (2)

ΣΠΥΡ. ΔΕ—ΒΙΑΖΗΣ

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἡ μελέτη τῆς δράσεως τῶν Ἑλληνίδων μας ἀπο-
 καλύπτει θησαυροὺς καλοσύνης, αὐτοθυσίας καὶ ἐνεργείας
 ὑπερβαίνουσας πλέον τὰ στενὰ ὅρια τῆς ἀλλο-
 λεγγύης μιᾶς κοινωνίας ἐπιζητούσης τὴν ἀνακού-
 φισιν τῆς οὐδύνης καὶ τῆς δυστυχίας. Διὰ τῆς ἐργα-
 σίας τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος τῆς Ἐνώσεως τῶν
 Ἑλληνίδων τὸ ὅποιον διεσθύνει ἡ ἐθνουσιώδης καὶ
 ἀκαταπόνητος κ. Αἰκατερίνη Λασκαρίδου ὁ κύκλος
 τῆς δράσεως τῶν Ἑλληνίδων καθίσταται ἐνδύστερος
 καὶ αἱ βλέψεις τῆς γυναικὸς φθάνουν νὰ ἐγγίξουν τὰ
 ὄρατα ἰδανικά τὰ ὅποια διαθερμαίνουσι τὰς μεγάλας
 πατριωτικὰς ψυχάς. Ὁμιλήσαμεν ἤδη διὰ τὸ ἔργον
 τῆς Δος Λασκαρίδου, ἔργον κατ' ἐξοχὴν φιλανθρωπι-
 κόν, ὁμολογοῦμεν ἕως οὗτι δὲν μᾶς ἦτο δυνατόν νὰ
 φαντασθῶμεν ὅτι ἐν τῇ προσώπῳ τῆς κυρίας Λασκα-
 ρίδου μητρὸς, θὰ ἀνευρίσκωμεν μίαν μεγάλην ἀπό-
 στολον πατριωτικῆς ἐργασίας, μίαν γυναῖκα τῆς
 ἑποίας τὰ εὐγενῆ στήθη πληροῦνται ἀπὸ παλμοὺς
 πατριωτικῆς δρμῆς σπανίας διὰ τὴν σύγχρονον γε-
 νεάν μας.

Ἡ Ἑλληνικὴ δᾶς, διὰ τὴν ὅποιαν καυχώμεθα,
 ὅτι ἐφώτισε τὸν κόσμον δλόκληρον εἰς τὰς χεῖρας
 ἡμῶν τῶν νεωτέρων ἐκπέμπει δυστυχῶς θαμπὸν φῶς
 διὰ τοῦ ὅποιου οὐκ ἴσμεν τοὺς ξένους δὲν φωτίζομεν
 ἀλλ' καὶ ἡμᾶς τοὺς ἴδιους ἀπομακρύνομεν ἀπὸ τὴν
 μεγάλην λεωφόρον τῆς ἀληθοῦς ἀναμορφώσεως τῆς
 Ἑλληνικῆς νεότητος. Τὴν δᾶδα αὐτὴν ἕως κρατεῖ
 ἤδη μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν μία Ἑλληνίς, εἰς τὴν
 ὅποιαν ἀνήκει ὁ τιμητικώτατος τίτλος τῆς Ἑθνικῆς
 Γυναίκος. Καὶ τὴν ἀνυψώνει ὡς σύμβουλον ἐθνικῆς
 ἀναγεννήσεως καὶ τὴν ἀνεγείρει ὡς σημαίαν πνευ-
 ματικῆς προόδου καὶ ζητεῖ νὰ ῥίψῃ δι' αὐτῆς, εἰς τὴν

(1) Ἰδέ: Π. Α. Ἀβούρη: Φρεδερίκος Ἀλθάνας ἐν Ἐν-
 ὄνῳ Πύργου ἀρ. 5.

(2) Ἰδέ: Σπ. Δε—Βιάζη: Λεωνίδας Ἀλθάνας ἐν Ἡμε-
 ρολογίῳ τῶν φιλοτέχνων ἔτος Α'. 1897.

ἀρεσκομένην εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν ὀπισθοδρόμησιν
 ἐπίσημον καὶ ἀνεπίσημον τοῦ ἔθνους ζῶν, μίαν ἀκτίνα
 ἀληθινοῦ φωτός τὸ ὅποιον θὰ διανοίξῃ εἰς τὸ Ἑλλη-
 νικὸν γένος ὀρίζοντας βίον μεγαλοπράγμονος, γεν-
 ναίου, εἰλικρινοῦς.

Ἡ βαθυτέρα πληγὴ, ἡ ἀνεπούλωτος πληγὴ τοῦ
 ἔθνους εἶνε ἡ ἑλλειψίς καταλλήλου διαμορφώσεως
 τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπὸ νηπιακῆς ἡλικίας. Ἐξ αὐ-
 τῆς τῆς πληγῆς ἀπορρέουν ὅλα τὰ δεινὰ τὰ ὅποια
 ἐταλάνισαν μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς τὴν πατρίδα

τὸ ὀπισθοδρομικόν, τὸ ξένον πρὸς τὴν περὶ αὐτὸ ἀλη-
 θινὴν ζῶν, τὸ φυτοζωοῦν καὶ ἀπεδίωξε τοὺς ἀλλοε-
 θνεῖς καὶ κατέστησεν ἀδιαφόρους ἢ ἐχθίστους πρὸς
 τὴν Ἑλλάδα καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας. Καὶ ἐν τού-
 τοις τὴν πληγὴν αὐτὴν οὐδεὶς ἐξήτησε μέχρι σήμε-
 ρον νὰ ἐπουλώσῃ. Ἐρχονται Κυβερνήσεις μὲ ἀνα-
 καινιστικὰ προγράμματα, παρέρχονται Ἰπουργοὶ μὲ
 χονδροειδεῖς ὑποσχέσεις, πολιτικὰ συστήματα διαδέ-
 χονται ἀλλήλα, πρόσδοι ἄλλαι σημεῖονται εἰς τὴν
 ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας καὶ ἐν τούτοις διὰ τὴν βᾶ-

ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

μας. Ἡ ἡμιμάθεια, ἡ ἑλλειψίς χαρακτήρος καὶ συ-
 νειδήσεως, ἡ ἑλλειψίς κοινωνικῆς πειθαρχίας, ἡ ἑλ-
 λειψίς αὐτοπεποιθήσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἡ
 μὴ κατάρτις συμφῶνως πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκ-
 ας τῆς κοινωνίας ὅλα ταῦτα προέρχονται ἀπὸ τὴν
 ἐλαττωματικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδῶν καὶ κορα-
 σίων μας. Ἡ κατάστασις αὕτη διέφθειρε τοὺς ἐλευ-
 θέρους Ἑλληνας, σαλεύει τὴν ἐνότητα τῆς ἑλλη-
 νικῆς φυλῆς καὶ ἐξησθένισε τὸν Ἑλληνομὸν τῶν
 Κρατῶν τοῦ Αἴμου. Ὁ Ἑλληνομὸς τῆς Ρουμανίας
 ἐχάθη ἀπὸ τὴν μωρὰν, ἀσκοπον, σχολαστικὴν ἐκ-
 παίδευσιν τῶν Ἑλληνοπαίδων. Εἰς τὴν Ρουμανίαν,
 πρὸ 40 ἐτῶν ὀμίλου οἱ Ἰθαγενεῖς, οἱ Ὀθωμανοί, οἱ
 Ἀρμένιοι, οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ παντοδαποὶ ἀκόμη Εὐ-
 ρωπαῖοι Ἑλληνικά καὶ ἐκυριάρχει παντοῦ ἡ Ἑλλη-
 νικὴ Γλῶσσα. Ἦλθεν ἕως τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον

σιν ἐφ' ἧς θὰ στηριχθῇ τὸ ὄνειροπολούμενον ἰσχυρὸν
 οἰκοδόμημα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς οὐδεὶς ἐνδιαφέ-
 ρεται, οὐδεὶς ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ.

Ἴδου ἕως μία γυνή, ἡ κ. Αἰκατερίνη Λασκαρίδου,
 μὲ ἀδιάπτωτον ἐνθουσιασμόν, μὲ ἔνθεον καὶ ἱερὸν
 ζῆλον, μὲ ὑπερβάλλουσαν ἀφοσίωσιν ἐργάζεται ἐπὶ
 14 ἡδὴ συνεχῆ ἔτη διὰ νὰ διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 τῶν ἀρμόδιων σκορπίζουσα ἐργασίαν ἐθνικὴν, ἀνθρω-
 πιστικὴν, πλήρη ἀπὸ ἀποτελέσματα, ἀπὸ καρποῦς,
 ἀπὸ δρασῶν ἢ ὅποια, κατ' εὐτυχίαν, εὐεργετεῖ καὶ
 δροσίζει τοὺς διψῶντας ἀπὸ τὰ νάματα τῆς ἀληθοῦς
 ἐκπαίδευσως ἀλυτρώτους ἀδελφοὺς μας. Ἡ μέθοδος
 ἐκείνη ἡ ὅποια εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Ἑλβετίαν, Γερμα-
 νίαν καὶ Ἀμερικὴν κυρίως δημιουργεῖ τοὺς χαρα-
 κτήρας, ἐμπνέει τὴν αὐτοπεποιθήσιν, ἰσχυροποιεῖ τὸν
 ἄνθρωπον εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ καθιστᾷ αὐ-

τὸν νικητὴν εἰς τὴν κοινωνικὴν πάλιν, ἢ μέθοδος αὕτη εἶνε τὸ ὄνειρον καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ βίου τῆς ἐπιφανοῦς αὐτῆς Ἑλληνίδος.

Μεταβάσα εἰς Γερμανίαν καὶ ζυμωθείσα ἐν ταῖς ἐνοαίαις καὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ Φρεβολιανοῦ συστήματος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα τῆς μετὸν πόθον ὅπως ἐφαρμόσῃ τοῦτο καὶ ἐπιτύχῃ τὰ ἔξοχα αὐτοῦ ἀποτελέσματα.

Καὶ εὐτυχῶς ὄσσην εὐρεν ἀδιαφορίαν ἀπὸ τῶ ἐπίσημον κράτος τὴν εὐρεν ἐνθάρρουν ἀπὸ τοῦς ἰδιώταις, ἀπὸ τὰς Κοινοτήτας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀπὸ τὰς Κυρίας τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῶν ἐξέχοντα μέλη τῆς κοινωνίας μας καὶ γενναίαν καὶ σταθερὰν ὕληκὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν ἀπὸ τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Ὀλγαν. Καὶ μετὰ τὴν ἀνεξάντλητον ἐνεργητι-

ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΣΑΙ ΚΑΝΙΣΤΡΑ

κότητά τῆς, μετὰ τὴν σπανίαν νοημοσύνην τῆς, μετὰ τὴν μεγάλην μόρφωσιν καὶ πειράν τῆς καὶ μετὰ τὴν συστηματικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν τῆς κατώρθωσεν ἐκ τοῦ μηδενὸς νὰ ὀργανώσῃ καὶ διαρρυθμίσῃ τὰ τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐκπαιδείσεως διὰ τῆς ἰδρύσεως Γυμναστικῆς Σχολῆς θηλέων, Λαϊκῶν Νηπιαγωγείων, Νηπιακοῦ Κήπου καὶ ἰδιαιτάτα τοῦ Διδασκαλείου τῶν Νηπιαγωγῶν καὶ Παιδονόμων διὰ τῶν ὁπίων κατ' ἔτος κραταιοῦται ὁ εὐγενὴς ἀγὼν τῆς κ. Λασκαρίδου διαδομένης καὶ θαυματουργοῦς εἰς ἅλα τὰ κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς πατριωτικῆς, τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας τῆς.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» τονίζει ἰδιαιτέρως τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τῆς κ. Λασκαρίδου καὶ θεωρεῖ καθήκον τῆς νὰ παρακαλέσῃ τοὺς φίλους τῆς, τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπως ἐπισκέπτονται ἐκ τῶν πρώτων, ἅμα

πατώσι τὸ ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ἔργον τῆς κ. Λασκαρίδου, ἐρχόμενοι ἀρωγοὶ πρὸς αὐτὴν διὰ παντὸς μέσου καὶ πάσης θυσίας. Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἔργου τῆς, εἶνε ἐνίσχυσις τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος καὶ ὑπὲρ πάντα ὁ Ἑλληὴν συγκινεῖται καὶ θυσιάζει δταν γνωρίζῃ ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὴν πατρίδα.

ΜΗ - ΜΥΣ

ΠΕΡΙ ΛΟΥΤΡΩΝ ΥΠΟ ΥΓΙΕΙΝΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Οὕτως ἐν Παρισίοις, ἐνῶ ἐν ἔτει 1832 ὑπῆρχον μόνον 78 δημόσιοι λουτρώνας, μετὰ 2374 λουτρώων

κόσμου, οὕτως ὥστε ἡ ἀναλογία τῶν τῆν σήμερον κατ' ἄτομον ἐτησίως γιγνομένων λουτρῶν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὰ πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν γιγνόμενα ὡς καὶ τὰ θαλάσσια τοιαῦτα, ὑπερέβη τὰ 6, 87%, κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικάς. Ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν ὁλονὲν γενικεύεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον παρὰ τε τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῖς στρατεύμασι.

Ἐξάρσειν ἴσως μοναδικὴν μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν ἀποτελεῖ ἔτι καὶ νῦν τὸ ἡμέτερον ἔθνος, καὶ ἀναλόγως ἀτυχῶς, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα, καθ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἔτι καὶ νῦν πολλὰ Ἑλληνικὰ καὶ μεγαλοπόλεις, καὶ δὴ πρωτεύουσαι νομῶν (Μεσολόγγιον καὶ ἄλλαι), παρ' αἷς οὐδὲ εἰς δημόσιος λουτῆρ ἀνευρίσκειται πρὸς λούσιν τῶν παρεπιδημούντων ξένων καὶ τῶν ἐντοπίων, τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν θεωρουμένης ἴσως ὡς πολυτελοῦς καὶ ἔλω; περιττῆς ἀπασχολήσεως καὶ τῆς πλύσεως τοῦ σώματος περιττῆς ἐπὶ προφανεῖ βλάβῃ τῆς τε δημοσίου καὶ ἀτομικῆς ὑγιεινῆς.

Οὕτω δὲ βλέπομεν κατοίκους τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, καὶ δὴ τοὺς τῶν ὄρειων χωρῶν καὶ τοὺς χερσαίους, οἵτινες οὐδέποτε ἦλθον εἰς συνάφειαν μετ' ἄλλου τινος ὑγροῦ πλην τοῦ ἑναμνίου, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἐλούοντο πρὸ τῆς γεννήσεως αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐνδομήτριον ζωὴν, καὶ τοῦ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τοῦ Βαπτίσματος ὕδατος! Πολλάκις δὲ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ ἐνεργήσωμεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος αὐτῶν ἀληθῆ ἀνασκαφὴν τῷ ἐπικαλύπτοντος τοῦτο ρίπους ὅπως δυνηθῶμεν ν' ἀποκαλύψωμεν τὴν φυσικὴν χροιάν τῆς υποκειμένης ἐπιδερμίδος! Προκειμένου νὰ ἐνεργήσωμεν ἐγγεγραμένον τινὰ ἢ καὶ ἄπλως ν' ἀναδαμαλίσωμεν τούτους.

Μετὰ τὴν σύντομον ταύτην ἱστορικὴν ἐπισκόπησιν περὶ τῶν λουτρῶν, πρὶν ἢ προῶν εἰς τὴν λεπτομερεστέραν τούτων περιγραφὴν δὲν κρίνω ἄμοισρον ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἵνα προτάξω περιληπτικὴν περιγραφὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν λουτρῶνων ἢ Βαλανείων.

Περιγραφὴ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν Λουτρῶνων ἢ Βαλανείων.

Ἡ ἐσωτερικὴ διάταξις τῶν τε Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν ἀρχαίων λουτρῶνων ἢ Βαλανείων ἦτο λίαν περίπλοκος. Τὸ σύνολον τοῦ οἰκοδομήματος ἀποτελεῖτο ἐκ σειρᾶς στοῶν, περιβαλλουσῶν κεντρικὴν αὐλὴν κατὰ τὰς τρεῖς τῶν πλευρῶν αὐτῆς. Ἡ δὲ τετάρτη πλευρὰ συνεπληροῦτο ὑπὸ δεξαμενῆς, προωρισμένης διὰ τὰ ψυχρὰ λουτρά, καὶ ἀρκούντως μεγάλης ὅπως ἐπιτρέπη τὴν ἐν αὐτῇ κολύμβησιν πολλῶν συγχρόνως ἀτόμων· ἐκαλεῖτο δ' αὕτη βαπτιστήριον—

Baptisterium. Ἐτερον διαμέρισμα, γυμνήριον—frigidarium καλούμενον, συνίστατο ἐκ δευτέρας δεξαμενῆς, κειμένης ἐν περικλειστῇ χώρῃ, καὶ ἀποτελοῦσης τὴν εἴσοδον τῶν λοιπῶν λουτρῶν. Ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν λουτρῶν τούτων οἱ λουόμενοι εἰσέρχοντο πάντοτε ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ, ὅπως ἀναπνεύσωσι δροσερὸν ἀέρα. Κατόπιν ἤρχετο ἡ κυρίως αἴθουσα τῶν λουτρῶν, καλουμένη χλιαρὸς λουτρῶν—tepidarium. Μεταξὺ δὲ τῶν διαφόρων δεξαμενῶν, ἃς περιεῖχεν αὕτη, ὑπῆρχε καὶ μία, μεγίστη λίαν, ἀρκούσα ὅπως περιλάβῃ πολλὰ συγχρόνως ἄτομα, καὶ ἐν ἣ κατήρχοντο διὰ μαρμαρίνων βαθμίδων. Μία ἐκ τῶν πλευρῶν τῆς αἰθούσης ταύτης ἔφερε σειρὰν βαθμίδων, εἰκὴν ἀμφιθεάτρου, τὸ ἀναπατήριον, προωρισμένον δι' ἐκείνους, οἵτινες μετὰ τὴν ἐκ τοῦ λουτροῦ ἐξόδον ἔμενον ὅπως συνδιαλεχθῶσιν ἀλλήλους. Ὀλίγον τῆς αἰθούσης ταύτης ὑπῆρχον τὰ θερμαντήρια, ἦτοι: ἐν ἀρχῇ μὲν τὸ θερμὸν θερμαντήριον—calidarium ἢ ἰδρωτήριον = sudatorium, ἔπειτα αἰθουσα κυκλωτερῆς, παρεμφερῆς πρὸς τὰ σημερινὰ ἀτμόλουτρα (Τουρκικὰ χαμάμια). Ἐν αὐτῷ δὲ ὑπῆρχον μαρμαρίνοι βαθμίδες καὶ ἅπαν τὸ ἔδαφος αὐτοῦ ἦτο θερμὸν εἶτα ἰὸ ξηρὸν θερμαντήριον—laconium, περιέχον ξηρὸν ἀέρα, θερμαινόμενον διὰ μεγάλης τινὸς πυρεστίας ἢ θερμάστρας.

Εἶδος εὐρέων χαλκίνων δίσκων, ἀνυφουμένων καὶ καταβιβασζομένων, κατὰ βούλησιν, ὅπως ἐπιτρέπωσι τὴν εἰσοδὸν θερμοῦ ἀέρος, ἀπὸ ὁπῶν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ τῷ πατώματι ὑπαρχουσῶν, ἐμείου ἢ ἠῦξανε τὴν θερμότητα ἐν τῷ θαλάμῳ τούτῳ.

Ἐγγὺς ἀπάντων τῶν λουτρῶν τούτων, εἰς ἃ διαδοχικῶς εἰσέρχοντο οἱ λουόμενοι ὑπῆρχε τὸ ἀποδυτήριον—apodyterium ἢ ἱματιστήριον. Εἰς τινὰ Ἑλληνικὰ γυμνάσια ὅπου ὑπῆρχον ἐγκατεστημένα λουτρά, ὑπῆρχε πρὸς τοὺς ἀνωτέρω καὶ ἕτερος θάλαμος, προωρισμένος δι' ἐλαιώδεις ἐπαλείψεις τοῦ σώματος, καὶ φύλαξιν τῆς ψάμμου τῆς προωρισμένης διὰ τοὺς ἀθλητάς, ὅστις συνεπλήρου τὸ σύνολον τοῦ οἰκοδομήματος. Τέλος ἤρχετο τὸ ὑπόκαυστρον—hypocaustium, ἔπειτα αἰθουσα περιέχουσα πυρεστίας καὶ κλιβάνους, ἐν ἣ ἔθερμαινέτο τὸ ὕδωρ ἐντὸς χαλκίνων δοχείων, καὶ ἐξ ἧς ἡ θερμότης διωχετεύετο δι' ἀγωγῶν ὑπαρχόντων ἐν τοῖς τοίχοις τοῦ οἰκοδομήματος: εἰς τὰ θερμαντήρια, ὅπως καὶ τὴν σήμερον γίνεται ἐν τοῖς κατοικίαις ἡμῶν μετὰ τὰς παντοειδεῖς θερμοφόρους συσκευὰς (calorifères).

Μέγας δ' ἀριθμὸς δούλων, οἵτινες ἐκαλοῦντο Βαλανεῖς (Ἄριστ. Ὀρν. 491) ἦτο προσκεκολλημένος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν λουτρῶνων τούτων. Τοιοῦτοι δ' ἦσαν 1). Οἱ τρίται—tritores (Πλούτ. Ἀλεξ. 40), οἵτινες ἐπέτριβον τὸ δέρμα, καὶ ἀπέβρον ἀπ' αὐτοῦ τὸν ρύπον τῶν λουομένων, μετὰ ἐλεφαντίνους σπάθας, καλουμένας Στελεγγίδας ἢ ἔυστρα ἢ ἐυστρίδας—Stri-

giles. 2). *Oi magis*—*trotatores*, οἵτινες ἔμασσον και ἐπέτριβον μετὰ τὸ λουτρὸν τὸ σῶμα και ἰδίως τοὺς μῦς, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ σημερινὴ μιάσις ἢ μάλαισις (*massage*) τοῦ σώματος, ἢ τὸσον εὐρεῖαν θεραπευτικὴν ἐφαρμογὴν ἐπ' ἐσχάτων λαβοῦσα, ἦτο γνωστοτάτη και ἐν μεγάλῃ χρήσει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. 3). *Oi tiliantes*—*alipilatorii*, οἵτινες ἀπέκο-

πιον τοὺς ὄνυχας και ἀπέτιλλον τὰς τρίχας τοῦ σώματος. 4). *Oi aleiptai*—*unctores* οἵτινες ἐπήλειπον τὸ σῶμα δι' ἐλαίου ἢ ἄλλων αἰθερίων οὐσιῶν και 5). *Oi karachōtai* οἵτινες ἔφερον τὸ ὕδωρ και ἐπέχεον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν λουζομένων.

(Ἀκολουθεῖ).

ΣΑ. Χ. Μ. Τ. Ν. Σ

ΑΙ ΔΥΣΜΟΡΦΙΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

Ταῦτα εἰσι: πρῶτον ἢ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐπερχομένη προπέτεια τοῦ ἐνὸς ἡμίσεως τῆς λεκάνης. Τοῦ κορμοῦ δηλαδὴ μετα-οπισθέντος πρὸς τὰ δεξιὰ, κατὰ φυσικὸν λόγον ἢ δεξιὰ ἀκρολοφία τῆς λεκάνης (κοινῶς γκοφός) ἐξαλείφεται, ἐν ᾧ ἢ ἀριστερὰ καθίσταται καταφανεστέρα, και τὴν ἀριστερὰν σκολιώσιν. Ἐνεκα τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐξ ἄλλου τὰ δύο τρίγωνα τὰ σχηματιζόμενα ἐκ τοῦ κενοῦ μεταξὺ τῆς πλαγίας ἐπιφανείας τοῦ κορμοῦ και τοῦ βραχίονος, ἀτίνα, καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εἰσὶν ἰσοσκελῆ, ἀλλοιοῦνται, τ. ἐ. τὸ μὲν ἐν μεγεθύνηται τὸ δ' ἕτερον μικρύνεται. Ταῦτα εἰσι τὰ τρία κυριώτερα και πρῶτα σμεία, ἀτίνα προαναγγέλλουσιν ἡμῖν τὴν σκολιώσιν, ὅτε και παρίσταται ἀνάγκη ταχείας ἐπεμβάσεως ὑπὸ ἐδικοῦ ἱατροῦ, καθ' ὅτι μῆνας τινὰς μετὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐκδήλωσιν τῆς ἐν λόγῳ δυσμορφίας ἂν αὕτη ἀφεθῆ ἐἰς τὴν τύχην, ἢ σπονδυλικὴ στήλη στερεοποιεῖται ἐν τῇ ἐσφαλμένῃ αὐτῆς θέσει. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ και ὡς ἐκ τοῦ προϋόντος χαρακτήρος τῆς παθῆσεως, ἢ στρέβλωσις αὐξάνει σχηματίζουσα ἐν τέλει και ὕβους (καμπούρας) κατ' ἀρχὰς ὀπισθεν, ἐν τέλει δὲ και ἐμπροσθεν, ὅτε πλέον ἢ εὐθύνει ἀποβαίνει δυσχερεστάτη, εἰ μὴ ἀδύνατος, ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ τοῦ κακοῦ ἢ ἰασις τυγχάνει εὐχερῆς.

Προβαίνουσαν ἤδη εἰς τὴν ἀπαρτίθμωσιν τῶν αἰτίων τῆς σκολιώσεως και εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῶν κατὰ ταύτης ληπτέων μέτρων. Καὶ ὡς πρώτην ἀναγράφομεν τὴν ἀναιμίαν τῶν νεανίδων, ἐπειδὴ κατὰ ταύτην, ὡς ἐν γένει μετὰ νόσους ἐξασθενοῦσας τὸν ὀργανισμόν συχνῶς παρετηρήθη ἡ σκολιώσις. Ἀνάγκη ὅθεν μείζονος ἐπιβλέψεως τοῦ κορμοῦ τῶν ἀναιμικῶν και ἀσθενικῶν, ἢ, μετὰ μακρὰν νόσον, ἐν ἀναρρώσει εὐρισκομένων, ἰδίως κρρασιῶν.

Ἐμνήσθημεν ἀκροβιγῶς ἀνωτέρω τῆς πολυῶρου πλημμυλοῦς καθήσεως ἐν τῇ σχολείῳ, ὡς αἰτίου τῆς σκολιώσεως. Ἦδη δίδοντες ἐξηγήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦτου, θέλομεν καταδείξει τὸν ὄρθον τρόπον καθ' ὃν τὰ παῖδια δέον νὰ καθῆνται ἀνευ φόβου ἐπιδρομῆς τῆς σκολιώσεως ἢ τῆς κυφώσεως. Καὶ πρῶτον ἀνάγκη προσοχῆς, ἵνα μὴ, ἐν τῷ κάθεσθαι, τὰ ἐνδύματα τῶν

κρρασιῶν συσσωρεύωνται πλέον ἢ και μόνον ὑπὸ τὸ ἐν ἡμισυ τῶν γλουτῶν, διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἕτερον τοῦτο ἡμισυ ὑφούται περισσώτερον τοῦ ἄλλου και ἢ ἀσυμμετρία αὕτη τοῦ καθίσματος ἐπιφέρει κλίσιν τῆς σπονδυλικῆς στήλης μετὰ τῶν δυσαρῆστων αὐτῆς συνεπειῶν. Δεύτερον και κυριώτερον πάντων ἀνάγκη, ἵνα, ἐν τῷ κάθεσθαι, ἢ ῥάχιδος ἐρείδεται ἐπὶ στηρίγματος ὅπερ δέον νὰ ἦ κατὰ τι ἐπικλινὲς πρὸς τὰ ὀπίσω, τοιοῦτον δ' ὥστε νὰ ὑποστηρίξῃ ἐκτὸς τῶν ὀμοπλατῶν και τὸ κοῖλον τῆς μέσης τῶν καθημένων παιδιῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τοῦτου προλαμβάνεται ἢ περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιβλαβῆς κόπωσης τῶν μυῶν τῆς ῥάχιδος. Τρίτον, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κύπτειν και τῆς ἐκ τοῦτου προερχομένης κυφώσεως ἀνάγκη, ὅπως ἢ τράπεζα ἐφ' ἧς γράφουσι τὰ παῖδια, μὴ ἦ χθαμαλὴ και ἀπομεμακρυσμένη τοῦ κορμοῦ αὐτῶν. Τὸ ὕψος αὐτῆς δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ὕψος τῆς ἀνω ἐπιφανείας τῶν ἐν ὄρθῳ γωνίᾳ κεκαμμένων βραχιόνων, ἢ δ' ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ κορμοῦ νὰ μὴ ἦ πλέον τῶν τριῶν ἑκατοστομέτρων. Τέλος και πρὸς πρόληψιν παθῆσεων τῶν ὀφθαλμῶν ἀνάγκη ἵνα και ἢ ἐπιφάνεια τῆς τραπέζης ταύτης ἐχῇ κλίσιν 15°.

Ἄλλ' ἢ τοιαύτη τοποθέτησις τοῦ παιδιοῦ, καθ' ἣν οὐ μόνον ἀποφεύγει ἀλλὰ οὐδὲ και δύναται νὰ κύπτῃ μολονότι ἐκπληροῦσα τὸν ἐπιδικώμενον σκοπὸν τοῦτου, δὲν ἀποσοβεῖ ἐν τοῖσι ἕτερον κίνδυνον δηλαδὴ τὰς πλαγίας ὡς και περιστροφικὰς κινήσεις τοῦ κορμοῦ τοῦ παιδιοῦ, ἃς ὡς ἀνωτέρω ἀνεπτύξαμεν, πρέπει νὰ φοβώμεθα ὡς προκαλοῦσας σκολιώσεις. Τὰς κινήσεις λοιπὸν ταύτας ἀποφεύγομεν, ἂν τοποθετῶμεν τὸ θρανίον, και ἐν γένει τὸ κάθισμα τῆς μελέτης ἢ ἐργασίας κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ φῶς νὰ πίπτῃ ἐξ ἀριστερῶν τοῦ καθημένου και οὐχὶ ἐκ δεξιῶν, ὅτε οὕτως, ἐνεκεν τῆς σκιάς τῆς γραφοῦσης χειρὸς ἠθέληεν εἶσθαι ἠναγκασμένος ὅπως κλίνη τὸν κορμὸν αὐτοῦ πρὸς τὰ ἀριστερὰ προκαλῶν οὕτω δεξιὰν σκολιώσιν. Ἰδίᾳ ὁμοῦ προλαμβάνομεν τὴν εἰς τὰ πλάγια κλίσιν τοῦ παιδιοῦ ἂν διδαχθῆ τοῦτο νὰ γράφῃ οὐχὶ λοξῶς, ὡς εἰθισται, ἀλλὰ καθέτως, τούτῳσι τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφόμενα ψηφία νὰ ἔχωσι κάθетен και οὐχὶ

λοξὴν τὴν φοράν. Διὰ τοῦ μέτρου τοῦτου τὸ κυριώτερον αἴτιον τῆς λοξεύσεως τοῦ κορμοῦ ἀσφαλῶς αἰρεται. Εἰς περίπτωσιν μυωπίας, τέλος, ἀνάγκη προσδιορισμοῦ καταλλήλων ὑέλων ὑπὸ ὀφθαλμιάτρου. Ὅπως δ' ἀνακουφίζονται οἱ καταπεπονημένοι μῦς τῆς ῥάχιδος ἐπιβάλλονται τὰ συχνὰ διαλειμματα και αἱ παιδιαὶ κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμουσ ὥρας τοῦ σχολείου.

Ἡ κατὰ τὰς ἀνω ὑποδείξεις ἐπαγρύπνησις αὕτη ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ ἀνάγκη ν' ἀσπῆται οὐχὶ μόνον κατὰ τὰς ὥρας τῆς μελέτης ἢ ἐργασίας ἐν καθιστηκυῖα θέσει, ἀλλὰ και κατ' αὐτὰς τὰς διαφόρους αὐτοῦ στάσεις λ.χ. ὅταν τὸ παιδίον ἐκ κακῆς ἔξεως ἀναπαύεται στηριζόμενον ἐπὶ μικρὸν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μόνον κάτω σκέλους αὐτοῦ, ἐνῶ τὸ ἕτερον τηρεῖ χαλαρὸν μὴ ἐπιβαρύνον αὐτό, ἢ συνθλίβῃ νὰ κρατῆ ἀντικείμενα π.χ. βιβλία σχολείου, ἢ ἐπὶ μακρὸν και πάντοτε ὑπὸ τὴν ἰδίαν μασχάλην, ἢ ὅταν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν μουσικῆς ἐπὶ βιολίου ἢ ἄλλου ἐγχόρδου ὄργανου κλίνη ὑπερβολικῶς τὸν κορμὸν πρὸς τὸ μέρος ἐκείνου. Καθ' ὅλας αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἢ σπονδυλικὴ στήλη ἐξαναγκάζεται νὰ παρεκκλίνῃ, και δὴ πρὸς τὸ ἀντιθετὸν μέρος τῆς κλίσεως τοῦ κορμοῦ. Τέλος και αὐτὸ τὸ ποδηλατεῖν ἀποβαίνει ἐπιβλαβές, ἐὰν ὁ ποδηλατῶν φέρεται τὸν κορμὸν αὐτοῦ ὑπεράγαν ἐμπρὸς ὑποβάλλων οὕτω τὴν σπονδυλικὴν αὐτοῦ στήλην εἰς ἀναγκαστικὴν κύρτωσιν πρὸς τὰ ὀπίσω. Πλήν ὁμοῦ τῶν περιπτώσεων τούτων και κατὰ τὸν ὕπνον πλείστα ὅσα παῖδια στρεβλοῦνται κατὰ τὴν ῥάχιν, ἐὰν αἱ στρωματῆς τῆς κλίνης ὡσι μαλθακαὶ και τὸ ὕψος τῶν προσκεφαλαίων ὑπερβολικόν, ἀτίνα ἀμφοτέρω προκαλοῦσιν σκολιώσιν ἢ ἐπαυξάνουσι τὴν ἐξ ἴσου ἐπιβλαβῆ ἔξιν πολλῶν παιδιῶν, καθ' ἣν φέρουσι καθ' ὕπνον τὰ κάτω σκέλη πρὸς τὸν θώρακα.

Ἡ διὰ τῆς τηρήσεως τῶν εἰρημένων παραγγελμάτων πρόληψις ἢ ἐξάλειψις τῶν ὑποδειχθειῶν κακῶν ἔξεων, τῶν προκαλοῦσων τὴν στρέβλωσιν, τῆς ἐν ἀναπτύξει, δι' ὃ και εὐπροσβλήτου, σπονδυλικῆς στήλης τοῦ παιδιοῦ, ἀποτελεῖ μέγα και ἀσφαλῆστατον ἐχέγγυον τῆς κανονικῆς σωματικῆς διαπλάσεως τοῦ παιδιοῦ. Ἄν ὁμοῦ μῆτηρ τις εὐρεθῆ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ὑποπτεῖται ἢ ν' ἀνακαλύψῃ ἀσυμμετρίαν τινὰ τῆς ῥάχιδος τοῦ τέκνου αὐτῆς βοηθουμένη πρὸς τοῦτο και ἐκ τῶν ὀδηγιῶν ἡμῶν τούτων, δέον νὰ γινώσκῃ καλῶς, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐνὲ τι σοβαρὸν και ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν συμβουλήν, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἐπέμβασιν μὴ ἱατροῦ. Ἄς μὴ παραπλανηθῆ πρὸ πάντων ὑπὸ διαφημίσεων θαμνωτικῶν περὶ θαυματουργῶν κορσέδων φαρμακείων ἢ ἄλλων κατασκευαστῶν τοιοῦτων, ἃς δυσπιστῆ εἰς τὰς παχείας ὑποσχέσεις περὶ ἰάσεως διὰ γυμναστικῆς σουηδικῆς ἢ μὴ, ὑπὸ γυμναστῶν ἢ γυμναστῶν ἢ και μὴ ἐδικῶν ἱατρῶν ἐν σχολείοις ἢ ἄλλαχού ἐφαρμοζομένης καθ' ὅσον οὕτω πράττουσα ἀπόλλυσιν ἀξιοθρηνητῶς και

ἀνεπιστρεπτὴ τὸν πρὸς θεραπείαν τῶν ἐν λόγῳ στρεβλώσεων πολὺτιμον χρόνον, τὴν περίοδον τοῦ πρώτου δηλον ὅτι στάδιον αὐτῶν, καθ' ὃ εὐκόλου θεραπείας τυγχάνουσιν αὐταί. Προτοῦ λοιπὸν ἢ σκολιώσεως ἢ ἢ κυφώσεως τοῦ αὐτοῦ τέκνου καταστῆ χρονία, ὅπερ ὡς εἶδομεν δὲν βραδύνει νὰ ἐπισυμβῆ, ἃς σπεύσῃ νὰ προσάγῃ τοῦτο εἰς κλινικὴν, ἐιδικῶς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένου ἱατροῦ, ὅστις ἔσεται και ὁ μόνος ἀρμόδιος ἵνα ὄρσῃ και ἐφαρμόσῃ αὐτοπροσώπως και ἐν ἐδικῷ θεραπευτικῷ γυμναστηρίῳ τὴν δι' ἐκάστην μορφήν και ἑκάστον στάδιον τῆς σκολιώσεως ἢ κυφώσεως ἐνδεικνυομένην θεραπείαν και ἀναλάβῃ ταύτην ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τακτικὴν ἐπίβλεψιν, ὅτε και τὸ ἀποτέλεσμα ἔσεται ἀδιαφιλονικήτως αἰσιον.

Πᾶσα δὲ ἀπὸ μέρους τῶν μητέρων παράβασις τοῦ κανόνος τούτου, οὐ μόνον θέλει ἔχει ἀναπόφευκτα λυπηρὰ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τὸ προσβληθὲν παιδίον, ὡς τοῦτο ἢ καθημερινὴ πείρα ἀποδεικνύει, ἀλλὰ και θέλει ἐφ' ὅρου ζωῆς ἐνσταλάξει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀτυχῶν γονέων τὴν πικρίαν τὴν ὅποιαν γεννᾷ ἢ τύψις τοῦ συνειδότης.

ΙΩ. Γ. ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗΣ

Ἰγνητῆς τῆς Ὀρθοπαιδικῆς—Χειρουργικῆς
και τῆς Χειρουργικῆς τῶν Παιδῶν

Διόρθωσις ἡμαρτημένων: Ἐν Σελίδι 1343 και στιχ. 16, ἀνάγνωθὶ ἀντὶ «σπεύσασιν» «καύσασιν».

Ο ΜΠΟΥΚΟΥΒΛΑΣ

1313

Τι νᾶν' ὁ ἀχὸς ποῦ γίνεται κ' ἡ ταραχὴ μεγάλη ;
Μῆνα βουβῆλια σφάζονται, μῆνα θεριά μαλώνουν ;
Ὁδὲ βουβῆλια σφάζονται κ' οὐδὲ θεριά μαλώνουν'
Ἐὸ Μπουκουβῆλας πολεμᾷ μὲ χίλιους πεντακόσιους
Στὴν μέση 'στὸ Κεράσοβο και 'στὴν Καινοῖρια χώρα.
Πέφτουν τὰ βόλια σὰ βροχὴ, πέφτουνε σὰ χαλάζι.
Κόρη ξανθὴ ἐχοῖριαξε ἀπὸ τὸ παραθύρι'
« Πάψε Γιάννη τὸν πόλεμο, πάψε και τὰ τουφέκια,
Νὰ κατακάτῃ ὁ κορνιαχτός, νὰ σηκωθ' ἢ ἀντάρα,
Νὰ μετρηθῆ τὰ σκέρι σου, νὰ διοῦμε πόσοι λείπουν » —
Μετροῦντ' οἱ τοῦρκοι τρεῖς φοροῖς και λείπουν πεντα-
[κόσιοι
Μετροῦνται τὰ κλεφτοπούλα και λείπουν τρεῖς λεβέντες'
"Ὀνας ἐπῆγε σὸ νερό κ' ἄλλος ψωμί νὰ φέρῃ,
Ἐὸ τρίτος ὁ καλήτερος στέκεται σὸ τουφέκι.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΜΙΑΤ. ΙΩΣΗΦ

I Δ Ζ Λ Α Λ

(ΙΔΖΛΑΛ)

*Αφιερώνται τῷ Κν
ΘΩΝΙ Α. ΣΤΑΘΑΤΩ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞ. 3

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΛΙΚΗΣ, ἐτῶν 32
ΙΔΖΛΑΛ, σύζυγός του, ἐτῶν 30
Κα ΖΑΛΙΚΗ, μήτηρ τοῦ Παύλου, ἐτῶν 60
ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΑΡΤΙΝΗΣ, φίλος τοῦ Παύλου, ἐτῶν 32
ΝΟΥΡΙΕ, φίλη τῆς Ἰδζλάλ, ἐτῶν 28
ΙΖΖΕΤ-ΜΠΕΗΣ, ἀκόλουθος Πρεσβείας, ἐτῶν 35
ΒΑΡΔΗΣ, δικηγόρος, ἐτῶν 50
ΚΩΣΤΑΣ, ἐτῶν 50
Κα ΒΑΡΟΥΝΑ, χήρα κομψομένη, ἐτῶν 48
ΚΑΙΤΗ, ἐργάτις οἴκου συρμῶν, ἐτῶν 18
ΧΡΗΣΤΙΝΑ, θαλαμηπόλος, ἐτῶν 20
Ἵπηρετής

ΠΡΩΤΟΙ ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ
ΚΥΒΕΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥ
Α. Βώκω
Ν. Ροζάν
Σ. Γαλάτη
Α. Χρυσομάλλης
Σ. Σάββας
Η. Χαλκιάπουλος
Μ. Λέοντος
Β. Κομπότη
Β. Δημοπούλου
Χ. Νέζερ

Η ΣΚΗΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — ΕΠΟΧΗ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ

Τὸ ἔργον ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ «Θέατρον Κυβέλης» ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἰουνίου 1911.
ΣΗΜ.—Τὸν ρόλον τοῦ ΠΑΥΛΟΥ ὑπεδύθη εἰς τὰς ἐπομένας παραστάσεις ὁ κ. Π. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Σαλονάκι ἐπιπλωμένον μὲ πολλὴν καλαισθησίαν. Διάφορα ἀντικείμενα ἀνατολικῶν ρυθμῶν. Τοιχωρικὸ διβάνυ καὶ καθίσματα χαμηλά. Καλιὰ ἀνατολικά. Ἀριστερὰ γυναικείων γραφείων. Πρὸς τὸ μέσον ἀραβικὸ τραπέζι. Θύρα πρὸς διὰδρομον εἰς τὸ βάνος. Κοιτῶνες δεξιῶν. Τραπεζαρία ἀριστερῶν.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΙΔΖΛΑΛ, εἶτα ΧΡΗΣΤΙΝΑ

(Ἡ Ἰδζλάλ εἰσέρχεται ἐκ δεξιῶν καὶ σημαίνει ἠλεκτρικὸν κώδωνα κατόπιν προχωρεῖ πρὸς τὸ γραφεῖον, τὸ ἀνοίγει καὶ ἐξετάζει μερικὰς ἐπιστολάς. Εἰσέρχεται ἡ Χρηστίνα ἐκ τοῦ βάνους).

ΙΔΖΛ.—Ποῖος ἦτο πρὸ ὀλίγου στήν πόρτα, Χρηστίνα; Σ' ἄκουσα νὰ συζητῆς πολλὴν ὥρα.
ΧΡΗΣΤ.—Ἦτον ἕνας ὑπάλληλος τοῦ κ. Γεωργιάδη. Ζητοῦσε νὰ σὰς ἰδῇ.

ΙΔΖΛ.—Γιατί δὲν με εἰδοποίησες;
ΧΡΗΣΤ.—(Δεικνύουσα πρὸς τὸ μέρος τῶν κοιτῶνων). Ἦτο μέσα ὁ κύριος...
ΙΔΖΛ.—Δὲ σοῦ εἶπε τί ἤθελε;
ΧΡΗΣΤ.—Ναί, ἦτο... γιὰ τὸ λογαριασμό.
ΙΔΖΛ.—Τι τοῦ εἶπες;
ΧΡΗΣΤ.—Ὅτι κοιμᾶστε ἀκόμη. Εἶδα κ' ἔπαυτὰ νὰ τὸν κάμω νὰ φύγῃ. Εἶπε πῶς θὰ ξαναπεράσῃ πρὶν ἀπὸ τὸ μεσημέρι.
ΙΔΖΛ.—Ὅταν ἔλθῃ νὰ με φωνάξῃς ἀμέσως.
ΧΡΗΣΤ.—Καὶ ἂν ὁ κύριος...
ΙΔΖΛ.—(Ὀλίγον νευρική). Νὰ φροντίσῃς νὰ μὴν ἐννοήσῃ τίποτε ὁ κύριος. Ποῦ εἶνε αὐτὴ τῆ στιγμῆ;
ΧΡΗΣΤ.—Στὴν τραπεζαρία, παίρνει τὸ τσάι του.
ΙΔΖΛ.—(Πλησιάζουσα εἰς τὸ γραφεῖον). Καλά, πῆγαινε.
ΧΡΗΣΤ.—Ἔστειλε καὶ ὁ ἀνθοπώλης νὰ πληρωθῇ.

ΙΔΖΛ.—Καλά, καλά, πῆγαινε.

(Ἡ Χρηστίνα ἐξέρχεται. Ἡ Ἰδζλάλ κάθηται πρὸ τοῦ γραφείου καὶ ἀρχίζει νὰ γράφῃ ἐπιστολήν).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΙΔΖΛΑΛ, ΠΑΥΛΟΣ

ΠΑΥΛ.—(Εἰσέρχεται ἐξ ἀριστερῶν καὶ πλησιάζει τὴν Ἰδζλάλ ἐκ τῶν ὀπισθεν, χωρὶς ἐκείνη νὰ τὸν ἀντιληφθῇ). Τι γράφεις, Ἰδζλάλ μου;
ΙΔΖΛ.—(Μὲ μικρὰν στενοχωρίαν, ἐνῶ καλύπτει τὴν ἐπιστολήν διὰ τῆς χειρὸς τῆς). Τίποτε... ἕνα γράμμα στὴ νονά μου, στὸ Παρίσι.
ΠΑΥΛ.—(Μειδιῶν). Εἶνε μουσικόν;
ΙΔΖΛ.—Τι ἰδέες ποῦ ἔχεις κάποτε, Παῦλε.
ΠΑΥΛ.—Ὅστε μπορῶ νὰ τὸ ἰδῶ. (Λαμβάνει τὴν χεῖρά τῆς ἐκ τῆς ἐπιστολῆς καὶ τὴν φιλεῖ μὲ τρυφερότητα, ἐνῶ διὰ τοῦ βλέμματός διατρέχει τὰς πρώτας γραμμὰς. Μὲ ἐκπληξιν). Πῶς, ἔλαβες 1000 φράγκα ἀπὸ τὴ νονά σου!
ΙΔΖΛ.—Τι βλέπεις τὸ παράξενο; Δὲν εἶνε πρώτη φορὰ ποῦ μοῦ στέλλει.
ΠΑΥΛ.—Ἄλλὰ τόσα πολλά!
ΙΔΖΛ.—Ἔχει τόσα αὐτὴ, ὥστε μπορεῖ νὰ δίδῃ ὅσα θέλει.
ΠΑΥΛ.—Δὲν θὰ ἤθελα ὅμως νὰ νομίση ὅτι ἔχεις ἀνάγκη ἀπ' αὐτὰ τὰ χρήματα. (Μετὰ μικρὰν σκέψην). Πῶς δὲν μοῦ εἶπες ὅτι ἔλαβες αὐτὸ τὸ ποσόν!
ΙΔΖΛ.—Ἦτον ἀνάγκη;
ΠΑΥΛ.—Νομίζω ναί.
ΙΔΖΛ.—Δὲν μπορῶ λοιπὸν νὰ ἔχω τίποτε ἰδιαιτέρον, οὔτε μὲ τὴ νονά μου ἀκόμη;
ΠΑΥΛ.—(Μὲ γλυκύτητα). Ἰδιαιτέρα, παιδί μου, μπορεῖς νὰ ἔχῃς ὅσα θέλεις μὲ τὴ νονά σου ὅταν ἡμῶς πρόκειται γιὰ χρήματα...
ΙΔΖΛ.—(Τὸν διακόπτει, ὀλίγον ἀποτόμως). Γιὰ χρήματα, γιὰ χρήματα, αὐτὸ τὸ αἰώνιο ζήτημα μεταξύ μας. Νομίζει κανεὶς ὅτι εἶμαι μικρὸ παιδί καὶ ἐννοεῖς νὰ μ' ἔχῃς ὑπὸ κηδεμονίαν.
ΠΑΥΛ.—Μὴν ἐξάπτουσαι, Ἰδζλάλ! ἡ κηδεμονία ἐνὸς συζύγου, ὁ ὁποῖος σ' ἀγαπᾷ ὅπως ἐγώ, δὲν πρέπει νὰ σὲ δυσαρεστῇ.
ΙΔΖΛ.—Δὲν λέγω αὐτό, ἀλλὰ ἔχεις τὴν ἰδέαν ὅτι τῆ στιγμῆ ποῦ ἔχω χρήματα πρέπει νὰ κάμω καὶ τρέλλες.
ΠΑΥΛ.—Ὅμολόγησε ὅτι κάμεις κάποτε.
ΙΔΖΛ.—Δὲν εἶνε τρέλλα νὰ ξεδεύῃ κανεὶς γιὰ ἀνθὴ καὶ γιὰ ὠρεῖα πράγματα.
ΠΑΥΛ.—Ὅταν ἔχῃ νὰ ξεδεύῃ.
ΙΔΖΛ.—Μήπως σοῦ ζητῶ τίποτε περισσότερο ἀπ' ἐκεῖνο ποῦ θέλεις νὰ μοῦ δίδῃς;
ΠΑΥΛ.—Ἐγὼ θέλω ὅ,τι θέλεις, Ἰδζλάλ μου, αὐτὸ τὸ ξεῦρες πολὺ καλά καὶ ὅταν σπῆ ἀρέσῃ κάτι, κάμνω εὐχαρίστως ὅλας τὰς θυσίας διὰ νὰ σοῦ τὸ δώσω.

ΙΔΖΛ.—Τότε δὲν πρέπει νὰ τὰς ἀναφέρῃς αὐτὰς τὰς θυσίας.

ΠΑΥΛ.—Ἔχεις δίκαιον, ἀλλὰ καὶ σὺ πρέπει νὰ ἔχῃς ἕνα μέτρον. Ὅταν παραδείγματός χάριν πετᾷς 1000 φράγκα...

ΙΔΖΛ.—Πῶς ξεῦρες τί τὰ ἔκαμα αὐτὰ τὰ χίλια φράγκα;

ΠΑΥΛ.—Περιμένω νὰ μοῦ τὸ πῆς.

ΙΔΖΛ.—Ὅστε ἐπιμένεις.

ΠΑΥΛ.—(Ἀπομακρυνόμενος ὀλίγα βήματα). Δὲν ἐπιμένω, ἂν αὐτὸ σ' ἐνοχλῇ, ἀλλά...

ΙΔΖΛ.—Ἄλλὰ δὲν θ' ἀνοίξῃς τὸ στόμα σου ὅλη τὴν ἡμέρα.

ΠΑΥΛ.—Ἀφοῦ ξεῦρες ὅτι μὲ λυπεῖς γιὰ τὸ κάμεις;

ΙΔΖΛ.—Πολὺ καλά λοιπὸν, τύραννε. Αὐτὰ τὰ 1000 φράγκα τὰ ἔδωκα σὲ πτωχοῦς. Τὰ ἐξήτησα μ' αὐτὴν τὴν πρόθεσιν καὶ μοῦ ἐστάλησαν μὲ τὴν μεγαλύτεραν προθυμίαν. Ἰδοῦ, εἶσαι εὐχαριστημένος;

ΠΑΥΛ.—Ναί. (Πλησιάζει καὶ τὴν ἀσπάζεται εἰς τὸ μέτωπον.) Σὲ ἀδίκησα, ἀγαπημένη μου, καὶ σοῦ ζητῶ συγγνώμην. (Παρατηρῶν τὴν ὄψαν). Ἄ, τώρα πρέπει νὰ πηγαίνω.

ΙΔΖΛ.—Πῶς, θὰ βγῆς; Δὲν μοῦ εἶπες ὅτι σήμερον δὲν ἐργάζεσθε;

ΠΑΥΛ.—Ναί, ἀλλὰ χθὲς ἀργά ὁ κ. Ναιλῆς μὲ παρεκάλεσε νὰ περάσω ἀπὸ τὸ γραφεῖον, διότι ἐπερίμενε ἕνα σπουδαῖον τηλεγράφημα.

ΙΔΖΛ.—(Σκεπτική)... Ὅθ' ἀργήσῃς;

ΠΑΥΛ.—Δὲν πιστεύω. Μήπως θέλῃς νὰ βγῆς καὶ σὺ;

ΙΔΖΛ.—(Διστοκτικῶς) Ὅχι... ἄλλως τε δὲν μπορῶ, περιμένω τὴν Νουριέ. Μοῦ ἐμήνησεν ὅτι θὰ ἔλθῃ σήμερον τὸ πρωῖ.

ΠΑΥΛ.—Ἐλπίζω νὰ γνωρίσω γρήγορα καὶ νὰ γνωρίσω κ' ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἰδιότροπον δεσποινίδα, γιὰ τὴν ὁποῖαν γίνεται τόσος λόγος. Τὸ ἀπόγευμα ἂν θέλῃς πηγαίνομε στὸ Φάληρον.

ΙΔΖΛ.—Ἄν φέροντ τὸ φόρεμά μου.

ΠΑΥΛ.—Ἀλήθεια, αὐτὸ μ' ἐνθυμίζει ὅτι ἔχω νὰ πληρώσω. (Ἐξάγων τὸ πορτοφόλι του). Πόσα πρέπει νὰ δώσῃς;

ΙΔΖΛ.—...ἑκατὸν δέκα δραχμὰς.

ΠΑΥΛ.—(Δίδων τὰ χρήματα) Εἶνε φωτιὰ αὐτὴ ἡ Μαρούχα. (Εἰσέρχεται ὁ Κώστας ἐκ τοῦ βάνους).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΚΩΣΤΑΣ καὶ οἱ ἄλλοι

ΚΩΣΤ.—Φθάνω βλέπω σὲ καλὴ στιγμῆ. Ὅταν τὸ χροῖμα τρέχῃ σ' ἕνα σπῆτι...

ΠΑΥΛ.—(Γελῶν) Δὲν τρέχει δυστυχῶς, φίλε Κώστα, ἀλλὰ τρέχουν τὸ νοῖκι, οἱ λογαριασμοὶ τῶν προμη-

δευτῶν, καὶ γὰρ τὴν ὄρα ὁ λογαριασμός τῆς κ. Μαρούχα.

ΙΑΖΛ.—Εἶνε πολλὰ 110 δραχμαὶ γὰρ ἓνα φόρεμα, κ. Κώστα;

ΚΩΣΤ.—(Ξέρον τὴν κεφαλὴν). Ξεῖρω κ' ἐγώ, 110 δραχμὲς εἶνε τέσσερα εικοσιπεντάρικα καὶ δύο τίλληρα.

ΙΑΖΛ.—(Γελῶσα). Πῶς φαίνεται πῶς εἰσθε ταμίας.

ΠΑΥΛ.—Πρέπει νὰ ἰδῆς μὲ τί γρίνια βγάζει τὰ εικοσιπεντάρικα ἀπὸ τὸ ταμειον. Εἶν' ἀλήθεια ὅτι δὲν ξεῖρε ἀπὸ ἔξοδα σπιτιοῦ, διότι δὲν εἶχε ποτὲ γυναῖκα.

ΙΑΖΛ.—Εἰσθε μισογύνης, κ. Κώστα;

ΚΩΣΤ.—Ἐγώ, Θεὸς φυλάξου!

ΠΑΥΛ.—Μισογύνης; Δὲν πιστεύω νὰ εἶνε διάλογος. Εἶνε μόνον ὑπερβολικὰ ντροπαλὸς μὲ τὰς κυρίας.

ΚΩΣΤ.—(Δυσανασχέτων). Καλὲ δὲν τ' ἀφίνομε αὐτά...

ΙΑΖΛ.—Ὅχι, ἐγὼ θέλω νὰ μοῦ πῆτε καθαρὰ ἂν ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἢ ὄχι.

ΚΩΣΤ.—(Με κομικῶν στενοχωρίαν). Σὰς παρακαλῶ.

ΠΑΥΛ.—Ἐλα, Κώστα, ὁμολόγησε πῶς τὰς ἀγαπᾶς, καὶ πολὺ μάλιστα.

ΚΩΣΤ.—(Γελῶν ἀφελῶς). Μά., μπορεῖ κανεὶς νὰ μὴν τ' ἀγαπᾶ αὐτὰ τὰ ἄβρα πλάσματα;

ΙΑΖΛ.—Εὐγε, κ. Κώστα.

ΠΑΥΛ.—Εἶμαι κ' ἐγὼ σύμφωνος. (Ἀτενίζων τὴν Ἰδζλάλ μὲ τρυφερότητα) Καὶ ὅταν αὐτὰ τὰ ἄβρα πλάσματα τὰ ἔχη κανεὶς δικὰ του, πρέπει νὰ πληρῶνῃ τὰς ἐπιθυμίας των.

ΚΩΣΤ.—(Παρατηρῶν τὸ ἀραβικὸ τραπεζάκι). Χωρὶς ἄλλο αὐτὸ εἶνε μία ἐπιθυμία τῆς Κυρίας.

ΠΑΥΛ.—Αὐτὸ φίλε μου Κώστα, εἶνε ἓνα κατόρθωμα τῆς Ἰδζλάλ. Εἶδες ποτὲ ρωμῶ ἔμπορο νὰ κάμῃ δῶρα; Ἐ λοιπόν, αὐτὸ τὸ τραπεζάκι εἶνε δῶρον ἐνὸς ἔμπορου τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

ΚΩΣΤ.—(Περιεργάζομενος τὸ τραπεζάκι). Μὰ αὐτὸ μοῦ φαίνεται πρῶτον ἀξίας.

ΙΑΖΛ.—Ὅχι καὶ μεγάλης. Μὴ βλέπετε τί πληρῶνει κανεὶς ὅταν τ' ἀγοράξῃ.

ΚΩΣΤ.—Ὅπως δὴποτε αὐτὸς ὁ ἔμπορος θὰ εἶχε κάποια ὑποχρέωσι σὲ σὰς.

ΠΑΥΛ.—Ἐγὼ δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ τοῦ πῆρα ἄλλο ἀπὸ δώδεκα φλυτζάνια τοῦ τσαγοῦ, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Ἰδζλάλ τοῦ ἐσύστησε μιὰ φίλη τῆς ἀπὸ τὴ Γαλλία, ποῦ ἠγόρασε πολλὰ πράγματα.

ΙΑΖΛ.—Μὴ φοβέσαι, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ξεῖρουν καλὰ τὸ συμφέρον των.

ΠΑΥΛ.—Λοιπόν, ἐγὼ σὰς ἀφίνω.

ΚΩΣΤ.—Πῶς, φεύγετε; Κ' ἐγὼ ποῦ ἦλθα νὰ σὰς κρατήσω ὀλίγη συντροφιά μὲ τὴν ἰδέα πῶς δὲν θὰ πηγαίνατε στὸ γραφεῖο... (Ἐτοιμάζεται νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Παῦλον).

ΠΑΥΛ.—(Τὸν ἐμποδίζει). Δὲν βλέπει, Κώστα, μείνε. Κρατεῖς συντροφιά τῆς Ἰδζλάλ.

ΙΑΖΛ.—Μείνετε, κ. Κώστα, θὰ μοῦ κάμετε εὐχαρίστησι.

ΚΩΣΤ.—(Ἀποθέτων τὸν πλῶν του). Ἄφου εἰσθε τόσο καλὴ.

ΠΑΥΛ.—Πρόσχε ὅμως, κ. συνάδελφε, (Τὸν ἐξετάζει.) σὲ βλέπω πολὺ περιποιημένο σήμερα, καὶ θὰ μείνης μόνος μ' ἓνα ἄβρον πλάσμα. (Ἐξέρχεται γελῶν).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΑΖΛΑΛ, ΚΩΣΤΑΣ, ἔπειτα ΧΡΗΣΤΙΝΑ

ΙΑΖΛ.—Δὲν κάθισθε, κ. Κώστα. Ὁ Παῦλος ἀγαπᾶ νὰ σὰς πειράξῃ.

ΚΩΣΤ.—(Καθήμενος) Ὁ σύζυγός σας εἶνε πάντοτε χαριτολόγος· εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ του προτερίματα.

ΙΑΖΛ.—Τὸν ἀγαπᾶτε πολὺ σεις.

ΚΩΣΤ.—Τὸν ἀγαποῦμε ὅλοι εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ τὸν σεβόμεθα συγχρόνως, μολονότι εἶνε σχεδὸν ὁ νεώτερος ὄλων μας.

ΙΑΖΛ.—Καὶ ὁ Διευθυντής σας, ὁ κ. Ναυλῆς;

ΚΩΣΤ.—Εἶνε ἐνθουσιασμένος, πρῶτον σπάνιον γι' αὐτόν.

ΙΑΖΛ.—Ξεύρετε ὅμως ὅτι ὁ Παῦλος ἐργάζεται πολὺ καὶ ἀμοίβεται ὀλίγον;

ΚΩΣΤ.—Ἄχ, κυρία μου, ἂν ἐξηγητῶ ἀπ' ἐμὲ, θὰ τοῦ ἔδιδα διπλάσιο μισθό, διότι τὸ ἀξίζει. Ἀλλὰ βλέπετε, οἱ προϊστάμενοι ἐκμεταλλεύονται ὀλίγον τὰς περιστάσεις.

ΙΑΖΛ.—Δυστυχῶς ὁ σύζυγός μου, μ' ὄλας του τὰς γνώσεις, δὲν ἔχει τὰ μέσα νὰ εὖρη καλλιτέραν ἐργασίαν. Δὲν ἔχομεν πολλοὺς φίλους εἰς τὰς Ἀθήνας. (Ἐσέρχεται ἡ Χρηστίνα).

ΧΡΗΣΤ.—Ἐνα κορίτσι ἔφερε τὸ φόρεμά σας κυρία.

ΙΑΖΛ.—Ἄς ἔλθῃ μέσα.

(Ἡ Χρηστίνα ἐξέρχεται καὶ ἐπανέρχεται ἀμείως μὲ τὴν Καίτην, ἢ ὅποια κρατεῖ κοντὶ φορέματος).

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Οἱ ἄνω καὶ ΚΑΙΤΗ.

ΙΑΖΛ.—Ἐσὺ εἶσαι, Καίτη; Δὲ θὰ σοῦ πολυαρῆσῃ νὰ ἐργάζεσαι σήμερα ἑορτή.

ΚΑΙΤ.—Ἡ κ. Μαρούχα μᾶς ἐκράτησε ἐπίτηδες γὰρ τὸ φόρεμά σας, ἐπειδὴ σὰς εἶχε ὑποσχεθῆ.

ΙΑΖΛ.—Πηγαίνε το στὸ δωμάτιό μου, Χρηστίνα. (Ἐγειρομένη). Καίτη, θὰ περιμένῃς νὰ τὸ δοκιμάσω. Κύριε Κώστα, μὲ συγχωρεῖτε ἓνα λεπτό.

ΚΩΣΤ.—Σὰς παρακαλῶ.

(Ἡ Ἰδζλάλ διευθύνεται πρὸς τὸν κοιτῶνά της κατόπιν τῆς Χρηστίνας).

ΚΑΙΤ.—(Παρουσιάζουσα φάκελλον). Ἡ κ. Μαρούχα μοῦ ἔδωκε κ' αὐτό...

ΙΑΖΛ.—(Ἀπερχομένη). Καλὰ, καλὰ.

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΚΑΙΤΗ, ΚΩΣΤΑΣ.

ΚΑΙΤ.—(Κατ' ἰδίαν). Αὐτὸ τὸ «καλὰ, καλὰ» τὸ ἄκουσα πολλὰς φορές. Ἡ κυρία μοῦ εἶπε νὰ πληρωθῶ καὶ δὲν θὰ φηγῶ χωρὶς τὰ λεπτά... (Παρατηροῦσα τὸν Κώστα). Μιὰ ἰδέα... Μήπως αὐτὸς ὁ κύριος... Ἔτσι θὰ εἶνε πάντα τέτοιοι γέροι πληρώνουν ὅταν ὁ σύζυγός δὲν εὐκολύνεται. Ἄς δοκιμάσουμε. (Πρὸς τὸν Κώστα, ὅστις ἀντελήφθη ὅτι ἡ Καίτη τὸν ἐξετάζει καὶ δεικνύει σημεῖα στενοχωρίας). Ἡ κυρία θὰ εἶνε βέβαια κατενχαραστημένη ἀπὸ τὴν ἐργασία τοῦ καταστήματός μας. Ἡ κ. Μαρούχα τῆς κάμει ξαιρετικὰς τιμὰς. Ἄν θέλετε νὰ βεβαιωθῆτε, ρίψτε μιὰ ματιὰ σ' αὐτὸν ἔδω τὸ λογαριασμό. (Δίδει τὸν λογαριασμὸν ἀνοικτόν. Ὁ Κώστας τὸν λαμβάνει μηχανικῶς καὶ παρατηρεῖ τὸ ἄθροισμα).

ΚΩΣΤ.—575 δραχμὲς!...

ΚΑΙΤ.—Εἶνε μαζὴ καὶ μερικὰ παλαιὰ κονδύλια. Αὐτὸ τὸ φόρεμα κοστίζει μόνον 320.

ΚΩΣΤ.—Τριακόσιες εἴκ... (Ἐγείρεται μὲ δριμύνην.) Μὰ γὰρ μοῦ τὰ λέτε ἐμένα αὐτὰ τὰ πράγματα;

ΚΑΙΤ.—(Μειδιῶσα ποτηρῶς). Δὲν εἰσθε σεις ὁ...

ΚΩΣΤ.—Ὁ ποιός;

ΚΑΙΤ.—(Γελῶσα). Ὁ φίλος τοῦ σπιτιοῦ.

ΚΩΣΤ.—(Ἀγελῶς). Καὶ βέβαια εἶμαι ὁ φίλος τοῦ σπιτιοῦ· μ' αὐτὸ τί βγαίνει;

ΚΑΙΤ.—Ἄ, δὲ βγαίνει τίποτε; Κρίμα!..

ΚΩΣΤ.—(Τεταραγμένος). Μὰ τί λέτε; Δὲ σὰς καταλαβαίνω.

ΚΑΙΤ.—(Κατ' ἰδίαν). Αὐτὸς εἶνε κουτὸς, γελᾶστηκα (Ἀνατά). Μὲ συγχωρεῖτε, ἔκαμα λάθος, σὰς παρακαλῶ μὴν πῆτε τίποτε στὴν κυρία.

ΚΩΣΤ.—(Ἀποτόμως, ἐπιστρέφων τὸν λογιόν). Πάρτε πίσω τὸ χωρὶ σας καὶ ἀφήστε με ἤσυχον. (Στρέφει τὰ νῶτα καὶ ἀπομακρύνεται).

ΚΑΙΤ.—Τί, θυμώσατε; (Πλησιάζει χαριεντιζομένη). Ἐλάτε, δώστε μου τὸ λόγο σας πῶς ἡ κυρία δὲν θὰ μάθῃ τίποτε... φαίνεσθε τόσο καλὸς, ἔχετε μιὰ φουσιονομία τόσο εὐγενικὰ... (Προσπαθεῖ νὰ λάβῃ τὸ χέρι του).

ΚΩΣΤ.—(Μὴ τολμῶν ν' ἀντιταθῆ, μὲ κομικῶν στενοχωρίαν.) Τί κάμετε καλὲ τί κάμετε. Ἄν μῖς ἰδῆ κανεὶς... (Ἐπαναφαίνεται ἡ Ἰδζλάλ). ὦ!..

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΙΑΖΛΑΛ καὶ οἱ ἄνω

ΙΑΖΛ.—(Γελῶσα). Τί βλέπω, κ. Κώστα;

ΚΩΣΤ.—(Με ἀδμενίαν). Μὴν πιστεύετε τίποτε, κυρία...

ΙΑΖΛ.—(Ἐξακολουθοῦσα νὰ γελᾷ). Σεῖς, ὁ ντροπαλός! καὶ σὺ, Καίτη, δὲν ντρέπεσαι;

ΚΑΙΤ.—Τὸ φόρεμά σας εἶνε ὅπως τὸ θέλετε, κυρία;

ΙΑΖΛ.—Ναί, πολὺ καλὸ.

ΚΑΙΤ.—Τότε μπορῶ νὰ πηγαίνω... (Με διαταγμὸν δεικνύουσα τὸν λογιόν). Θέλετε νὰ πῶ τίποτε στὴν κ. Μαρούχα;...

ΙΑΖΛ.—Δὸς μου αὐτὸ τὸ λογαριασμὸ ἐπὶ τέλους. (Τὸν ἐξετάζει.) Βλέπω εἶνε ἐξοφλημένος. Στάσου νὰ σοῦ τὸν πληρώσω. (Λαμβάνει χρήματα ἐκ τοῦ γραφείου καὶ δίδει εἰς τὴν Καίτην.) Μέτρησέ τα, σὲ παρακαλῶ. Ἴδου πάρε καὶ κάτι γὰρ τὸν κόπο σου. (Προσθέτει μερικὰ νομίσματα.)

ΚΑΙΤ.—(Ἀφ' οὗ ἐμέτρησε τὰ χρήματα) Εὐχαριστῶ πάρα πολὺ, κυρία, Πηγαίνω νὰ πάρω τὸ κοντὶ ἀπὸ τὴν Χρηστίνα. Σὰς προσκινῶ. (Ἐξέρχεται ἐκ τοῦ βήθους).

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΙΑΖΛΑΛ, ΚΩΣΤΑΣ

ΚΩΣΤ.—(Στενοχωρημένος) Θὰ μ' ἐπιτρέψετε κ' ἐμένα νὰ πηγαίνω...

ΙΑΖΛ.—(Μειδιῶσα) Γιὰ νὰ προφθιάσῃτε τὴν μοδι-στροῦλα; (Ὁ Κώστας φαίνεται ἐν μεγάλῃ ἀμηχανίᾳ) Μὴ στενοχωρεῖσθε, κ. Κώστα, ἀστειεύομαι. Ἀλήθεια, δὲν θέλετε νὰ περιμένετε τὸν Παῦλο;

ΚΩΣΤ.—Ὅχι, πρέπει νὰ...

ΙΑΖΛ.—(Μετὰ μικρὰν σκέψιν) Θέλετε νὰ μοῦ κάμετε μιὰ χάρι, κ. Κώστα;

ΚΩΣΤ.—Πολὺ εὐχαρίστως.

ΙΑΖΛ.—(Λαμβάνει χρήματα ἐκ τοῦ γραφείου). Νὰ δώσετε αὐτὰς τὰς 150 δραχμὰς εἰς τὸν κ. Γεωργιάδη· ξεῖρετε, τὸ κατὰστημα ποῦ εἶνε ἀπέτανι στοὺς Βασιλικούς σταύλους.

ΚΩΣΤ.—(Με διαταγμὸν)... Ξεῖρω.

ΙΑΖΛ.—(Ἐρευνῶσα εἰς τὸ γραφεῖον) Σταθῆτε νὰ σὰς δώσω τὸν λογαριασμὸ νὰ τὸν ἐξοφλήσῃ... Ἄ, ἰδού. Εἶνε γι' αὐτὸ τὸ Ἀραβικὸ τραπεζάκι.

ΚΩΣΤ.—(Με ἐκπληξιν). Μὰ δὲν εἶπατε ὅτι αὐτὸ εἶνε δῶρον;...

ΙΑΖΛ.—(Γελῶσα). Ναί, ἀπὸ τὰ δῶρα ποῦ πληρόνεται. Προσέχετε μήπως μάθῃ τίποτε ὁ Παῦλος. Αὐτὸ τὸ τραπεζάκι τοῦ εἶχε ἀρέσει ὑπερβολικὰ καί, γὰρ νὰ τοῦ προξενήσω εὐχαρίστησι, τὸ ἠγόρασα ἀπὸ τὰς οικονομίας μου.

ΚΩΣΤ.—(Διστακτικῶς). Δὲν εἶνε καλλίτερα νὰ πληρώσετε μόνη σας;

ΙΑΖΛ.—Ἴδου τί τρέχει: ὁ κ. Γεωργιάδης, ἔστειλε νὰ πληρωθῆ σήμερα τὸ πρῶτ, ἀλλὰ δὲν εἶχα σηκωθῆ ἀκόμη καὶ ἡ Χρηστίνα δὲν μὲ εἰδοποίησε. Εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ξαναστείλῃ μιὰ ὄρα ποῦ ὁ

Παῦλος εἶν' ἐδῶ, καί... ἐννοεῖτε; Τώρα, ἂν σὰς δίδῃ κόπο...

ΚΩΣΤ.—Κόπο, τί λέτε...κάθε ἄλλο. (Λαμβάνει βεβαιωμένως τὰ χρήματα καὶ τὸν λογαριασμόν).

ΙΑΖΛ.—Τὴν ἐξόφλησιν τὴν κρατεῖτε καὶ μοῦ τὴν δίδετε ἄλλοτε. (Τῷ τείνει τὴν χεῖρα). Σὰς εὐχαριστῶ, πάρα πολὺ, κ' Κώστα. Χαίρετε.

(Ὁ Κώστα ἀπέχεται. Ἐκείνη κἀθίσται πρὸ τοῦ γραφείου καὶ ἀνεγίλει τὴν ἐπιστολήν της).

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ

ΙΑΖΛΑ, ΝΟΥΡΙΕ καὶ ἔπειτα ΧΡΗΣΤΙΝΑ

ΝΟΥΡ.—(Εἰσέρχεται ἐκ τοῦ βιάθου καὶ περιτορξίζεται τὸ δωματίον). Ὁραῖα! Ἀληθινὴ φιλία ἐρωτευμένων.

ΙΑΖΛ.—(Ἐγείρομένη ταχέως). Ἔσον εἰσα, Νουριέ; Ἀπεράσιδες νὰ ἐλθῆς ἐπὶ τέλους.

ΝΟΥΡ.—Δὲν ἔρχομαι ἀκριβῶς γιὰ σένα, ἀγαπητῆ μου.

ΙΑΖΛ.—Ἄλλὰ γιὰ ποιόν;

ΝΟΥΡ.—Γιὰ τὸν ἄνδρα σου.

ΙΑΖΛ.—(Γελῶσα). Δὲν ἔχεις τύχη; Εἶνε ἔξω.

ΝΟΥΡ.—Τί κοίμα! Ὁ Ἰζζέτ-μπεῆς μοῦ εἶπε τόση παράξενα γι' αὐτόν.

ΙΑΖΛ.—Παράξενα; Ἐταινετικά ὑποθέτω.

ΝΟΥΡ.—(Με μικρὸν μορφασμόν). Χρ... Δὲν πιστεῖω νὰ εἶνε πρὸς ἑπανόν, τοῦ ὅτι σὲ κατέκτησε.

ΙΑΖΛ.—(Με προφανῆ δυσάρεστον). Δὲν μπορῶ νὰ θυμώσω μαζί σου, Νουριέ, ἀλλὰ θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ προσέχῃς εἰς ὅ,τι λές ἐδῶ μέσα.

ΝΟΥΡ.—(Τὴν παρατηρεῖ περιέργως, ἔπειτα καθήμενῃ ἀπαυτικῶς). Ἀλήθεια, ἐδῶ ὅλα φαίνονται ἴσχυα καὶ φρόνιμα. Καλά, θὰ προσέχω, ἀλλ' αὐτὸ μὲ στενοχωρεῖ φοβερά. (Ἐξακολουθεῖ νὰ περιτορξίζεται τὸ δωματίον). Πολὺ εὐμορφο τὸ σαλονάκι σου; τὸ ἀγγλικὸ HOME μὲ ἀνατολικὸ χρωματισμό. Ἐντελὸς σύμφωνο μὲ τὴν ιδιοσυγκρασία σου.

ΙΑΖΛ.—Καί, τὴ δική σου φαντάζομαι. [Κάθεται παραπλεύρως τῆς Νουριέ].

ΝΟΥΡ.—Ὁχι, μοῦ φαίνεται ὅτι ἐγὼ ἔπαυσα πρὸ πολλοῦ νὰ εἶμαι Ὁθωμανίς. Ἐχω ἐξελληνισθῆ, πράγμα τὸ ὁποῖον πολὺ ἀμφιβάλλω ὅτι μπορεῖ νὰ σοῦ συμβῆ, ἔστω κα' ἂν περάσης μὴ δολόκληρη ζωὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΙΑΖΛ.—(Σκεπτικῶς). Δὲν ἔχεις ἴσως ἄδικο. Ἐμαθα νὰ κάμω ὅ,τι θέλω καὶ ὅταν θέλω, ἐδῶ δὲ αἰσθάνομαι ὅτι ὅλοι ζοῦν κατὰ μίμησιν καὶ κατὰ σύμβασιν. Νομίζω ὅτι ποτὲ δὲν θὰ συμπληρώσω αὐτὸν τὸν τόπον.

ΝΟΥΡ.—Τί σὲ πταῖουν αἱ συμβάσεις ἐνὸς τόπου, ὅταν μόνῃ σου ὑπεδουλώθῃς εἰς τὴν χειροτέραν ἀπὸ ὅλας τὰς συμβάσεις.

ΙΑΖΛ.—Ἐννοεῖς τὸν γάμον;

ΝΟΥΡ.—Ἐννοῶ τὸν γάμον ΣΟΥ. Δὲν ὁμοιάζεις πῶς μὲ τὰς ἄλλας γυναῖκας.

ΙΑΖΛ.—Δὲν πιστεῖεις ὅτι ὑπανδρευθῆν ἀπὸ ἔρωτα.

ΝΟΥΡ.—Ἄπ' ἐναντίας τὸ πιστεῖω.

ΙΑΖΛ.—Τότε εἰσαι ἀπατημένη.

ΝΟΥΡ.—Μήπως προσπαθῆς νὰ ἀπατήσης σὺ τὸν ἑαυτὸν σου;

ΙΑΖΛ.—Ὁχι. Ἄν ἀγαποῦσα θὰ τὸ ὁμολόγουν, διότι ἔχω πάντοτε τὸ θάρρος τῶν πράξεών μου.

Ἄλλὰ δὲν ἀγαπῶ,

ΝΟΥΡ.—Τότε ὁ σύζυγός σου τί ρόλον παίζει εἰς τὴν ζωὴν σου;

ΙΑΖΛ.—Τὸν ἴδιον ποῦ παίζουν περίπου ὅλοι οἱ σύζυγοι σήμερον, τὸν ρόλον χρησίμου συντρόφου.

Αὐτὸ δὲν μ' ἐμποδίζει νὰ τὸν ἐκτιμῶ πολὺ.

ΝΟΥΡ.—Κ' ἐκεῖνος... σ' ἐκτιμᾷ;

ΙΑΖΛ.—Μ' ἐκτιμᾷ υπερβολικά. Δὲν πιστεῖω νὰ σ' ἐκπλήττῃ αὐτό.

ΝΟΥΡ.—Ὁχι, διότι γνωρίζω ὅτι κατορθώνεις πάντοτε ὅ,τι θέλεις. Ἀλλὰ φρονῶ ὅτι εἶνε ὀλίγον ἀφελής.

ΙΑΖΛ.—Εἶνε τόσον ὀλίγον ἀφελής, ὥστε κάποτε νομίζω ὅτι εἶνε δυνατώτερός μου.

ΝΟΥΡ.—Αὐτὸ σημαίνει πολὺ.

ΙΑΖΛ.—Εἶπα «κάποτε».

ΝΟΥΡ.—Καί τὸ «κάποτε» αὐτὸ σχετίζεται μὲ τὸ παρὸν ἢ μὲ τὸ παρελθόν;

ΙΑΖΛ.—Καί μὲ τὰ δύο ἴσως. Ὁ Παῦλος μὲ πῆρε διότι ἀνεγνώρισε εἰς ἐμὲ γυναῖκα ἀνωτέραν τῶν ἄλλων, μὲ τὸλμην καὶ μὲ ἀνεξαρτησίαν ἰδεῶν. Εἶχεν ἀνάγκην συντρόφου ἰσχυροῦ καὶ ἱκανοῦ νὰ τὸν ἠμολογήσῃ σὲ μιὰ στιγμή ποῦ ἐκινδύνειε νὰ νικηθῆ ἠθικῶς. Ἐνεπιστεύθη εἰς ἐμὲ καὶ ἐγὼ τὸν ἐτόνωσα καὶ τοῦ μετέδωκα τὴν θέλησίν μου. Κατὰ τοῦτο θὰ εἶνε πάντοτε ὀφειλτής μου, κ' ἐγὼ θὰ τοῦ ὀφείλω ὅτι δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ μοῦ καταλογίσῃ τὸ παρελθόν.

ΝΟΥΡ.—Θαυμάζω τὴν εὐκρινειάν σου σὲ μερικὰ πράγματα.

ΙΑΖΛ.—Σοῦ εἶπα ὅτι ἔχω πάντοτε τὸ θάρρος τῶν πράξεών μου. Δὲν λυποῦμαι ποτὲ δι' ὅ,τι ἔκαμα, διότι ὅ,τι κάμνω τὸ θέλω.

ΝΟΥΡ.—Δὲν φαντάζομαι ὅμως δι' ἔγινες Κε Ζαλίχη ἀπλῶς διὰ νὰ σώσης ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ ναυάγιον τῆς ζωῆς.

ΙΑΖΛ.—(Μειδιῶσα). Πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς πάντοτε φιλόανθρωπος, ὅταν συγχρόνως μπᾶρῃ νὰ εἶνε ὀφειλίμος στὸν ἑαυτὸν του.

ΝΟΥΡ.—Καί εἰδικώτερον;

ΙΑΖΛ.—(Ἐγείρομένη). Καί εἰδικώτερον, φιλιτάτη μου, ἔπρεπε νὰ παύσω νὰ νόμιζώμαι Ὁθωμανίς, καὶ κυρίως ἔπρεπε νὰ θέσω ἕνα τέλος εἰς μερικὰ πράγματα τοῦ ἰδιαίτερου μου βίου. Θὰ μοῦ πῆς ὅτι

ἄφησα τὰς ἀνέσεις καὶ τὴν ἐλευθερίαν μου γιὰ μιὰ ζωὴ στενοχωρημένη καὶ ἀφανῆ. Τὸ ξέρω καὶ τὰ ὑπελόγησα ὅλα αὐτὰ ἀλλὰ τίποτε δὲν ἀποδεικνύει

ὅτι αἱ σημεριναὶ περιστάσεις δὲν θὰ μεταβληθοῦν, καὶ συντόμως ἴσως. Ἄφ' ἑτέρου μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθῆσω περισσότερον ἕνα εἶδος ζωῆς

τὸ ὁποῖον, ἀκριβῶς ἐπειδὴ μοῦ ἔδωκε ὅλας τὰς ἀπολαύσεις—ὄλας, ἐννοεῖς καλά;—εἶχε ἀρχίσει νὰ μὲ κουράζῃ καὶ ἔπρεπε ἢ νὰ παύσῃ ἢ νὰ μὲ φέρῃ

εἰς τὸν ἔξουτελιστικὸν ζυγὸν τῶν Τουρκικῶν ἐθίμων. Καταλαμβάνεις ὅτι ἐπροτίμησα τὸ πρῶτον, χωρὶς καμμίαν ὑποχώρησιν τῆς ὑπερηφανείας μου

καὶ μὲ τὸ πλεονέκτημα ὅτι σώζω... ἐνῶ ἐσωζώμην.

ΝΟΥΡ.—Τώρα πείθομαι ὅτι ὁ γάμος σας ἦτο ἀποτελεσματικὸν ἀπογοητισμῶν. Μένει νὰ ἀποδειχθῇ ἂν ἡ ἀκριβεία τῶν ὑπολογισμῶν αὐτῶν θὰ

ἰσχύσῃ μέχρι τέλους.

ΙΑΖΛ.—Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν πίστιν καὶ τῶν δύο μας.

ΝΟΥΡ.—Εἶμαι περιέργως νὰ μάθω ἂν αὐτὴ ἢ καλὴ πίστις ἐφίσταται.

ΙΑΖΛ.—Πλήρης ἐκ μέρους του.

ΝΟΥΡ.—(Παρατηροῦσα τὴν Ἰδζλάλ προσεκτικῶς). Καί... ἐκ μέρους σου;

ΙΑΖΛ.—(Νευρικῶς). Μὲ κουράζει, Νουριέ. Σοῦ εἶπα πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἔλεγα εἰς κανένα, μόνον

γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθειαν μὴ ζητῆς τώρα νὰ μάθῃς ἐκεῖνα ποῦ κ' ἐγὼ ἢ ἴδια ἀποφεύγω νὰ ἐξετάσω.

ΝΟΥΡ.—(Ἐγείρομένη ἐπίσης καὶ πλησιάζουσα τὴν Ἰδζλάλ). Ἄκουσε μιὰ συμβουλή, Ἰδζλάλ. Ἄν ὁ ἄνδρας σου εἶνε δυνατὸς ὅπως λές,—καὶ θὰ εἶνε ἀφοῦ ἐμορφώθῃ εἰς τὸ σχολεῖόν σου—πρόσεχε μήπως κλονισθῇ ἢ πεποιθήσῃ τὴν ὁποίαν ἔχει σὲ σέ.

Γι' αὐτὸν πρέπει νὰ εἰσαι πάντοτε ἀμεμπτος, διαφορητικῶς κινδυνεύεις, ὅ,τι δὲν σὲ κατελόγησε διὰ τὸ παρελθόν νὰ πληρώσῃς ἀκριβῶς εἰς τὸ μέλλον.

(Ἀλλάζουσα τόνον). Τί κοίμα ποῦ δὲν τὸν ἐγνώρισαι ἀκόμη αὐτὸν τὸν φοῖνικα τῶν συζύγων...

ΙΑΖΛ.—(Ἀγροχημένη). Ἄν περιμένῃς ὀλίγο θὰ τὸν ἴδῃς.

ΝΟΥΡ.—Ἀνστηχῶς δὲν μπορῶ νὰ μείνω περισσότερον. Ὁ Ἰζζέτ-μπεῆς θὰ μὲ περιμένῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

ΙΑΖΛ.—Ὅπως θέλεις... Πῶς τὰ πᾶς μὲ τὸν Ἰζζέτ;

Τοῦ μένει ἀκόμη ὀλίγο μναλό;

ΝΟΥΡ.—Ἀρκετὸ ὥστε νὰ μὴν ἐννοῆ νὰ μπῆ στὸ ζυγόν. (Εἰσέρχεται ἡ Χρηστίνη).

ΧΡΗΣΤ.—Κάποιος ζητεῖ νὰ ἴδῃ τὸν κύριον.

ΙΑΖΛ.—Ὁ κύριος ἐξῆλθε.

ΧΡΗΣΤ.—Τὸ εἶπα, ἀλλ' ἐρωτᾷ ἂν μπορῇ νὰ περιμένῃ.

ΙΑΖΛ.—Τί εἶδους ἄνθρωπος εἶνε;

ΧΡΗΣΤ.—Φαίνεται καθὼς πρέπει, ἀλλὰ δὲν μοιάζει νὰ εἶνε ἀπ' ἐδῶ.

ΙΑΖΛ.—(Μετὰ σκέψιν). Ἀφοῦ θέλει νὰ περιμένῃ, ἂς ἔλθῃ. (Ἡ Χρηστίνη ἀποσύρεται).

ΝΟΥΡ.—(Ἐτοιμῆ πρὸς ἀναχώρησιν). Ἀλήθεια, στείλέ μου τὸν ἄνδρα σου καμμιὰ μέρα.

ΙΑΖΛ.—Ἄν τοῦ μένῃ καιρὸς, γιατί ὄχι. Δὲν εἶμαι ζηλιάρα.

ΝΟΥΡ.—Ἄμα τὸν γνωρίσω θὰ σοῦ πῶ ἂν πρέπει νὰ εἰσαι ἢ ὄχι. Au revoir.

ΙΑΖΛ.—Au revoir. (Ἀνταλλάσσουν χειραψίαν καὶ ἡ Νουριέ διευνθύνεται πρὸς τὴν ἐξόδον. Συναρτᾶται μὲ τὸν Μαρτίνην, ὅστις παραμερίζει διὰ νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ ἐξέλθῃ).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΙΑΖΛΑΑ, ΜΑΡΤΙΝΗΣ.

ΜΑΡΤ.—(Βλέπων τὴν Ἰδζλάλ ὑποκλίνεται βαθύτατα). Κυρία Ζαλίχη, σὰς προσφέρω τὰ σέβη μου.

ΙΑΖΛ.—(Ἀποτόμως). Σεῖς ἐδῶ, κύριε...

ΜΑΡΤ.—(Προχωρῶν). Ἐγὼ, κυρία, σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ μὲ θεωρήσετε ὡς τολμηρόν.

ΙΑΖΛ.—Ἐν τούτοις ἔπρεπε νὰ σκεφθῆτε...

ΜΑΡΤ.—(Μειδιῶν). Ὅτι ἡ παρουσία μου θὰ σὰς ἦτο δυσάρεστος. Τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ δὲν ἐξηρτάτο ἀπ' ἐμέ.

ΙΑΖΛ.—(Ψυχρά). Ἐξηγηθῆτε, σὰς παρακαλῶ.

ΜΑΡΤ.—Μὲ στέλλει ὁ πατέρας τοῦ Παύλου.

ΙΑΖΛ.—Τότε διαφέρει. Λάβετε τὸν κόπον νὰ καθήσετε, ὁ Παῦλος δὲν θ' ἀργήσῃ.

ΜΑΡΤ.—(Λαμβάνων κάθισμα). Εὐχαριστῶ. (Ἀκολουθεῖ παρατεταμένῃ σιγῇ. Ὁ Μαρτίνης φαίνεται νὰ ἐξετάζῃ μὲ ἐνδιαφέρον κάποιαν εἰκόνα. Ἡ Ἰδζλάλ τακτοποιεῖ τὰ τοῦ γραφείου της καὶ ἔπειτα τὸ κλείει).

ΙΑΖΛ.—(Ἀφοῦ παρετήρησε ἐπανειλημμένως τὸν Μαρτίνην). Φαντάζομαι ὅτι πρέπει νὰ ποῦμε κατὶ.

ΜΑΡΤ.—(Πάντοτε μειδιῶν). Εἶνε πολὺ δύσκολον. Αὐτὸ τὸ «κατὶ» δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε κοινοτοπία μεταξὺ μας, καὶ ἐξ ἄλλοι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὁμιλήσωμεν ἐλευθέρως.

ΙΑΖΛ.—Βλέπω ὅτι εἰσθε πάντοτε ὁ ἴδιος.

ΜΑΡΤ.—Εἶμαι πάντοτε εὐκρινής; ἐκφράζομαι ὅπως σκέπτομαι.

ΙΑΖΛ.—(Ἀναλαμβάνουσα βαθμυδὸν τὸ φουκόν της ὕψος). Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ σὰς μιμηθῶ...

ΜΑΡΤ.—Τὸ ἐκάματε πρὸ ὀλίγου. Μοῦ εἶπατε ὅτι εἶμαι δυσάρεστος.

ΙΑΖΛ.—Δὲν τὸ εἶπα ἐγὼ.

ΜΑΡΤ.—Τὸ εἶπα ἐγὼ καὶ σεῖς τὸ παρεδέχθητε.

ΙΑΖΛ.—Κύριε Μαρτίνη, δὲν εἶνε εὐκολον νὰ σὰς ἀποστομώσῃ κανεὶς.

ΜΑΡΤ.—Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη. Ξέρω νὰ σιωπῶ ὅταν πρέπει.

ΙΑΖΛ.—(Ὁλίγον τεταραγμένη). Ὁφείλω νὰ τὸ ἀναγνωρίσω.

ΜΑΡΤ.—Τώρα θέλετε νὰ μάθετε διατὶ ἦλθα ;

ΙΑΖΛ.—Ἄν δὲν εἶνε τίποτε ἰδιαιτέρον τοῦ Παύλου.

ΜΑΡΤ.—Εἶνε φύσεως οἰκογενειακῆς, ἀλλὰ νομίζω ὅτι σὰς ἀφορᾷ ἐξ ἴσου.

ΙΑΖΛ.—Φυσικά, μολονότι διὰ τοὺς γονεῖς τοῦ Παύλου δὲν εἶμαι ὅ,τι ἔπρεπε νὰ εἶμαι.

ΜΑΡΤ.—Μὴ τοὺς ἀδικεῖτε ἀπολύτως.

ΙΑΖΛ.—Δὲν τοὺς ἀδικῶ, λυποῦμαι μόνον.

ΜΑΡΤ.—Τότε θὰ σὰς εἶνε εὐχάριστον ν' ἀκοῖσθε ὅτι τὰ πράγματα ἐβελτιώθησαν πολὺ. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι ὁ πατέρας τοῦ Παύλου, ἂν δὲν σὰς ἀγαπᾷ ἀκόμη, σὰς ἐκτιμᾷ ὅμως, διότι ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ Παῦλος ἠτύχησε μαζί σας.

ΙΑΖΛ.—Ἄ, τὸ ἀναγνωρίζει ἐπὶ τέλους ;

ΜΑΡΤ.—Πληρέστατα, καὶ εἶμαι ἐδῶ διὰ νὰ σὰς τὸ πῶ, καὶ νὰ σὰς πῶ ἀκόμη ὅτι λυπεῖται διότι δὲν σὰς ἔχει κοντά του καὶ τοὺς δύο.

ΙΑΖΛ.—Αὐτὸ μοῦ προξενεῖ πολλὴ χαρὰ, καὶ ὁ Παῦλος θὰ χαρῆ ἀκόμη περισσότερο. Δυστυχῶς εἶνε ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

ΜΑΡΤ.—Ὅπως δῆποτε, μπορῶ νὰ σὰς ὑποσχεθῶ ὅτι ἀπὸ τοῦδε αἱ σχέσεις μεταξὺ τοῦ Παύλου καὶ τῶν γονέων του θὰ εἶνε ὄχι μόνον ὀμαλαί, ἀλλὰ καὶ εὐχάριστοι ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις.

ΙΑΖΛ.—Δὲν ξεύρω ἂν σὰς ἐννοῶ...

ΜΑΡΤ.—Μὲ ἐννοεῖτε. Ὁ πενθερός σας δὲν θέλει νὰ στερηθῆτε πλέον τίποτε. Ἐννοεῖ νὰ ζήσετε σιμφώνως μετὰ τὴν ἀνατροπὴν σας καὶ μετὰ τὴν περικοσίαν του.

ΙΑΖΛ.—(Με χαράν). Αὐτὸ εἶνε ἀνέλπιστον. (Ἀκοῖται ἐξωθεν ἡ φωνὴ τοῦ Παύλου).

ΜΑΡΤ.—Δὲν εἶνε νομίζω ἡ φωνὴ τοῦ συζύγου σας ;

ΙΑΖΛ.—(Ἐγειρομένη). Ναί, αὐτὸς εἶνε.

(Ὁ Μαρκίτης ἐγείρεται ἐπίσης, ἐνῶ εἰσέρχεται ὁ Παῦλος).

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ΠΑΥΛΟΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΠΑΥΛ.—(Σταματᾷ πρὸ τοῦ Μαρκίτη ἐκλιπκτοῦ, ἔπειτα τὸν ἐναγκαλιέται), Ἐσὶ ἐδῶ, Ἰάκωβε ! Ἔτσι ἀπροόπτως, χωρὶς νὰ μοῦ γράψης οὔτε μιὰ λέξι...

ΜΑΡΤ.—Δὲν εἶχα σχεδὸν καιρὸ. Τὸ ταξεῖδί μου ἀπεφασίσθη αἰφνιδίως. Ἐπειτα ἤθελα νὰ ἰδῶ τὴν ἐκκλησίαν σου.

ΠΑΥΛ.—Καὶ τὴ μεγάλη μου χαρὰ. Δὲν εἶσαι ὁ καλύτερός μου φίλος, ὁ μόνος τῶν παλαιῶν χρόνων ;

ΙΑΖΛ.—Παῖλε, ὁ κ. Μαρκίτης ἔρχεται ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς σου.

ΠΑΥΛ.—(Συγκεκρινημένος, λαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ Μαρκίτη). Ἀλήθεια...σὲ στέλλει ὁ πατέρας...

ΜΑΡΤ.—Ναί, ἀλλ' ἠσυχασε, φέρω καλὰς εἰδήσεις.

ΠΑΥΛ.—Λέγε, λέγε μου γρήγορα...

ΙΑΖΛ.—Σὰς οἱ δύο θὰ ἔχετε πολλὰ νὰ πῆτε· σὰς ἀφίνω. Κύριε Μαρκίτη, θὰ μείνετε μαζί μας εἰς τὸ πρόγευμα.

ΜΑΡΤ.—(Ἐποκλινόμενος). Θὰ μείνω μαζί σας ὅσον μοῦ ἐπιτρέπει τὸ ἀτμόπλοιο νὰ μὲ φέρει εἰς Μασσαλίαν.

ΠΑΥΛ.—Πῶς, φεύγεις ἀμέσως ;

ΜΑΡΤ.—Μετὰ τρεῖς ὥρας. Πηγαίνω νὰ περάσω μερικὸς μῆνας στὴ Γαλλία.

(Ἡ Ἰδζλάλ ἐξέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς θύρας. Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Μαρκίτης κἀφῆνται).

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΠΑΥΛΟΣ, ΜΑΡΤΙΝΗΣ.

ΠΑΥΛ.—Σὲ στέλλει λοιπὸν ὁ πατέρας ;

ΜΑΡΤ.—Ναί.

ΠΑΥΛ.—Πῶς εἶνε ; Πῶς εἶνε ἡ μητέρα ;

ΜΑΡΤ.—Ἡ μητέρα σου εἶνε πολὺ καλὰ.

ΠΑΥΛ.—(Με ἀνησυχίαν). Καὶ ὁ πατέρας... μήπως εἶνε ἀρρωστος ;...

ΜΑΡΤ.—Δὲν εἶνε τίποτε ἐλπίζω. Ἡ συνήθης ἀδυσθεσία του, ἴσως ὀλίγον βαρύτερα αὐτῆ τῆ φορά.

ΠΑΥΛ.—Μὲ τρομάζεις... ὑπάρχει κίνδυνος ;

ΜΑΡΤ.—...Δὲν πιστεύω. Τὸν ἄφησα ἀρκετὰ ἐξηγητημένον, ἀλλ' οἱ ἰατροὶ εἶνε αἰσιόδοξοι· βασιζονται εἰς τὴν δυνατὴν του κράσιν. Ἄλλως τε τώρα προσέχει πολὺ πρὸ καιροῦ ἔπαυσε νὰ ἐξέρχεται.

ΠΑΥΛ.—(Με συγκίνησιν). Ὁ καυμένος ὁ πατέρας ; Δὲν θὰ τὸν ξαναδῶ βέβαια πιά.

ΜΑΡΤ.—Μὴν ἔχῃς τέτοιες ἰδέες, Παῦλε. Ὁ πατέρας σου θὰ ζήσῃ ἀκόμη χρόνια, καὶ θὰ σὲ ἰδῇ εὐτυχισμένο. Τὸ ποθεῖ καὶ τὸ ἐλπίζει.

ΠΑΥΛ.—(Κινῶν τὴν κεφαλὴν). Τὸ ποθεῖ ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ τὸ ἐλπίζῃ. Μένουν βαθεῖα χαραγμένα στὴ μνήμη μου τὰ λόγια του τῆ στιγμῆ τοῦ ἀφίνα τὸ σπίτι. Ἐφρουγα ἕνα πρωτὸ ἔνοχος, μετὰ τὸ κεφάλι κάτω, ἐπειδὴ ἤξευρα ὅτι τοῦ ἐσπάραξα τὴν καρδιά. Ἐξαφρα ἦλθε καὶ μ' ἀγκάλιασε ἀπὸ πίσω, πῆρε τὸ κεφάλι μου μεσ' στὰ γεροντικά του χέρια, κ' ἐνῶ τὸ βρεχε μετὰ τὰ δάκρυα του : «Μ' ἀφίνεις, Παῦλε, μοῦ εἶπε, καὶ δὲ θὰ σὲ ξαναδῶ πιά, γιατί τὸ ἕνα μου πόδι εἶνε μέσ' στὸν τάφο. Ἀλλὰ ἔχε τὴν εὐχή μου, παιδί μου, καὶ προσπάθησε νὰ μείνης τίμος ἄνθρωπος». (Με βαθὴν στεναγμόν). Ἄ, τὸν ἐλύπησα πολὺ. Ὅταν τὸ σκέπτομαι μετὰ τύπτει ἡ συνείδησις, καὶ θὰ εἶδα χρόνια ἀπὸ τὴ ζωὴ μου γιὰ νὰ εὐτυχίσω νὰ τὸν ἰδῶ ἀκόμη μιὰ φορά καὶ νὰ τοῦ ζητήσω συγχώρησι.

ΜΑΡΤ.—Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πᾶς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν γιὰ λίγες μέρες ;

ΠΑΥΛ.—Ὁχι, ἡ Ἰδζλάλ ἐκινδύνευσε γιὰ νὰ μὲ ἀ-

κολουθήσῃ· ἂν ἐγὼ ἐπιστρέψω σήμερον εἰς τὴν Τουρκίαν, εἶνε ζήτημα ἂν θὰ ἔχω 24 ὥρων ζωὴν. Διὰ τοὺς συγγενεῖς τοῦ πατρὸς τῆς, βλέπεις, ἡ Ἰδζλάλ μένει πάντοτε Ὀθωμανίς, μολονότι, κόρη Γαλλίδος, εἶχε τὸ δικαίωμα, καὶ κατὰ τὸν Τουρκικὸν ἀκόμη νόμον, νὰ ἐκλέξῃ τὴν θρησκείαν τῆς μητρὸς τῆς.

ΜΑΡΤ.—Ὁ φανατισμὸς αὐτὸς θὰ ἐξαμυσθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

ΠΑΥΛ.—Ὅχι πρὶν περάσουν ἔτη. Ἀλλὰ θὰ ζῆ, τότε ὁ πατέρας ; Ἄχ ! αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον μελανὸν σημεῖον στὴ σημερινή μου εὐτυχία...(Μένει σκεπτικὸς καὶ περιίληπος).

ΜΑΡΤ.—(Ἐγειρόμενος καὶ πλησιάζων). Ἐλα, ἄφησε αὐτὰς τὰς θλιβεράς σκέψεις. Σήμερον ἡ θέσις τῶν πραγμάτων εἶνε καλὴ. Οἱ γονεῖς σου δὲν θέλουν νὰ ὑπάρχῃ ψυχρότης μεταξὺ σας· ὁ πατέρας σου, ὅταν ἤκουσε ὅτι θὰ περάσω ἀπ' ἐδῶ, ἐπέμεινε νὰ ἔλθω νὰ σὲ ἰδῶ.

ΠΑΥΛ.—Πέ μου πῶς ὠμίλησε γιὰ μένα, γιὰ τὴν Ἰδζλάλ ;

ΜΑΡΤ.—Σὰν πατέρας ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ καὶ πονεῖ τὰ παιδιὰ του. Εἶχε μάθει ὅτι δὲν κερδίζεις ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν ἐργασία σου καὶ ἐροβέετο μήπως στερεῖσαι.

ΠΑΥΛ.—Σήμερον δὲν στεροῦμαι τίποτε· τοῦλάχιστον τίποτε ἀπ' ὅτι χρειάζομαι διὰ νὰ ζῶ ἀξιοπρεπῶς. Μπορῶ νὰ πῶ ὅτι κερδίζω ἀνέτως τὴν ζωὴν μου.

ΜΑΡΤ.—(Παρατηρῶν γέρω). Τὸ βλέπω, τίποτε ἐδῶ δὲν προδίδει στενοχωρίαν. Ἦκουσα ὅτι ἐργάζεσαι σὲ μιὰ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία.

ΠΑΥΛ.—Πράγματι.

ΜΑΡΤ.—Καὶ ἔχεις βέβαια καλὸ μισθό.

ΠΑΥΛ.—Πολὺ μέτρον, καὶ χωρὶς πολλὰς πιθανότητας ἀυξήσεως.

ΜΑΡΤ.—Τότε πῶς ἐξαρκεῖσαι ; Παίζεις ἴσως εἰς τὸ χρηματιστήριον.

ΠΑΥΛ.—Εἰς τὸ χρηματιστήριον φίλε μου, χρειάζονται χρήματα, κ' ἐγὼ ἦλθα εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ 300 φράγκα ἐν ὄλῳ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔζησα ἕως ὅτου εἴπω ἐργασίαν. Ἄλλως τε ἔχω πληρώσει ἀρκετὰ τὴν τρέλλα αὐτῆ τῆς κερδοσκοπίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει πατρικὸν ταμεῖον νὰ καλύπτῃ τὰς ζημίας, καὶ δόξαι τῷ Θεῷ, δὲν ὀφείλω τίποτε εἰς κανένα.

ΜΑΡΤ.—Τότε δὲν ἐννοῶ...

ΠΑΥΛ.—Ἀπλούστατα. Ἄν ἐργάζομαι μόνον εἰς ἕνα γραφεῖον. Δίδω ὀλίγας ὥρας εἰς ἕνα ἄλλο, καὶ ἔχω καὶ μαθητάς.

ΜΑΡΤ.—Μαθητάς!..

ΠΑΥΛ.—Ναί, σοῦ φαίνεται παράξενο ; Διαφορετικὰ τί θὰ μὲ ὀφειλοῦσε νὰ γνωρίζω τόσες γλώσσας ;

ΜΑΡΤ.—Δίδεις λοιπὸν μαθήματα ;

ΠΑΥΛ.—Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς, αὐτὸ διδάσκει συγχρόνως.

ΜΑΡΤ.—Ἀλλὰ καὶ θὰ σὲ κουράζῃ τρομερά.

ΠΑΥΛ.—Διόλου· εἶν' ἀλήθεια ὅτι συχνὰ ἐργάζομαι 14 ὥρας κατὰ συνέχειαν, ἀλλ' ἡ ἐργασία δὲν βλάπτει ποτέ.

ΜΑΡΤ.—(Με ἐκπληξιν). Ἐργάζεσαι 14 ὥρας, ἐσὶ τοῦ ἐδυσκολοῦσε νὰ ἐργασθῆς πέντε!

ΠΑΥΛ.—(Γελῶν). Ἄλλοι καιροὶ, ἄλλα ἡθῆ, φίλε μου. Τότε ἐργάζετο ἄλλος γιὰ μένα, σήμερον ἐργάζομαι ἐγὼ γιὰ δύο. Ἐπειτα ὑπάρχει τρόπος καὶ ἡ ὑπερβολικὴ ἀκόμη ἐργασία νὰ γίνεταί τερπνὴ.

ΜΑΡΤ.—Ποῖος τρόπος ;

ΠΑΥΛ.—Ἡ ποικιλία, ἐκεῖνο ποῦ κουράζει εἶνε ἡ μονότονος ἐργασία, ὅταν ποικίλλῃ εὐχαριστεῖ καὶ ἡ ἰδική μου ἐργασία δὲν παρουσιάζει εὐτυχῶς καμμίαν μονοτονίαν. Ὀλίγη μελέτη τὸ πρωί, ἀλληλογραφία ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 12· κατόπιν 2 ὥραι λογιτικῆς, ἔπειτα μία παράδοσις. Τὸ ἀπόγευμα πάλιν ἀλληλογραφία καὶ τὸ βράδυ ἄλλη παράδοσις. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον μία ἐργασία μετὰ ξεκουράζει ἀπὸ τὴν ἄλλην.

ΜΑΡΤ.—Καὶ ὅλα μαζί θὰ σὲ κίμουν νὰ γηράσῃς πρὸ τῆς ὥρας σου. Ὅπως δῆποτε σὲ θανατίζω εὐλικρινῶς· ἔχεις θέλησιν.

ΠΑΥΛ.—(Ἐγειρόμενος μετὰ δύναμιν). Ναί, ΕΧΩ ΘΕΛΗΣΙΝ. Τὴν ἐγύμνασα ὅπως ἄλλοι γυμνάζουν τὸ σῶμά των. Χωρὶς αὐτὴν θὰ εἶχα ναυαγήσει ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας ποῦ ἦλθα ἐδῶ. Ἐφ' ὅσον ἤμην μόνος ἔζησα μετὰ 100 δραχμὰς τὸν μῆνα, διότι ἔπρεπε νὰ ἐξοικονομήσω ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα· καὶ ὅταν κατώρθωσα νὰ κίμω τὸν γάμον μου, ὅπως δῆποτε εὐπρεπῶς, εὐρέθην αἰφνης, χωρὶς θέσιν, χωρὶς χρήματα, καὶ χωρὶς κανένα ἀπὸ τὸν ὁποῖον νὰ ἦτο δυνατόν νὰ ζητήσω ἔστω καὶ μιὰ δραχμὴ. (Πλησιάζων καὶ χαμηλῆ τῆ φωνῆ). Ἡ Ἰδζλάλ κ' ἐγὼ, Ἰάκωβε, πεινάσαμε ὅκτω μέρους μετὰ τὸν γάμον μας.

ΜΑΡΤ.—Εἶνε δυνατόν!..

ΠΑΥΛ.—Εἶνε γεγονός. Κανεὶς ἀπὸ ὅσους μῖς γνωρίζουν σήμερον δὲν φαντάζεται τί στερήσεις ὑπέστημεν. Ἀλλὰ εἶμεθα δύο διὰ νὰ ὑποφείωμεν, καὶ ὅταν ἔχῃ κανεὶς σύντροφον ἐξ ἴσου ἰσχυρὰν καὶ μετὰ θέλησιν ἴσῃν ἂν ὄχι ἀνωτέραν, σὲ βεβαιῶ ὅτι ὅλα φαίνονται εὐκόλα καὶ κατορθωτά.

ΜΑΡΤ.—(Με ἀπορίαν). Εἶνε δυνατόν ἡ Ἰδζλάλ... με συγχωρεῖς, ἡ σύζυγός σου, ἡ ὁποία ἀνετάρφη μετὰ τὴν μεγαλειτέραν πολυτέλειαν, νὰ ἔδειξε τόσην ἀντοχήν ;

ΠΑΥΛ.—Ἡ Ἰδζλάλ ἔχει θέλησιν ἀπὸ χάλυβα· εἶνε τολμηρὰ μέχρι θρασυτέρας καὶ ὑπερήφανος ὅπως

ολίγα γυναίκες. Όταν άφησε πλούτον και πολυτέλειαν διά να με συζευχθῆ, ἤξευρε πολὺ καλὰ ὅτι ἡ ζωὴ μας θὰ ἦτο ζωὴ πενίας. Ἄλλ' εἶχε πεποιθῆσιν εἰς τὸν ἀνθρώπον τῆς ἐκλογῆς τῆς, καὶ φυσικὰ ἀνέλαβε νὰ με βοηθήσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἰθι-κῶς τῆς χρεωστῶ πολλά.

MART.—Ἄλλως τε ὁ ἔρωσ ἐξομαλύνει πολλά πράγματα.

ΠΑΥΛ.—Μεταξὺ μας δὲν πρόκειται περὶ ἔρωτος, ἀλλὰ περὶ θεϊκῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία συνέδεσε τὰς τύχας μας καὶ ἡ ὁποία θὰ μᾶς συνδέῃ ἐφ' ὅσον ἰφρίσταται πλήρης καὶ ἀμοιβαία ἐκτίμησις. Ἐκείνη, ὅταν ἐνεπιστεύθῃ εἰς ἐμέ, εἶχεν ἐννοήσει ὅτι ἀπὸ τὸν ἐλαφρὸν ἀνθρώπον ἦτο δυνατόν νὰ μορφωθῆ ἄνηρ ἐνεργείας καὶ ἠθικῆς δυνάμεως· ἐγὼ, ὅταν ἀπεφάσισα νὰ τὴν κάμω σὺντροφόν μου, παρ' ὅσα ἔλεγεν ὁ κόσμος ἐναντίον τῆς, παρὰ τὸ ἐντελῶς ἰδιόρρυθμον τῆς ἀνατροφῆς τῆς, ἐσκέφθην ὅτι μοῦ ἐχρειάζετο μία γυναῖκα, ἡ ὁποία θὰ μοῦ ἔδιδε δυνάμεις καὶ θὰ μ' ἐθεράπευε ἀπὸ μερικὰς κλίσεις, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀναπόσπαστοι ἀπὸ ἓνα ἄνδρα ποῦ ἐσυνείθησε νὰ ζοδεύῃ διότι τοῦ δίδουν χρήματα, χωρὶς νὰ ξεύρῃ καὶ νὰ τὰ κερδίξῃ.—Ἄν σήμερον ἔχω τὴν ἐκτίμησιν μερικῶν ἀνθρώπων, εἰς ἓνα τύπον ὅπου ἴλθθα ἄγνωστος καὶ χωρὶς καμμίαν ὑποστήριξιν, τὸ θφείλω εἰς τὸ σχολεῖον τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς βιοποριστικῆς πάλης. Αὐτὸ μοῦ ἔδωκε τὴν αὐτοπεποίθησιν, αὐτὸ θὰ με κάμῃ νὰ γίνω ἴσως κατῆ.

MART.—(Ἐγειρόμενος ἐπίσης). Εἶμαι εὐτυχὴς νὰ σ'

ἀκοίω νὰ ὀμιλῆς ἔτσι, Παῦλε, καὶ εἶμαι περισσό-τερον εὐτυχὴς, διότι, τὴν στιγμὴν ποῦ ἔχεις ἤδη κατορθώσει πολλά, σοῦ φέρω ἐγὼ ἐκ μέρους τοῦ πατρός σου τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ ζωὴ σου καὶ τῆς γυναικός σου θὰ καταστῇ ἀνεξάρτητος ὑπὸ ὑλικὴν ἔποψιν. Δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς τί σκέπτεται νὰ κάμῃ ὁ πατέρας σου, πάντως ὁμοῦς μπορεῖς νὰ εἶσαι ἰσχυρὸς διὰ τὸ μέλλον.

ΠΑΥΛ.—Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ, μολοντί, ἀφότου ἔμαθα νὰ βασίζωμαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου, δὲν ἐφοβήθην ποτὲ διὰ τὸ μέλλον. Ἄν θέλω τὴν ὑλικὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν θέλω διὰ τὴν Ἰδζλάλ μου.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

IAZAAA καὶ οἱ ἄνω

IAZA —(Εἰσέρχεται σπεύδουσα, κρατοῦσα τηλεγρά-φημα). Παῦλε, ἓνα τηλεγράφημα...

ΠΑΥΛ.—Τηλεγράφημα... ἀνοιξέ το, Ἰδζλάλ...

IAZA.—(Τὸ ἀνοίγει). Εἶνε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν... (Τὸ διατρέχει ταχέως, ἔπειτα μὲ ἔξα-γιν). Ἄ !!

ΠΑΥΛ.—(Ἀρπάζει τὸ τηλεγράφημα). Τί εἶνε, Ἰδζ-λάλ;... (Ρίπτει βλέμμα εἰς τὸ περιεχόμενον). Ἄ-πέθανε ! !... (Πίπτει ἐπὶ καθίσματος καὶ μὲ φωνὴν πνιγομένην ἀπὸ λυγμούς). Πατέρα... συγχώρεσέ με...

IAZA.—(Κατ' ἴδιαν, μὲ βλέμμα λίμπου). Εἴμεθα πλοῦσιοι ! !

(Ἀκολουθεῖ)

A Y A A I A

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΝΙΣΤΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου).

Ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων ὁ δρόμος τῆς νεαρᾶς Ἐταιρίας κατεφάνη ἀνάντης ἐγκατεσπαρμένος ἀκάνθαις καὶ τριβόλοις. Τὸ φορτίον τῶν ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς εἰς ἀκέραιον ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων ἦτο βαρύτερον, δυσπραγματοποίητος δὲ καὶ βραδυτάτη ἢ ἐκ τῶν δικαιωμάτων ἀνακούφισις.

Ἡ ἀπότομος μεταβολὴ ἐρριζωμένων κακῶν παλαιῶν ἔξεων, ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἐμπορικῶν μεθόδων καὶ συνθηκῶν, ἡ κατ' ἀνάγκην προσβολὴ συμφερόντων τινῶν ἀνομολογῆτων, προεκάλει μεταξὺ μεγάλης μερίδος τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου, καὶ εἰς τοὺς κύκλους τῶν ποικιλιωδῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς σταφιδοπα-ραγωγῆς, δυσφορίαν, ἣτις κατ' ὀλίγον μετετρέπετο εἰς ἐμφανῆ ἐχθρότητα, καθιστώσαν μᾶλλον ἐπίμο-χθον τὸ ἀνορθωτικὸν ἔργον τῆς Ἐταιρίας.

Ἡ ἔσοδεία τοῦ 1904-5, κατὰ 10 % ἀνωτέρα τῆς προηγούμενης, ἀνήλθε, μετὰ τινῶν μικρῶν εἰς καρ-

πὸν ἀποθεμάτων ἐν τῇ ἐσωτερικῇ, εἰς 345 περίπου ἐκ. ἐν. λιτ., χωρὶς νὰ ὑπολογισθῶσι τὰ εἰς παλαιὰ δελτία ἐκ πλέον τῶν 20 ἐκ. λ. ἀποθέματα. Ἀφ' ἐτέ-ρου αἱ, διὰ τῶν ὀρισθέντων διὰ τῆς συμβάσεως κατω-τάτων ὀρίων (ἐκ. Δρ. 115, 130 καὶ 145 κατὰ ποιό-τητα), ἐξασφαλισθεῖσαι τιμαὶ ἦσαν σημαντικῶς ἀνώ-τεραι τῆς τῶν προηγούμενων ἐτῶν. Αὐτῆς τῆς κατω-τάτης ποιότητος ἡ τιμὴ ἀνήρχετο ἀμέσως κατὰ 15. 20%. Καὶ τοῦτο ἐνῶ ἡ μέση τιμὴ τοῦ συναλλαγ-ματος κατήρχετο βραδαίως ἀπὸ 137¹/₈ κατὰ τὸ 1904 εἰς 123¹/₈ κατὰ τὸ 1905 καὶ μόνον 110 κατὰ τὸ 1906, ἀξέανουσα ἐπιπροσθέτως καὶ σημαντικῶς τὰς τιμὰς τῆς σταφίδος. Συνέπεσαν λοιπὸν ἐπὶ τὸ αὐτὸ αὔξησις τῆς παραγωγῆς, ὕψους τῆς τιμῆς εἰς χάρτινας δραχμάς, καὶ αὔξησις τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς διὰ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ φράγ-κου. Ἦσαν πολλὰ συγχρόνως καὶ ἀποτόμως. Ἡ ἐξω-τερικὴ κατανάλωσις ἔδειξε δυσφορίαν τινα διὰ τὴν

ἀπότομον ἐπιβάρυνσιν, μὴ πειθόμενην δὲ ἐτι, συνεπεῖα μάλιστα παραπειστικῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰσηγήσεων, περὶ τῆς σταθερότητος τῆς νέας τῶν πραγμάτων κα-ταστάσεως, ἐδείκνυτο ἐφεκτικῆ. Ἀφ' ἐτέρου τὸ ἔξα-γωγικὸν σταφιδοπέριον, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἀρχῆς διατεθὲν δυσμενῶς καὶ δυσπίστως πρὸς τὴν Ἐταιρίαν, ἐκ σκεπτικισμοῦ καὶ ὑπερολισμοῦ συμφερόντων, ἔτεινε σταθερῶς πρὸς τὴν ὑποτίμησιν καὶ ἀπαισιοδοξίαν. Ἡ ἄλλη πικρὴ κερδοσκοπία, πληττομένη εἰς συμφέ-ροντα μὴ βαδίζοντα ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ τῆς στα-φιδοπαγωγῆς, ἣτις βαρέως ἔφερον ἕως τότε τὸν ζυ-γὸν αὐτῆς, ἐπλειοδοτεῖ εἰς ἀπαισιοδοξίαν καὶ συστη-ματικῶς εἰργάζετο πρὸς τὴν ὑποτίμησιν. Μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου, εὐρέθη προσφυῆς ἡ ἐπιτηδεῖσις ἐπιτεινομένη διάδοσις περὶ τοῦ μὴ βιωσί-μου τῆς Προνομιούχου δι' ἔλλειψιν ὑλικῆς ἀντοχῆς. Ἀπόστολοι τῶν ὑποτιμητῶν περιήρχοντο τὰς σταφι-δοφόρους ἐπαρχίας, ὡς ἀπαισῆαι Κασσάνδραι, προα-γέλλοντες καταστροφᾶς, λόγῳ τῆς ἐπικειμένης προ-σεχοῦς πύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Προνομιούχου. Ὀρίζετο μάλιστα καὶ τὸ ὄριον τῆς ζωῆς αὐτῆς, ὁ Δεκέμβριος τοῦ 1905. Ἐπεζητεῖτο οὕτως ἡ διάδοσις τοῦ πανικοῦ καὶ ἡ δι' ἐπαχθεστῶν ἐπιβάρυνσεων οἰκονομικῆ ἐξάντησις τοῦ ἰδρύματος. Καὶ τὸ σχέδιον ἐφαίνετο ἐπιτυχάνον. Ἡ ὑποτίμησις ἐμαίνετο. Αἱ τιμαὶ κατήρχοντο ὑπὸ τὰ ὄρια ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἡ σταφιδοπαγωγὴ ἀθρόα ἔσπευδε νὰ στεγασθῇ ὑπὸ τὴν Προνομιούχον.

Ἀλλὰ δὲν ἔμεινεν αὕτη ἀδρανῆς. Ἀναλαβοῦσα τὸ χειρόκτιον, ἤνοιξε τὰς πύλας αὐτῆς, καί, στεγά-ζουσα τὴν παραγωγὴν ὑπὸ τὰς πτέρυγὰς τῆς, μετήγ-γισεν ἀφθόνως, βοηθουμένη καὶ ὑπὸ ἰσχυρῶν προστα-τῶν, τὸν χρυσὸν τῶν ταμείων τῆς εἰς τὸν λιπόψυχον ὄργανισμὸν τῆς σταφίδος. Ἐντὸς βραχυτάτου διαστή-ματος, πλὴν τῆς ἀγορᾶς τῶν παλαιῶν δελτίων 20 ἐκατ. λιτρ., δι' ἃς διέθεσεν περὶ τὰ 2 ἐκ. δρ., ἀφή-ρεσεν ἐκ τῆς κυκλοφορίας δι' ἀγορᾶς ὑπὲρ τὰ 10¹/₂ ἐκατ. ἐν. λιτρ. σταφιδοκάσπου, εἰς τιμὰς μεγαλειτέ-ρας τῶν τῆς ἀγορᾶς, διαθέσασα 1,250,000 δρ., ἐπὶ καθαρᾷ ζημίᾳ ἐνὸς ἐκ. δρ. Ἦνοιξεν ἀφ' ἐτέρου εὐρείας τὰς πύλας τῶν γενικῶν ἀποθηκῶν αὐτῆς ὑπὲρ τῆς σταφίδος καὶ παρέλαθεν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν εἰς ἐνέ-χυρον περὶ τὰ 7¹/₂ ἐκ. ἐν. λιτρ., ἐπὶ προκαταβολῇ τῶν 7/10 τῆς ἀξίας τῶν καὶ ἐπὶ τόκῳ μόνον 5%, κατω-τέρου καὶ τοῦ ἐν τῇ συμβάσει ὀριζομένου 0%, δια-θέσασα ὑπὲρ τὰ 7 ἐκ. δρ. εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ. Συγχρόνως εἰργάζοντο δεραστηριώτατα αἱ ἀποθήκαι τῆς ἀποταμιεύσεως τῆς Ἐταιρίας, ἀφαιρέσασαι ἐκ τῆς κυκλοφορίας, τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας, 91¹/₂ δλα ἐκ. λιτρ., πλέον δηλαδὴ τοῦ ἀνα-λογούντος διὰ τὸν ἔγγειον φόρον κλπ.

Ἡ ἀθρόα αὕτη ἄρσις ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀριστικῶς 123 ἐκ. λ., καὶ ἡ προσωρινὴ λόγῳ ἐνεχύρου κατακρά-

τησις ἐτέρων 70 ἐκ., δηλαδὴ ἐν ὄλῳ πλέον τῶν 3/5 τοῦ ὄλου προσὸ τῆς παραγωγῆς, καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτῆς διάθεσις ταχέως καὶ ἀκωλύτως ποσοῦ 10¹/₂ ἐκατ. δραχ., ἀνεκούφισαν αἰσθητότατα τὴν σταφιδοαγορὰν καὶ ἐπανέφερον, μετὰ τῆς διαλύσεως τῶν ἐπισειζμέ-νων μορμολυκείων, τὴν γαλήνην εἰς τὸν σταφιδικὸν κόσμον, καί, μετὰ τῆς αὐξοῦσης πεποιθήσεως ἐπὶ τὸ προστατευτικὸν ἔργον τῆς Ἐταιρίας τὴν βαθμιαίαν ὑποστήριξιν τῶν τιμῶν διὰ τῆς ζητήσεως. Ἡ κατα-νάλωσις, ἣτις κατὰ τοὺς 5 πρώτους μῆνας διστά-ζουσα καὶ ἐπιφυλακτικῆ εἶχεν ὑπολειφθῆ σημαντι-κῶς, ἠὔξησεν ἀποτόμως, ἀμα ἠδρανώθη ἡ περὶ τοῦ βιωσίμου τῆς Ἐταιρίας πεποιθήσις, εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ συνήθους κατὰ τοὺς μῆνας τῆς ἀνοίξεως, ἐν τῇ κυριωτέρᾳ σταφιδικῇ ἀγορᾷ, τῇ Ἀγγλικῇ, χάρις εἰς τὴν ἐκεῖ μεθοδικὴν καὶ συστηματικὴν ἐργασίαν τῆς Ἐταιρίας, ἐνῶ συγχρόνως αἱ τιμαὶ αἰτινες ἐκυμαί-νοντο εἰς 12)6—13 σελ. κατὰ Ἰούνιον, ἀνήρχοντο κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1905 εἰς 18—19 σελ. διὰ τὰς κατωτάτας ποιότητας σταφίδος, ἐνῶ ἐπίσης φυ-σικὰ καὶ ἐν Ἑλλάδι ὑψούντο αἱ τιμαί. Ἡ Προνομι-οῦχος εἶχε κριθῆ καὶ ἐπιβληθῆ. Οἱ ὑποτιμηταὶ ἀπε-σύροντο ἐκ τοῦ πεδίου μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν. Ὁ κόσμος τῆς παραγωγῆς ἐχειροκρότει εὐγνώμων.

Ἀλλὰ ἡ πάλη δὲν ἐπερατώθη ἀκόμη. Ἡλλαξε μόνον τακτικὴν καὶ κατεύθυνσιν, μεταβληθεῖσα ἀπὸ ἐμφανούς πολέμου εἰς παθητικὴν ὑποσκαφὴν τοῦ ἔρ-γου τῆς Προνομιούχου, παρασκευάζουσαν τὸ τέλος αὐτῆς διὰ τῆς ἐξάντησεως. Εἰς τὸ ὑποχθόνιον τοῦτο ἔργον οἱ πилέμιοι τῆς Ἐταιρίας, ὑπολογίζοντες βα-σίμως ἐπὶ τοῦ κερδοσκοπικοῦ πνεύματος τῶν παρα-γωγῶν, εὗρον μεταξὺ αὐτῶν πολλοὺς ἀκούσιως καὶ ἀσυναισθητῶς συμμάχους. Ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν ἔτεινον ἤδη αἱ προσπάθειαι ἦσαν αἱ ἀποθήκαι τῶν ἐνεχύ-ρων.— Ἰπῆρχον ἐν αὐταῖς, ὡς ἐλέχθη, περὶ τὰ 70¹/₂ ἐκ. ἐ. λ. σταφιδοκάσπου, ἀπέναντι τῶν ὀρίων εἶχον διατεθῆ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας εἰς δάνεια ὑπὲρ τὰ 7 ἐκατομ. δρ. Ἡ τύχη τοῦ ἐν αὐταῖς καρποῦ ἦτο ἔξησφαλισμένη διὰ τῶν ὀρίων τιμῆς τῆς Ἐταιρίας. Ἡδύνατό τις λοιπὸν νὰ κερδοσκοπῇ ἐπ' αὐτῶν ἀσφα-λῶς. Μὴ ἀρκούμενος εἰς μικρὰν ὑπερτίμησιν, ἠδύ-νατο νὰ περιμένη μεγαλειτέραν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ριψοκινδυνεύων μικρὸν κέρδος ἀντὶ προσδοκα-μένου μεγαλειτέρου. Ἡ τακτικὴ αὕτη ὁμοῦς ἠδύνατο νὰ ἀπολήξῃ εἰς ἀληθῆ ἔλεθρον τῆς Ἐταιρίας. Ἐὰν τὰ ἐνέχυρα δὲν ἀνελαμβάνοντο ἐγκαίρως, θὰ κατέπι-πτον εἰς βᾶρος τῆς Ἐταιρίας, ἣτις θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ καταβάλλῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἦτοι ἐν ὄλῳ μετὰ τῶν προηγούμενως δανεισθέντων περὶ τὰ 10 ἐκατ. δρ., ἀπέναντι τῆς σταφίδος τῶν ἐνεχύρων, ἢς ἡ βιομηχανικὴ ἀξία, ὀφέποτε ἤθελε πραγματοποιηθῆ δὲν θὰ ὑπερέβαινε τὰ 2 ἐκατ. δραχ. Θὰ προέκυπτε συνεπῶς ἐκ τῶν ἐνεχύρων καὶ μόνον εἰς τὴν Προνο-

μιούχον ζημία καθαρά 8 εκ. δρ., ήτοι, προστιθεμένης και τής εκ τής αγοράς τιαούτης, περί τὰ 10 εκ. δρ., ζημία δηλαδή ίση προς τὸ ήμισυ τοῦ βλου κεφαλαίου, οὔτινος τὸ ἕτερον ήμισυ ἀντεπροσωπεύετο διὰ μεγάλων ὀγκων σταφίδος βιομηχανικῆς, μικρᾶς ἀξίας, καὶ ταύτης μὴ συντόμως δυναμένης νὰ πραγματοποιηθῆ, καὶ τοῦ ὀγκώδους χρέους τῆς Σταφιδικῆς ἀνερχομένου εἰς 9 περίπου εκ. δρ. Τοιαύτη κολοσσιαία ζημία θὰ ἐπέφερε τὴν ὀριστικὴν ἐξάντλησιν καὶ νέκρωσιν τῆς Προνομιοῦχου, θὰ ήτο ὁ ταχὺς αὐτῆς καὶ τελικὸς ὀλεθρος. Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπεδιώκετο.

Ἡ κατάστασις ήτο λοιπὸν εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνον. Ἡ ἀγορὰ ἔσπευτετο ἐπαρκῶν ἐφοδίων, συνεπεία τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου τῶν ἐνεχύρων. Ἡ κατανάλωσις, πιεζομένη, ἔδυσφόρει καὶ διεμαρτύρετο. Ἡ σταφιδοπαραγωγή ήρχισε κατανοοῦσα τὴν στηθεῖσαν παγίδα καὶ μετὰ συμπαθείας προσέδραπε πρὸς τὴν Προνομιοῦχον, ἀγωνιζομένη νὰ σωθῆ σῶζουσα τὴν παραγωγήν. Ἡ προσπάθεια ήτο δύσκολος, ἀλλ' ἀπεδείχθη οὐχὶ ἀδύνατος. Ἡ Προνομιοῦχος εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος, τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ σταφιδοκόμου εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν συνεπῶς αὐτοῦ, πρὸς δὲ φίλους καὶ προστάτας ἰσχυροῦς, ἐκ τῶν πρώτων δὲ τὴν ἀνάδοχον αὐτῆς Τράπεζαν Ἀθηνῶν. Ὁ μεγαλεπήβολος τῆς Τραπεζῆς Διευθυντῆς ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα καὶ διὰ τολμηρῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἃς ἐπεκρότησεν εὐγνωμόνως κατανάλωσις καὶ παραγωγή, ἐξέβιασε τὸν ἀποκλεισμόν, ὠθῶν εἰς ὕψωσιν τὰς τιμὰς, ἐφωδίασε τὰς ἀγοράς, ἐτόνωσε τὴν κατανάλωσιν, καὶ ἐπανάφερε τὰ σταφιδικὰ πράγματα εἰς ὀμαλὴν ὁδόν. Διήγοντος τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους, τὰ ἐνέχυρα εἶχον ἀναληφθῆ καὶ εἰς τὰ ταμεία τῆς Ἐταιρίας εἰσέβρευσεν ἀφθονον τὸ χρῆμα τῶν ἐπιστρεφόμενων δανείων. Ἡ Προνομιοῦχος εἶχε σωθῆ, καὶ οἱ πολέμοι αὐτῆς ἐπλήρωσαν ἀκριβὰ τὴν ήττάν των. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ήναγκάσθησαν ν' ἀποσυρθῶσι πλέον ὀριστικῶς ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Αἱ ζωηραὶ διαμαρτυρίαι καὶ αἱ γοεραὶ κραυγαὶ καὶ θόρυβος περισσὸς διὰ τὰς ὑπερβασίας δῆθεν ταύτας τῆς Ἐταιρίας, καὶ τὰς καταδολιεύσεις τῆς συμβάσεως, δὲν ἔλειψαν. Ἀλλ' οὐδεμίαν εὐρον ήχώ παρὰ τῆ κοινῆ συνειδήσει τοῦ σταφιδοκόμου, ὅστις ἐκτιμῶν τοὺς σωτηρίους ἀγῶνας τῆς Προνομιοῦχου περιέβαλεν αὐτὴν διὰ τῆς θερμότηρας συμπαθείας του.

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΓΑΛΑ ΑΠΕΞΗΡΑΜΕΝΟΝ

Ἡ Ἑλλάς, καὶ ἰδίως αἱ μεγαλείτεραι πόλεις αὐτῆς στεροῦνται ἐνὸς πολυτίμου ἀγαθοῦ. Στεροῦνται τὸ ἄγνον καὶ θρεπτικὸν γάλα τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης εὐρίσκεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν. Εἶνε ἡ μόνη τροφή ἡ ἀπαραίτητος διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ζωῆς τὸσον τοῦ βρέσους τοῦ ὁποῖου δὲν ἐγχοματίσθησαν ἀκόμη τὰ ὄργανα ὅσον καὶ τοῦ ἡλικιωμένου ἀνθρώπου εἴτε ὑγιῆς εἴτε ἀσθενῆς εἶνε οὗτος. Ἡ ἔλλειψις ἀνεπτυγμένης κτηνοτροφίας, ἡ ἔλλειψις εὐκόλου συγκοινωνίας τῶν μεγάλων πόλεων πρὸς τοὺς ἀπομακρυσμένους τόπους τῆς παραγωγῆς (ὅπου τὸ γάλα εἶνε ἀφθονον καὶ εὐθηνόν) εἶνε ἀφορμὴ νὰ στερηθῆ ὁ Ἑλληὴν τῶν πόλεων μίξις τὸσον θαυμασίας τροφῆς. Κατήνησεν ὡς ἐκ τούτου τὸ γάλα νὰ θεωρηθῆ—ἰδίως εἰς τὰς Ἀθήνας—ὡς εἶδος πολυτελείας τὸ ὁποῖον πολλαὶ οἰκογένειαὶ οὔτε δοκιμάζουσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἐπὶ πληθυσμοῦ 242,000 κατοίκων (Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Φαλῆρων) ἀμφίβολον εἶνε ἂν πωλοῦνται ἡμερησίως 30-40000 ὀκάδες γάλα, ἐν ᾧ εἰς τὴν Τεργέστην ἐπὶ πληθυσμοῦ 235,000 κατοίκων ἐξοδεύονται καθημερινῶς 200,000 ὀκάδες γάλα. Πρέπει δὲ νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἀπὸ τὸν μῆνα Ἀπριλίου μέχρις Ἰανουαρίου ὁπότε παῖδον νὰ δίδουν γάλα τὰ πρόβατα αἱ Ἀθῆναι—Πειραιεῖς ἔχουν ἀκόμη ὀλιγώτερον γάλα τὸ ὁποῖον δίδουν μόνον ἢ ἀγελάδες καὶ ἡ κατσίκαι. Γνωρίζουσι δὲ ὅσοι ἔζησαν εἰς Ἐπαρχίας, ὅπου συνήθως δὲν τρέφονται ἢ ἐλάχιστα κατσίκαι καὶ ἀγελάδες ὅτι εὐρίσκουν γάλα μόνον τῆν ἐποχὴν ποῦ εἶνε γεννημένες ἢ προβατιναι, ὅλους δὲ τοὺς ἄλλους μῆνας τοῦ ἔτους τὸ γάλα φθάνει νὰ πωλῆται πρὸς δρ. 1—1 1/2 ἢ ὀκῆ !!! Ἐνεκα λοιπὸν αὐτοῦ τοῦ λόγου ὁ τόπος μας, ὁ κατ' ἐξοχίην κτηνοτροφικὸς, στερεῖται τὸ ὑγιεινὸν αὐτὸ εἶδος τῆς τροφῆς πρὸς ζημίαν τῆς φυλῆς μας, ἡ ὁποία μέσα εἰς τὰς ἀκμαίας καὶ καλοθρεμμένας πολυπληθεῖς ἐργατικὰς τάξεις θὰ ζητήσῃ τὴν δυνάμιν τῆς καὶ τὴν πρόδόν τῆς. Ἀλλὰ ἡ πρόδος καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲν στρέφεται μόνον εἰς τὰς ὠραίας οἰκοδομὰς εἰς τοὺς ἀσφαλισμένους ὁρόμους, εἰς τὰ ἀφθονα μέσα τῆς συγκοινωνίας εἰς μίαν πόλιν, εἰς τὸν φωτισμόν, στρέφεται πρωτίστως εἰς τὴν καλὴν συντήρησιν τῶν μεσαίων τάξεων, τῶν ἐργατικῶν καὶ γεωργικῶν τάξεων (συνεργατικαὶ ἑταιρίαι, γεωργικὰ συνδικάτα κ.τ.λ.) τῶν ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς παραγωγικῆς ἐν γένει οἰκογενείας, διὰ νὰ εἶνε δυνατὸν ὁ ἀνθρωπος νὰ παλαίσῃ καὶ νὰ νικήσῃ εἰς τὴν ζωὴν, διὰ νὰ δυναθῆ νὰ στραφῆ πρὸς ὀρίζοντα πνευματικωτέρους, ἔθνικωτέρους καὶ περισσότερον συμφῶνους πρὸς τὰς σημερινὰς τάξεις τῆς ἀνθρωπότητος. Ὡς ἐκ τούτου ἄλλοῦ ἔγενε σοβαρὰ ἐργασία διὰ νὰ ἐξαπλώσουν καὶ διαδόσουν τὸ γάλα εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ ἐνθυμῶνται ὅσοι ἔζησαν εἰς τὴν Εὐρώπην πόσον ἀφθονον καὶ εὐθηνόν καὶ ἐκλεκτὸν εἶνε τὸ ἀγελαδινὸν γάλα (εἰς τὴν Ἑλβετίαν πωλεῖται 17 λ. ἢ ὀκῆ). Ἐν τοῖτοις ἡ φύσις ἡ ὁποία ἔδωκε τὴν θαυμασίαν αὐτὴν τροφήν δὲν ἔδειξε καὶ ἀνάλογον προνοητικότητα. Διότι τὸ γάλα ὅσον εἶνε τροφὴ λεπτῆ, χωνευτικῆ, θρεπτικῆ, τὸσον εἶνε καὶ τροφὴ γιομάτη ἀπὸ κινδύνους. Τὸ γάλα ἐν γένει τὸ νωπὸν ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ προσελκίη χιλιάδας μικροβία τὰ ὁποία εὐρίσκουσιν ἐκεῖ ἕδαφος πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ πολλαπλασιασμόν καὶ ἐξ ἄλλου ἔχει τὸ ἐλάττωμα ὅσον ὀλιγώτερον εἶνε ὁρῆσχο ἐπὶ τοσοῦτον νὰ παθαίη ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολὰς ἐπικινδύνους εἰς τὸν ὄργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶνε τίποτε ἀπέναντι τῶν μεγάλων κινδύνων τοὺς ὁποίους κρύπτει ἡ ἀγελάς ἡ ὁποία εἶνε ἐπιρρεπὴς εἰς τὴν φυματίωσιν καὶ ἡ ὁποία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δίδει γάλα προσβεβλημένον ἀπὸ τὴν φοβεράν αὐτὴν ἀσθένειαν. Δυστυχῶς εἶνε ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ ζῶον αὐτὸ ὑπό-

κεῖται εἰς φυματίωσιν (φθίσιν) εἰς τρομακτικὴν ἀναλογίαν. Εἰς τὴν Γαλίαν φθάνει 40 0/0, εἰς τὴν Γερμανίαν 60 0/0, εἰς τὴν Ἑλλάδα 20-25 0/0. Καὶ εἶνε τὸ φοβερὸν εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ὅτι εἶνε δύσκολος ἡ ἀναγνώρισις τῆς φθισικῆς ἀγελάδος.

Ἐμπορεῖ νὰ εἶνε τὸ ζῶον εὐρωστον, ὑγιῆς σαινομενικῶς, παχύ, καὶ ὅμως νὰ ἔχη τὴν φυματίωσιν εἰς τὰ σπλάγγνα του, τὴν φυματίωσιν ἡ ὁποία μεταβάλλει τὸ γάλα ἀπὸ τροφὴν θρεπτικὴν εἰς δηλητηρίον. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ γαλακτοκόμοι ἀμέλγοντες τὸ γάλα ἐξ ἀγνοίας ἀναμιγνύουσι τὸ ὑγιῆς μὲ τὸ προσβεβλημένον καὶ παραδίδουσι εἰς τὴν πελατεῖαν τῶν γάλα μολυσμένον. Βεβαιῶται αὐθεντικῶς ὅτι εἰς Παρίσιος ἐκ τῶν 600,000 ὀκάδων γάλακτος ἡμερησίως καταναλώσεως αἱ 575,000 δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἔχουσι τὸ μικροβίον τῆς φοβερᾶς αὐτῆς ἀσθενείας (Conferanc à l'Institut Pasteur, en Janvier 1901 par le docteur Henri de Rothschild). Καὶ ἡ σοβαρὰ αὐτὴ προσβολὴ τῶν ἀγελάδων ἐξηγεῖται διότι μεταχειρίζονται καθὲ μέσον διὰ ν' αὐξήσουν τὴν γαλακτοπαραγωγήν, καὶ τοῦτο ἐξαιτνεῖ τὸ αἷμα τοῦ ζῴου, ἐλαττώνει τὴν δυνάμιν τῆς ἀντοχῆς του καὶ προδιαθέτει αὐτὸ εἰς ἀσθενείας. Παραλίπωμεν ν' ἀναφέρωμεν τὴν διφθερίτιδα καὶ τὸν τυφοειδῆ πυρεττὸν τῶν ὁποίων τὰ μικροβία συγγότατα ἀπαντῶνται εἰς τὸ ἀγελαδινὸν γάλα, ὅπως παραλίπωμεν νὰ ἔλωμεν εἰς λεπτομερείας διὰ τὴν εὐκολίαν μετὴν ὁποιανδιὰφείρεται τὸ γάλα ὅταν παρμένη εἰς μέρη περιωρισμένα ὅπου ὁ ἀήρ εἶνε ἐλαττωματικὸς, ὅπου ὑπάρχει ὑπερθερμανσις ἐξ ἀναπνοῶν συγκεντρωμένων προσώπων κτλ. κτλ. διότι φρονούμεν ὅτι ταῦτα πάντα εἶνε εἰς ὅλους γνωστά.

Ὡς ἐκ τούτου τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Ἐπιστήμην ἀπησχόλησι σπουδαίως τὸ ζήτημα αὐτὸ. Ἡ φοβερὰ αὐτὴ ἀσθένεια ἐξαπλοῦται καὶ πλήττει ἀφοβος τὴν ἀνθρωπότητα, ὅταν λοιπὸν σκεθῶμεν ὅτι δύναται νὰ τὴν μεταδώσῃ εἰς προδιατεθειμένους ὁργανισμούς (διότι εὐτυχῶς οἱ πολὺ ὑγιεῖς ὁργανισμοὶ ἀντέχουσι, καὶ ὑποκύπτουσι οἱ ἔχοντες προδιάθεσιν) αὐτὸ τὸ γάλα, ἡ κατ' ἐξοχίην ὠφέλιμος καὶ ἀπαραίτητος διὰ τὸν ἀνθρωπον τροφή, ἐπιβάλλεται εἰς τὰς πολιτισμένας καὶ μορφωμένας κοινωνίας νὰ ἐξεύρωσι τὰ μέσα τῆς ἀμύνης κατὰ τοῦ ὑπόλου αὐτοῦ ἔγθρου.

Καὶ ἡ ἐπιστήμη κατέφυγεν εἰς διάφορα μέσα ἐξ ὧν ἡ ἀποστείρωσις τοῦ γάλακτος ἐγένετο μίᾶ βιομηχανία σημαντικὴ ἀλλὰ καὶ ἐπιφανὴς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐσγάτως ὅμως ἡ ἐπιστήμη προσέη ἔτι περαιτέρω, ἐδημιούργησε νέαν βιομηχανίαν σοβαροτέραν καὶ περισσότερον ὠφέλιμον διὰ τοὺς καταναλωτὰς τοῦ γάλακτος. Ἐδημιούργησε τὸ ἀπεξηραμένον γάλα. Δηλαδή. Λαμβάνει τὸ ἄγνον καὶ ὑγιῆς γάλα τῶν βουρῶν καὶ τὸ παρασκευάζει ὡς ἔξῃς. Ἐντὸς κολοσσιαίου κενοῦ γαλυδοῦνιου κυλίνδρου θερμομενομένου εἰς 130 βαθμούς καὶ στρεφόμενου περὶ τὸν ἀξονά του μὲ μεγάλην ταχύτητα ὀπτεταὶ διὰ χιλιᾶδων μικρῶν σωλήνων τὸ νωπὸν γάλα τοῦ βουνοῦ. Εὐθὺς ὡς ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὸν θερμὸν κύλινδρον τὸ γάλα, ἐξατμίζεται τὸ νερὸ, καὶ μένουσι εἰς ζῆρᾶν μορφήν ὅλα τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα τοῦ γάλακτος τὰ ὁποία ἔλκονται δι' εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ μεταφέρονται εἰς τὰς ἀποθήκας. Ὡς βλέπει πᾶς τις ἡ κατεργασία γίνεται ἀνευ οὐδεμιᾶς ζένης οὐσίας καὶ δίδεται εἰς τὴν κατανάλωσιν γάλα χωρὶς μικροβία παθογόνα, χωρὶς μολύσματα, εὐθηνόν, εὔχρηστον, λεπτόν, ἐλαφρόν, χωνευτικόν, ἀρωματωδὲς, παχύ καὶ ἐλαφρῶς γλυκί. Μετὰ αὐτὸ τὸ ἀπεξηραμένον γάλα κατασκευάζετε θαυμασίον νωπὸν γάλα ἀναμιγνύοντες εἰς ὀρισμένην ποσότητα κόνεως δεκαπλασίαν ποσότητα σχεδὸν βράζοντος νεροῦ.

Τὸ Ἀπεξηραμένον γάλα κατασκευάζεται εἰς τὴν Αὐστρίαν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, ἐξοδεύεται δὲ εἰς μεγάλα ποσὰ εἰς τὴν Αὐστρουγγαρίαν. Εἶνε εἰσηγ-

μένον εἰς τὰ Νοσοκομεία καὶ τὸν Στρατὸν καὶ γίνεται μεγάλη χρῆσις ἀπὸ ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα.

Εἰς τὰς Ἀθήνας εἶνε γνωστὸν ὅτι πωλεῖται τὸ γάλα τῆς τῆς ἀγελάδος, τὸ τὸσον ἐπικίνδυνον, ἀπὸ ὀρισμένα βουστάσια 1 δραχ. ἢ ὀκῆ καὶ φθάνει μέχρις 60 λεπτῶν. Ἀλλὰ τῆς μὲν δραχμῆς εἶνε χωρὶς νερὸ καὶ ἔχει ὅλα τὰ ἐλαττώματα τοῦ φρέσκου, τὸ δὲ τῶν 60 λεπτῶν εἶνε ἀποβουτυρωμένον ἢ νερωμένον ἢ καὶ ἀμώτερον. Ἐχομεν ἐπίσης τὸ γάλα τῆς κατσίκαι, τὸ ὁποῖον εἶνε γάλα θαυμασίον, ὑγιεινόν, ἐπειδὴ δὲ τὸ ζῶον εἶνε ὑγιῆς τὸ γάλα του εἶνε χωρὶς μικροβία παθογόνα καὶ μολύνσεις, ἀλλ' οἱ κατσικάδες δὲν λαμβάνουσι κανὲν μέτρον καθαριότητος καὶ ὡς ἐκ τούτου μεταδίδονται πολλὰ ἀσθένεια καὶ ἀπὸ τὸ γάλα αὐτὸ Ἡ κατσικαὶ κοιμοῦνται εἰς σταίλους ἀκαθάτους, οἱ μαστοὶ των λερόνται ἀπὸ τὰ οὖρα ἢ σῆρονται εἰς ὁρόμους μὲ λάσπαις ἢ μὲ κοιορτῶν καὶ ἀρμέγονται ἀπὸ χείρας ἀκαθάρτους ρυπαρῶν κατσικῶν ὡς ἐκ τούτου ἐξωτερικὰ ἀφορμαὶ μολύνουσαι τὸ γάλα εἶνε ὄχι ὀλίγα, θεωρουμένου τοῦ ζῴου ὑγιεινοῦς καὶ συνεπῶς ἀπηλλαγμένου ἀπὸ ἀσθενείας τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ὄργανισμοῦ του. Ὑπάρχει λοιπὸν πεποίθησις ὅτι ἡ διφθερίτις τῶν παιδῶν ὀφείλεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κατσικίσου γάλακτος τὸ ὁποῖον ἄλλως μὲ τοὺς ἀφροὺς φθάνει νὰ πωλεῖται λ. 80—1,00 κατ' ὀκῆν.

Ὡς ἐκ τούτου δεόν νὰ στραφῆ ἡ κοινωμία μας εἰς τὸ ἀποξηραμένον γάλα τὸ ὁποῖον ὑπερτερεῖ τοῦ νωποῦ καὶ περιβάλλεται μὲ τόσας ἐγγυήσεις.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΣ

ΑΝ'Α ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο ΕΝ ΤΗΝΩ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΤΡΙΑΣ

Η ΜΟΔΑ

Ζέστη, παντοῦ ζέστη, ἀφόρητος, ἀποπικτικῆ τοῦ κάκου ζητοῦμε κάποια ἀνακούφισι ἐλαττώνοντες ἔσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὰ ἐνδυματὰ μας καὶ τὸ ἐλαφρότερον μᾶς ζεσταίνει, μᾶς βαρύνει εἰς ὀσθμὸν ἀπίστευτον.

Καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτὴ, εἶνε ἡ κατ' ἐξοχίην ἐποχὴ τ-ῦ ὑπαίθρου. Ἐκδρομαί, page, θέατρα, ὅλα εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν μας, μᾶς προσκαλοῦν. Τί θὰ φορέσωμι λοιπὸν εἰς αὐτὰ ;

Ὅτι βέβαια λεπτότερον καὶ φρεσκότερον ὑπάρχει κ' ἔτσι ἢ lingerie ἔρχεται πάλιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἀλλὰ

πραγματικῶς δὲν εἶνε τίποτε ὠραιότερον ἀπὸ ἓνα τέτοιο φόρεμα μὲ νταντέλλαν ἢ κέντημα, τὸ ὅποιον ὁροσερώτατο καὶ πρακτικώτατο καθὼς εἶνε γίνεται μὲ τὸ παραμικρότερο φρεσκάρισμα τῆς ὥρας.

Τώρα βεβαίως τὸ χοντρό λινὸ δὲν εἶνε τόσο τοῦ λούσου, ὅσο τὸ λεπτὸ καὶ ἡ μπατίστα, μὴ λησιμονώμεν ὅμως ὅτι ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς στερεότητος, ἐνῶ ὡς χρώμα ἄς προτιμῶμεν τὸ ἄσπρο, χωρὶς ἐντούτοις ν' ἀποκλείσωμεν τὸ ἐλαφρῶς κρέμι καὶ τὸ μαργαριταρι.

Ὡς πρὸς τὰ γαρνιρίσματα τῶν φορεμάτων αὐτῶν μπορεῖτε κάλλιστα νὰ τοὺς βάλλετε λουρίδες μὲ ἐλαφρῆς—ἐλαφρῆς πιετίσες καὶ λεπτὰ *entre deux* ἀπὸ βαλανσιῶν καὶ ἀκόμη δύο εἰδῶν νταντέλλας εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν, δηλαδὴ μίαν λεπτὴν καὶ τὴν ἄλλην χονδροτέραν.

Διότι κατὰ τοὺς καθορίζοντας τὴν μόδα, τὸ ἀνακάτωμα αὐτὸ τῆς *valenciennes* μὲ τὴν χονδρὴν Ἴρλανδικὴν νταντέλλαν, μὲ τὸ χονδρὸ φιλλέ, τῆς χονδρῆς βενετσιάνικης, μὲ τὴν λεπτὴν Ἴρλανδικὴν εἶνε κάτι τι πολὺ χαριτωμένον καὶ ὠραῖον. Ἄς τὸ δοκιμάσωμεν λοιπὸν καὶ ἐμεῖς, ἀγαπηταὶ ἀναγνώστρια, καὶ ἄς ποῦμε ὅτι κάνωμε ἓνα φόρεμα τοῦ ὁποῦ ἢ κορσὰζ κομμηνὴ κιμωνὸ ἀποτελεῖται ὅλη ἀπὸ λουρίδες μὲ μικρὰς πιέτες καὶ *entre deux* ἀπὸ *valenciennes* ἐνῶ χονδρὰ μοτιφ ἀπὸ Ἴρλανδικὴν νταντέλλαν ἐν εἰδει *empécements*, φθάνουν μὲχρι τῶν ὤμων.

✱

Ἡ φούστα γίνεται μὲχρι τῶν γονάτων μὲν, ὀλο ἀπὸ λουρίδες λινού καὶ βαλανσιῶν καὶ ἐρχομένη καθέτως, ὅπως καὶ εἰς τὴν κορσὰζ καταλήγει εἰς μίαν πολὺ πλατειάν λουρίδα καμωμένην ἀπὸ χονδρὴν Ἴρλανδικὴν νταντέλλαν μὲ ἐπίσης χονδρὰ μοτιφ. Ἐὰν τώρα σὰς μὲνη καιρὸς καὶ ἄρεεις, κεντήσατε ἐπάνω στὸ τοῦλι καὶ κάμετε ἀπὸ αὐτὸ ἓνα φόρεμα ὠραιότατο κ' εὐθυνότατο. Καὶ ἀφοῦ δὲν θὰ σὰς φοβίση ὁ κόπος—διὰ τὸν ὅποιον ἄλλωστε θὰ ἰκανοποιηθῆτε μὲ τὸ παραπάνω ὅταν ἴδῃτε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας σας—μὴ σὰς δειλίση κατ' οὐδένα λόγον ἢ ἰδέα ὅτι τὸ κεντημένο τοῦλι εἶνε πλέον ἀπηρχειμένης ἐποχῆς· διότι ἂν καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ κέντημα αὐτὸ εἶχε τεθῆ εἰς ἀχρησίαν, κατ' αὐτὰς ἐντούτοις ἀρχίζει πάλιν ν' ἀναφαίνεται ἀρκετὰ μάλιστα θαρραλέως κ' ἐπιτυχῶς.

Ἐπιπλέον ἔχομεν ἀκόμη καὶ τὰ φορέματα ἀπὸ βαμβακερὸ ἑταμιν τὰ ὅποια ὅμως γαρνίρομεν πολὺ ὀλίγον μὲ κανένα χονδρὸ βαμβακερὸ κέντημα ἢ μὲ *Soutache*, σ' ἔλα τ' ἄλλα κεντημένα φορέματα τὰ τόσο ἐμμορφα καὶ κομψὰ βάζομεν διάφορα *entre deux* λεπτῆς δαντέλλας, λαῖζα ἀγγλικοῦ κεντήματος ἢ λαῖζα ἀπὸ κεντημένο τοῦλι. Ἐννοεῖται ὅτι ἐὰν προτιμῶμεν τὴν ἀγγλικὴν λαῖζαν εἶνε περιττὴ κάθε ἄλλη γαρνιτούρα ἐνῶ τὴν τοῦλινην δὲν σὰς τὴν συνιστῶμεν καὶ πολὺ, ἐπειδὴ τὴν ἐμεταχειρίσθησαν τόσο στῆς *Shemissettes*.

Ἄλλὰ τώρα γαρνίρουν ἀκόμη καὶ τὰ λινὰ μὲ *Soutache* αὐτὸ ὀφείλομεν νὰ εἰπώμεν ὅτι δὲν τὸ ἀναφέρωμεν ἢ ἐκ καθήκοντος, διότι ἐὰν τὸ *Soutache* δὲν εἶνε πολὺ λεπτὸ τὸ φόρεμα γίνεται μίαν ἀηθία.

Εἰς αὐτὰ τὰ φορέματα ὅσα ἀπὸ σὰς ἔχετε ὠραῖα παλαιὰ κεντήματα μπορεῖτε νὰ τὰ μεταχειρισθῆτε θαυμασίως.

Ἐὰν μάλιστα εἶνε ἀρκετὰ μεγάλας λουρίδες μπορεῖ νὰ γίνῃ ὀλόκληρη φούστα ἀπὸ τέτοιο βολάν, ἢ δὲ κορσὰζ νὰ γαρνιρισθῇ ἐξ αὐτῶν στὰ μανίκια.

Πλὴν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον συνηθίζεται ὑπερβολικὰ ἐφέτος καθὼς καὶ ἄλλοτε σὰς εἶπομεν εἶνε τὰ *fichu*. Διὰ τὰ ἐλαφρὰ καὶ ἀπλὰ φορέματά σας κόψτε τα ὅπως θέλετε· σταυρωτὰ ἐμπρὸς καὶ πίσω, ἴσα ἐμπρὸς καὶ σχηματίζοντα ναυτικὸ γι-

κὰ πίσω, μὲ μύτη στῆς πλάτες. Θὰ εἶνε κάτι πολὺ ὠραῖο καὶ λεπτὸ ὅταν μάλιστα εἶνε καμωμένο ἀπὸ ἐλαφρῶς κεντημένην μουσελλίναν καὶ τοῦλι μ' ἓνα νταντελλένιο βολάν. Τὸ καλὸ δὲ εἶνε ὅτι τὰ *fichu* αὐτὰ γίνονται κ' ἐντελῶς ἀνεξάρτητα τοῦ φορέματος ὥστε νὰ τὰ βάζῃ κανεὶς ὅπου θέλει.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν φόδρα τῶν *lingeries* φορεμάτων. Αὐτὴ στὸ εἶδος τῶν *princesse* γίνεται πάντοτε ἐντελῶς χωριστὴ ὥστε μὲ τὸ τίποτε ν' ἀλλάζωμε πολλές φορὲς τὴν ὄψιν τῶν ἀμφιέσεών μας· τὴν κάνωμε δὲ πάντοτε ἄσπρη, ρόζ, μπλέ, πράσινη, μῶδ, μενεξεδιά, κίτρινη καὶ μὲ ψάθα μαύρη. Εἰς ἔλους αὐτοὺς τοὺς χρωματισμοὺς τὸ ἄσπρο, τὸ ἀσθενὲς μπλέ καὶ τὸ ἀνοικτὸ ρόζ, εἶνε διὰ τὰ νέα κορίτσια, τὸ μπλέ τὸ καφέ, τὸ μῶδ, τὸ πράσινο καὶ τὸ ψαθὶ διὰ τὰς νέας κυρίας, ἐνῶ διὰ τὰς ἡλικιωμένας, συνηθίζεται τὸ μενεξεδί, τὸ τοῦ ἡλιοτροπίου, καὶ τὸ μαῦρο. Ἡ ζώνη, μίαν πλατειὰ κορδέλλα, τοῦ αὐτοῦ χρώματος μὲ τὴν φόδρα, σχηματίζει ἓνα μεγάλο φιάγκο, ὁ ὅποιος χωριζόμενος στὰ δύο καταλήγει πολλές φορὲς σὲ δύο φούντες.

Μὴν περιορισθῆτε ὅμως εἰς τὴν ὁμοίωσιν τῆς φόδρας κορδέλλαν· ἢ μπορεῖτε νὰ μεταχειρισθῆτε ἀντ' αὐτῆς καὶ μαῦρο βελούδο—πράγμα πολὺ chic—ταφρὰ *changeant*, κορδέλλα πομπασούρ ἢ *rekine* ἀκόμη δὲ χρυσοκεντημένην ἢ ἀργυροκεντημένην.

Τὸ καπέλλο τὸ ὅποιον θὰ πηγαίη μὲ τὰ φορέματα αὐτὰ εἶνε μίαν μαλακὴ ψάθα γαρνιρισμένη μὲ ἄνθη, στάχια, μεταξυτὴν μουσελλίναν ἢ ἂν τὸ θέλετε πολὺ τοῦ λούσου μὲ πτερὰ. Ἡ *charlottes* ἀπὸ ἄσπρο κέντημα ποῦ ἐσυνθίζοντο ἄλλοτε τόσο πολὺ δὲν φοροῦνται πλέον καθόλου· ποῦ καὶ ποῦ νὰ τῆς δοῦμε σὲ κανένα μικρὸ παιδάκι. Ὅσα γιὰ τὰ παπούτσια σας κάμετε τα ἀπὸ ἄσπρο δέρμα ἐλάφου ἢ μαῦρο βελούδο. Τὰ χρώματα συνηθίζονται τότε μόνον ὅταν συμφωνοῦν μὲ τὸ χρῶμα τοῦ φορέματος, πρᾶγμα πολὺ δύσκολον.

Δις Μ. Π.

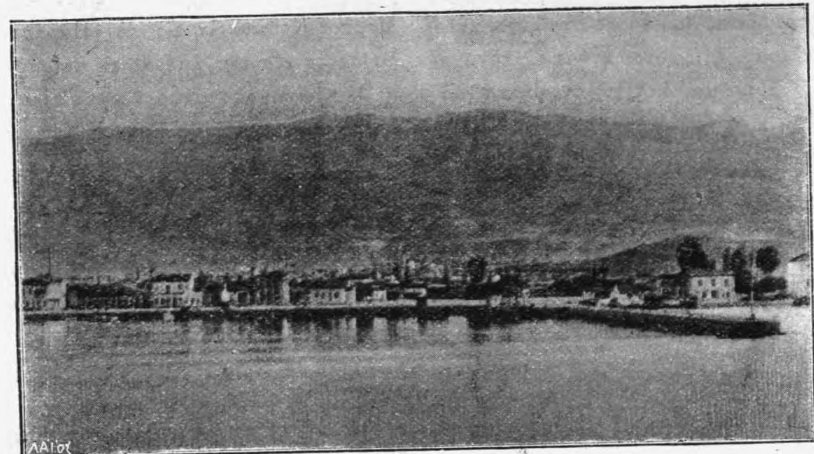
Ἡ ΣΑΤΥΡΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τὸ πτολιέθρον, τὸ Μαρόκον καὶ τὸ Ἀγαδίρ.— Ἡθοποιοὶ καὶ ἀστυνόμοι. — Αἱ σιτάσεις τῶν τραῦμα καὶ τὸ Ἀρσάκειον. — Αἱ ἀρβύλαι τοῦ κ. Στρατούλη. — Ἐθνομία ἄθνος. — Ὁ Ἄρης πᾶνοπλος. — Κώδιξ εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς. — Τὰ ταξείδια τῶν ὑπουργῶν. — Χολέρα καὶ πανώλης.

Οἱ Ἀθηναῖοι δὲν πρέπει νὰ εἶνε δυσαρεστημένοι. Τὸ καλοκαίρι περνᾷ μὲ ὄλας τοῦ τὰς ἀπολαύσεις. Ὅλα βαίνουν κατ' εὐχὴν.

Οἱ κάτοικοι τοῦ πτολιέθρου, κ. Μιστριώτα, ἄστεως εἶνε εὐτυχεῖς. Μόλις ἐγεγερθῶν τῆς κλίνης θὰ μάθουν μίαν αὐτοκτονίαν, εἴτε ὑπὸ τριανταφυλλιάν, εἴτε ἐντὸς λουτροῦ, ἓνα τραγικὸν φόνον γυναικὸς ἀπὸ ἓνα ζηλότυπον σύζυγον ἢ ἐραστήν, τί φρονεῖ ὁ ἀρθρογράφος κάθε ἐφημερίδος περὶ Μαρόκου, πόσα πλοῖα θ' ἀγοράσῃ ἀπὸ τοὺς διαφόρους ξένους ναυστάθμους ἢ Τουρκία. Ἀλλὰ μανθάνουν καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα πράγματα. Ὅλας λ. χ. τὰς πολεμικὰς κινήσεις τῶν Μαλίσσάρων, ποῦ κεῖται τὸ Ἀγαδίρ—κρίμα ποῦ δὲν ἢ μπορεῖ νὰ γίνῃ καλαμποῦρι μὲ τὴν

ἌΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΛΙΜΝΗ ΚΑΛΑΜΩΝ

λέξιν αὐτὴν διὰ νὰ τὴν προσφέρω εἰς τὰ γνωστὰ Ἡνωμένα παγοποιεῖα — καὶ μαζῇ μὲ τὸν καφὲν θὰ ροφήσουν μίαν σύγκρουσιν ἀντιτορπιλικοῦ, ἓνα καυγᾶν τῶν ἠθοποιῶν τοῦ «Ἀθηναίου» μὲ τοὺς ἀστυνόμους, μερικὰ κρούσματα χολέρας, τί ἔγραφε ὁ κ. Χαϊδεμένος διὰ τὰ κάρβουνα τοῦ στόλου, καὶ παρὰ τὴν ἀπελπιστικὴν ὕψωσιν τοῦ θερμομέτρου, πεντάπηχυν φλογερὸν Φιλιππικὸν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Καὶ ὅμως πρέπει νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀφοῦ οἱ τροχιοδρομικοὶ μὲ ὄλας τὰς σιτάσεις τῶν τραῦμα δὲν ἔκαμαν ἀπεργίαν, ἀφοῦ τὸ Ἀρσάκειον δὲν ἔπεσον ἀκόμη, ἀφοῦ ὁ Κλεάνθης Ἀγαλματιδῆς συναγωνίζεται ἐπὶ σκηνῆς εἰς ἀνοησίας μὲ τὸν Σωσίαν του, ὁ δὲ κ. Στρατούλης τοιμπαῖ διὰ τοῦ κ. Τοιμπερᾶ τὰς ἀρβύλας τοῦ στρατοῦ.

Τὸν τόνον τῆς Εὐθυμίας ἐν τούτοις ἔδωσαν ἢ Εὐθυμία, ὑπερέτρια τοῦ κ. Σίμου, ἢ τις δὲν περισπᾶται μόνον εἰς τὴν κουζίαν, ἀλλὰ καὶ ὀξύνεται ἔταν γράφουν κατὰ τοῦ κυρίου τῆς.

✱

Ὁ Ἄρης κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν ἐπέδειξε τὴν πανοπλίαν τοῦ στίλβουσιν. Εἰς τὴν Ἀλβανίαν αἱ ἀψιμαχίαι δὲν ἔπαυσαν, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Γερμανοὶ ἔστρεψαν τοὺς μύστακὰς των καὶ οἱ πρῶτοι τὸ ἔστρεψαν... ἀλλὰ Γαλλικὰ διὰ κάθε ἐνδεχόμενον, οἱ φίλοι τῆς Ἀνορθώσεως ἐξεστράτευσαν ἐναντίον τοῦ «Χρόνου» διὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι ὁ «Χρόνος» εἶνε... χροῖμα, καὶ μόνον ὁ Ἄρης... Σακελλαριδῆς δὲν ἔτρεψε εἰς φυγὴν τοὺς ἀκρατάς του μὲ τὴν ὠραίαν φωνὴν του.

Ἐν τούτοις, δὲν εἶνε μόνον τὰ περιστροφὰ τὰ ὅποια ἐξεμύτησαν χωρὶς εὐτυχῶς ν' ἀνοίξῃ μύτη. Τὰ ἄρθρα τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων εἶνε τόσο

πύρινα, ὥστε νὰ σκοτώνουν ὑπολήψεις μὲ δσην εὐκολίαν σκοτώνουν τὸν καιρὸν των οἱ ἀργόμισθοι τῶν συλλαλητηρίων. Τὰ ἄρθρα αὐτὰ ἐκδιδόμενα εἰς τεύχος δύνανται νὰ ἀποτελέσουν «Κώδικα εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς». Τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς ἐπωφελήθη εἰς πατήρ, πρὸς τὸν ὅποιον ὁ υἱὸς του ἀπηυθύνθη ζητῶν τὰ φῶτα του, προκειμένου νὰ γράψῃ μίαν ἐπιστολιμαίαν διατριβὴν ἐναντίον ἐνὸς ἐχθροῦ του.

— Θέλεις, τοῦ ἀπήντησε, νὰ τὸν βρίσῃς;

— Ναί, πατέρα, μὰ πάρα πολὺ.

— Πολὺ εἶπες; Ἔ, διάβασε ἓνα δύο ἄρθρα ἐφημερίδων. Θὰ εὖρης θαυμάσιον ὕλικόν. Νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι τοῦ ἀντιπάλου σου θὰ τοῦ ἔλθῃ ἀποπληξία... *

✱

Σπανίως Κυβέρνησις Ἑλληνικὴ ἐκοπίασεν, ὅσον κοπιᾶζον οἱ σημερινοὶ ὑπουργοί. Τὰ ταξείδια εἰς τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν, ἢ τις ὡς ἐκ τῶν ποικίλων δρομολογίων, τείνει νὰ λάβῃ τὰς διαστάσεις τῆς ἀειμνήστου Ἡμερησίας Διατάξεως τῆς Διπλῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀφοῦ ἀνεστάτωσε τὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα, μεταβαίνει εἰς Κηφισίαν μετὰ τοῦ κ. Κλεάρχου. Ὁ κ. Μπενάκης μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ ἄνου τὸν ὄρισεν γενναιοδῶρως προσέφερε εἰς τὸ ἔθνος ὡς ἀναδιοργανωτὴν τοῦ γένους του, ἀπέρχεται εἰς Φραγκοφούρτην, ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς ἀφοῦ ἐδραίωσε τὴν παραμονὴν του ὡς ὑπουργοῦ διὰ τοῦ καθορισμοῦ 2000 ἔδρων εἰς τὰ δύο Πανεπιστήμια ἀπὸ γένου εἰς Ἑλβετίαν, ὁ κ. Γρουπάρης νοσταλγεῖ τὰ ἀργυρὰ νάματα τοῦ Βοσπόρου, ὁ κ. Κορομηλᾶς ἀφοῦ ἐπέτυχε περισσεύματα τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁμοια μὲ τὰ ἄλλα περισσεύματα τὰ ἐκ τῶν ποδῶν του κρεμάμενα, πηγαίνει νὰ λουστῇ καὶ νὰ ἀνακτῆσῃ τὰς τόσο ἀναγκαίας δυνάμεις διὰ τὸ ἀξίωμα του καὶ τὴν ἡλικίαν

του. Ὁ κ. Ρέπουλης τέλος—άτυχέστερος ἔλων—περιοδεύει τὰς βρωμερὰς συνοικίας τοῦ Πειραιῶς. Ἴσως μάλιστα εἰς τὰς περιοδείας του αὐτὰς ἀφίεται καὶ ἡ μὴ ἔλευσις τῆς χολέρας, ἥτις ἐσταμάτησε εἰς τὸ Δυρράχιον. Καὶ πάλιν λυπούμαι διότι τὸ ὄνομα καὶ αὐτῆς τῆς πόλεως δὲν εἶνε καλαμπουρήσιμον.

Ἀκροτελεύτιον, ἀντὶ παγωτοῦ.

Ἠκούσθη εἰς τὸ τράμ.

— Καὶ γιατί τὴν λένε χολέρα. Πόθεν παράγεται ἡ λέξις;

— Παράγεται ἀπὸ τῆς λέξης...

— Καὶ τὴ πανώλη γιατί τὴ λένε ἔτσι;

— Γιατί ἅμα φανῆ, πᾶν ὄλοι...

Ο ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὸ ἕτερον ἡμισυ τῶν Ἐπιθεωρήσεων, ὁ «Κινηματογράφος», ὀλίγα προσέθηκε, νέα καὶ ξεύπανα νούμερα εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἐσοδείαν, διότι εἰς ἄλλα μὲν συνηγήθη μὲ τὰ τῶν «Παναθηναίων» χωρὶς νὰ τὰ ὑπερβῆ, εἰς ἄλλα δὲ δὲν ὑπάρχει ἡ ἀφθονία τοῦ ἄλλοτος, ἡ ὅποια πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ κυριαρχῆ εἰς τὰ τοιοῦτου εἶδους θεατρικὰ ἔργα. Ἡ Ἐπιθεώρησις εἶνε μία σάτυρα τῶν κυριωτέρων γεγονότων τοῦ ἔτους μετὰ παρωδίας τῶν δρώντων προσώπων. Ἄλλ' ἢ ἐκλογὴ τῶν ἀξίων σατύρας γεγονότων δὲν πρέπει νὰ εἶνε τυχαία, οὔτε ἡ παρωδία νὰ εἶνε ὑβριστική. Ἀπαιτεῖται λεπτότης ἔσον καὶ δηκτικότης, ὅτε ἡ εὐφροιά ἀποβαίνει ὄχι μόνον εὐπρόσδεκτος καὶ παρ' αὐτῶν ἔτι τῶν σατυριζομένων, ἀλλὰ καὶ διδακτική.

Ὁ κ. Δημητρακόπουλος δὲν ἔχει τὴν λεπτότητα τοῦ πειράματος, ἀλλὰ εἶνε σατυριστῆς ὀξύς. Τὰ εὐφυολόγηματά του δὲν εἶνε βεβαιωμένα, ἀλλ' ἔνεκα τῆς πολυγραφίας εἰς τὴν ἐξωθεὶ ὁ βιωτικὸς ἀγὼν διαφαίνεται κάποια κούρασις εἰς τὴν πνευματικὴν του παραγωγὴν.

Μερικὰ νούμερα εἶνε πολὺ ξεύπανα καὶ καλογραμμένα, ὅπως ὁ γλεντζές, ὁ θρηνολογῶν διὰ τὰς διασκεδάσεις τῶν Ἀθηναίων, ὁ Λιλιπούτειος βουλευτῆς, ὁ ὅποιος παίζει καὶ καταζητεῖται διὰ τὴν ἀπαρτίαν, καὶ τὸν ὅποιον ἀπάγει εἰς τὴν ἀγκαλιάν του ὁ κλητῆρ τῆς Βουλῆς, ἡ Ἄψογος στάσις (Κοτοπούλη) καὶ ἡ ὀρδινάτζα (Ζάννος). Ὡς ἐμφανίσεις ἦσαν εὐμορφοὶ ἡ τῆς κ. Λούη ὡς Λίνας Καβαλιέρη, καὶ ἡ τῆς Ἰδζλάλ, ἣν ὑπεδύθη ἡ κ. Γαβριηλίδου, ἥτις καὶ ὡς Μουσικομανῆς ὑπῆρξε χαριτωμένη, ἀπέτυχεν ὅμως ὡς Ἀραπίνα ἡ μίμησίς της ὄχι μόνον ὁμοίωσις δὲν εἶχε μὲ τὴν ἡρωίδα τῆς Ἀλυσσίδας, ἀλλὰ ἐν τῇ προσπαθείᾳ νὰ τὴν παρωδῆσῃ κάμνει κινή-

σεις ἀηδεστάτας. Ὁ χορὸς τῶν Ἀπάχηδων ἐχορεύθη καλὰ, ἐπιτυχίαν δ' εἶχεν ὡς πάντοτε ἡ δις Μαρίκα Κοτοπούλη εἰς τὸ «Παράρημα» ἐξαγγέλλουσα τὰ νέα τῆς ἡμέρας εἰς τετράστιχα.

Ὁ «Κινηματογράφος» κατὰ τὴν γενικὴν ἀντίληψιν εἶχεν καταφανῶς ὀλιγωτέραν ἐπιτυχίαν τῶν «Παναθηναίων» καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ συνεχῆ σειράν παραστάσεων ἀνευ ἐπισκευῆς.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ τρίτη ἐπιθεώρησις—τοῦ κ. Μωραϊτίνου τὸ «Πανόραμα»,—ἡ προοριζομένη διὰ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς μηνός, θὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς θαμῶνας τῶν θεάτρων.

Ὁ ἀτυχὴς ποιητῆς, ἀλλὰ καὶ γόνιμος τὴν φαντασίαν, κ. Περεσιδάδης ὡς ὑπόθεσιν τοῦ νέου δράματός του ἔλαβε τὴν ἡρωϊκὴν Πάργαν. Τὰ δεινοπαθήματα τῶν κατοίκων της, ἡ περιπετειώδης ἀλλὰ καὶ ὑπερήφανος ἱστορία τῆς ἀτυχοῦς πόλεως ἐνέπνευσαν εἰς τὸν φιλόπατριν ποιητὴν σκηνὰς ὠραίας καὶ δραματικῆς. Κατέχων τὸ χάρισμα νὰ γαλθανίζῃ τὰ ἔθνη καὶ ἰδεώδη τοῦ λαοῦ, νέας προεκάλεσε συγκινήσεις ὁ ποιητῆς τῆς «Σκλάβας» καὶ τῆς «Γκόλφως». Τὸ δράμα του δὲν διακρίνεται διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν, ἢ ἔξαρσις ὅμως ἀνταποκρινόμενη εἰς τὸ ὕψος τῆς ὑπόθεσεως ἀναπληροῦ τὴν ἔλλειψιν ταύτην καὶ εἶδει ἀξίαν εἰς τὸ ἔργον ἐντελῶς δραματικὴν. Ἡ ἐγκατάλειψις ἰδίως τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ ἡ λιτανεῖα τοῦ Ἐπιταφίου ἐνέχουν στιγμὰς μεγάλης δραματικότητος.

Τὸ ἔργον ἔχει εἰς τινὰ μέρη καὶ μουσικὴν ὑπόκρουσιν, κατ' ἐμπνευσιν τοῦ κ. Καλομοίρη, ἐπιτυχῆ. Οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν μὲ στοργὴν πρὸς τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον ἐν γένει ἀνεβιβάσθη μὲ ἐπιμέλειαν πολλήν.

Εἶνε περίεργον πῶς μερικὰ ἔργα, χωρὶς νὰ ἔχουν πραγματικὴν ἀξίαν, ἐλκύουν τὸν κόσμον καὶ ἐπαναλαμβάνονται. Ἐὰν ἡ «Ἄγνωστος» τοῦ Μπισσὸν ἦτο ἔργον Ἑλληνος συγγραφέως, μόλις θὰ κατώρθωνε δύο ἐσπέρας νὰ κρατηθῆ εἰς τὸ πρόγραμμα. Ἡ γ' πράξις μάλιστα τοῦ ἐπὶ σκηνῆς δικαστηρίου θὰ προεκάλει εἰρωνικοὺς γέλωτας.

Ἡ «Ἄγνωστος» εἶνε ἔργον παλαιᾶς σχολῆς, μὲ ἐξεζητημένας συγκινητικὰς σκηνὰς, μὲ φόνον, δικαστήρια καὶ ὑστερικὰς ἐκδηλώσεις μετανόας καὶ συγγνώμης. Εἶνε ἔργον τῆς εὐκόλου συγκινήσεως. Δοθεῖ ἀπότομα τὰς χορδὰς τῆς καρδίας, χωρὶς ἢ τέχνη νὰ τὰς θωπεύῃ.

Πρόκειται περὶ μιᾶς—τι ἄλλο;—ἀπίστου, ἥτις ἔνεκα τῆς ἀσθενείας τοῦ τέκνου της μένοντος παρὰ τῷ πατρὶ, καὶ ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ ἐραστοῦ της, ἐπιστρέφει εἰς τὴν συζυγικὴν οἰκίαν ἰκετεύουσα νὰ γίνῃ

δεκτὴ. Ἄλλ' ὁ σύζυγος ἐξωργισμένος τὴν ἀποδιώκει. Ζῆ ἐκείνη τότε βίον ἐλεύθερον, συνάπτει σχέσεις μὲ διαφόρους, οὓς διαδέχεται ἕνας ἄθλιος, ὅστις ζητεῖ ἐν συνεννοήσει μετ' ἄλλων ἐκδισατῶν νὰ ἐκμεταλλεῖται τὸν σύζυγον, ὅστις κρατεῖ τὴν προίκα τῆς διωχθείσης γυναικὸς του. Ἐκείνη δὲν στέργει εἰς τὴν τοιαύτην ἐκδίασιν ἐξ ἧς θὰ παραχθῆ σκάνδαλον πρὸς ζῆμίαν τοῦ υἱοῦ της, σκοτῶνει τὸν ἐραστὴν της ἐν λογομαχίᾳ, δικάζεται, καὶ κατὰ συμπύτων ἐγκαινιάζει τὸν δικηγορικόν του στάδιον ὁ υἱὸς της ὑπερασπιζόμενος τὴν κατηγορουμένην, ἐν ἀγνοίᾳ ὅτι εἶναι ἡ μήτηρ του. Κατὰ τὴν δίκην ἐπέρχεται ἡ ἀναγνώρισις μητρὸς καὶ υἱοῦ, παρίσταται δὲ καὶ ὁ πατὴρ ὅστις ἀκούει τὸν ἐξάψαλμον διότι «ἀποδιώξας τὴν ἀμαρτήσασαν γυναϊκά του, τὴν ἐξώθησεν εἰς βίον ἄσημον». Τέλος, μετὰ πολλὰς προσπαθείας, κατορθώνει ὁ υἱὸς νὰ συμφιλίωσῃ τοὺς γονεῖς του, ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμήν καθ' ἣν συναινεῖ αὐτὴ εἰς τὴν συμφιλίωσιν, ὡς ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων σφοδρῶν συγκινήσεων ἀποθνήσκει.

Ἡ βάσις τοῦ ἔργου δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἠθικῆς. Ἡ ἀνεξικακία ἐνὸς συζύγου ἀτιμασθέντος, ἦν ὑποστηρίζει ὁ συγγραφεὺς, δὲν εἶνε ἀξίωμα, τὸ ὅποιον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του δύναται νὰ στερεώσῃ ὡς αὐτὸς νομίζει, ἢ νὰ ἐξαγίσῃ μίαν οἰκογένειαν. Ὅταν ἀπαξ ἐγκολαφθῆ ἐν στίγμα—οἶον ἡ ἀτιμία τῆς γυναικὸς—ἀδύνατον νὰ τὸ καλύψῃ ἡ συζυγικὴ ἀνοχή. Τὰ διδάγματα τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἶναι ἀπόρροια παρακεκινδυνευμένων ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἔσον καὶ ἂν ἐνέδυσσε ὁ συγγραφεὺς μὲ τῆς ρητορικῆς τὰ ἄνθη, δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε καὶ ὀρθὸν νὰ ζήσουν.

Ὡς πρὸς τὴν ὑπόκρισιν, ἡ κ. Κυβέλη ἠρίθμησε μίαν ἔτι ἐπιτυχίαν, ἐκ τῶν δυσκολωτέρων. Ὅλοι τὴν ἀναγνωρίζουν ὡς ἀκαταγώνιστον εἰς τοὺς ἐλαφροὺς ῥόλους, εἰς τὰς ἐμφανίσεις της ὡς παρθένου εἰς τὴν «Ἄγνωστον» ὅμως εἶχε δραματικὰς ἐξάρσεις καὶ δύναμιν καὶ ἐκφρασιν ἀξιοσημείωτον. Εἰς μίαν δόκωληρον πρᾶξιν ἦτο ὑποχρεωμένη διὰ μόνης τῆς μορφῆς σχεδὸν νὰ ἐξωτερικεύσῃ μίαν σκληρὰν πάλην αἰσθημάτων.

Ὁ κ. Ροζὰν θαυμάσιος ὡς σύζυγος. Ἐπαιξε μὲ πολλὴν φυσικότητα. Καὶ ὁ κ. Λέων ὡς ἐραστῆς, ὑπέροπος ἀξίος ἐκτιμήσεως. Ἦτο μία ἀπὸ τὰς σπανιωτάτας ἐπιτυχίας του τὸ ὄλιγον μέρος, εἰς τὸ ὅποιον ἔπαιξε χαρακτηριστικώτατα.

Ἡ γαμβροθήρα—ἡ ἀντίθετος ὄψις τῆς προικοθηρίας—εἶνε ἡ ὑπόθεσις τοῦ «Χερουβείμ», τῆς νέας κωμωδίας τοῦ κ. Ξενοπούλου. Ἡ προσπάθεια ἐνὸς ἀνδρογόνου, ἔχοντος δύο θυγατέρας, ὅπως ἐμπλέξουν ἕνα πλούσιον γαμβρόν εἰς τὰ δίκτυα τοῦ γάμου γίνε-ται ἀφορμὴ σατύρας, περιοριζομένης κυρίως εἰς χα-

ριτωμένον διάλογον· πρωτίστως ὅμως ὁ συγγραφεὺς διὰ τῆς κωμωδίας του σκοπεῖ νὰ μᾶς δώσῃ ἕνα τύπον ἐνὸς πονηροτάτου καρσίου, τὸ ὅποιον ὑπὸ πλαστὴν ἀφέλειαν θαυματουργεῖ. Ἐνα ἐπίδοξον γαμβρόν ἢ μήτηρ—τύπος συνήθης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, παρ' ἣ τὸ ζήτημα τοῦ γάμου ἀποτελεῖ τὴν κυριαρχοῦσαν ἀπασχόλησιν—προορίζει διὰ τὴν μεγαλειότεραν κόρην, ἀλλ' ἡ μικροτέρα, τὸ Χερουβείμ, δὲν ἀφίνει νὰ τῆς διαφύγῃ ἡ εὐκαιρία καὶ διεκδικεῖ αὐτὴ κατὰ τρόπον πονηροτάτον καὶ γοητευτικόν τὸν γαμβρόν. Ἄλλ' αὐτὸς ἀποδεικνύεται ἕνας τυχαῖος καὶ ἀνάξιος προσοχῆς καὶ διαλύονται τὰ ὄνειρα καὶ οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς οἰκογενείας καὶ μόνον τὸ Χερουβείμ διατηρεῖ τὴν χαριτωμένην ἀφέλειαν.

Ὅ,τι ἰδιαίτατα ἀποτελεῖ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ παρθενικοῦ πλάσματος εἶνε ἡ πρόωρος καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν της πείρα τοῦ κόσμου.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου εἶνε πενιχρά, ἡ δὲ ἔλλειψις ἐπεισοδίων προκαλεῖ κάποιαν μονοτονίαν. Ἡ ἀ' πράξις εἶνε ἡ καλλιτέρα, εἰς τὴν δ' χαλαροῦται τὸ ἐνδιαφέρον, ἡ δὲ τρίτη ἐγγραφή ἀποκλειστικῶς διὰ μίαν λύσιν μὴ ἔχουσαν πρωτοτυπίαν, ἀλλὰ ἐνδεικτικὴν τῆς ἐπιπολαιότητος, ἥτις διακρίνει ὀλην τὴν οἰκογένειαν.

Αἱ σκηναὶ τῶν οἰκογενειακῶν συσκέψεων καὶ συνεννοήσεων πῶς νὰ ἐλκύσουν τὸν γαμβρόν, ἂν καὶ φθά-νουν ἐνίοτε μέχρι μικρολογιῶν, εἶνε χαριτωμένα. Ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς κόρης—Χερουβείμ διαβολικωτάτου—ἀποτελεῖ τὴν μεγαλειότεραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου. Ἡ ὑπόκρισις τῆς Κυβέλης ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος, ἀνταξία τῶν προσδοκίων τοῦ συγγραφέως, ὅστις ἐπιτήδεις δι' αὐτὴν ἔγραψε τὸ ἔργον.

κ.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἦπια νερὸ ἀπ' τῆς βρύσι σου καὶ δίχως νὰ τὸ νοιώσω πίοντας ἀναστέναξα, τόσο βαρειά, καὶ τόσο φαρμακερά, ποῦ ἀπ' τὸν κροῦτὸ πήρε φαρμάκι ἡ βρύσις. Καὶ ὅταν τὸ βράδυ ἐχίθηκε τ' ἄνθη σου νὰ ποτίσῃ ὅλα ἐκτριτίσῃ με μῆς κ' ἔγυραν μαραμμένα καὶ τᾶδες κ' ἐλυπήθηκες κ' ἐθύμισες με μένα: Κατιά, δὲν ἐστοχάσθηκες ἀπάνω στὸ θυμὸ σου πῶς τὰ πτωχὰ λουλούδιά σου τὰ πήρες στὸ λαιμό σου γιατί εἶχες φαρμακίψει ἐὸ τὸν στεγαγιόν μου ἐκεῖνο ὅταν σοῦ ζήτησα φιλὸ καὶ μοῦ πες δὲν σοῦ δίνω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Χάριν τῶν διακοπῶν τοῦ θέρους τὸ τεύχος τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου ἐκδοθήσεται ὁμοῦ μὲ τὸ τεύχος τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἡ ὄνομασία τοῦ μηνὸς ἀρκεῖ διὰ τὴν φαντασίῃ ὁ ἀναγνώστης ὅτι οἱ θνητοὶ διερχόμεθα τὰς πλέον δυσάρετους στιγμὰς τοῦ ἔτους. Ἐν τούτοις ἡ δυσάρετος αὐτὴ ἐποχὴ δίδει τὴν ἐγκαίριαν εἰς πολλοὺς, ἀπομακρυνόμενους τῶν πόλεων καὶ ζώντας ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἀπολαμβάνοντες τὴν γοητίαν τῶν ἑλληνικῶν βουνῶν, τὴν δρόσον τῶν δασῶν καὶ τὴν ἀνακουφιστικὴν θέαν τῶν θελκυτικῶν αἰγιαλῶν τῶν παραλίων τῆς Ἑλλάδος. Ἡ κοινωνικὴ ὁμιλία καὶ πολιτικὴ ἐξέλιξις δὲν ἐπηρεάζεται οὔτε ἀπὸ ψυχρῆς ὑπερβολικῆς οὔτε ἀπὸ θερμότητος ἐκνευρικῆς καὶ τὰ ἐπεισόδια διαδέχονται ἀλλήλα.

Ἀρχομένου τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς αὐτοῦ ἐπίκεινται αἱ διακοπαὶ τῆς Διπλῆς Βουλῆς καὶ ἐν μέσῳ αἰθρία, ὡς κεραυνός, ἐνοκῆπει τὸ ἐπεισόδιον τῆς παραίτησως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Στράτου. Ὁ κ. Στράτος, ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐπίεσαν τὸν κ. Βενιζέλον νὰ ἀναλάβῃ τὸ ταχέτερον τὴν Προεδρικοῦ γίαν, δὲν ἀντέχει εἰς ἐν χαριτολόγημα τοῦ κ. Δημητρακοπούλου καὶ ἀπὸ τὸν ὑψηλὸν στυλοβάτην εἰς τὸν ὅποιον τὸν ἔβρωσαν ἡ ὑπερνευρικότης καὶ τὸ εὐερέθιστον (ὅπως ἐκαυχίθη) πίπτει εἰς τὸ ἐπίπεδον κοινῆς θνητοῦ ὅστις δέρει ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν πρώτον τυχόντα ὑπερήτην τοῦ καφανείου—ἀποτέλεσμα δι-στυχῶς καὶ τοῦτο τῆς ὑπερνευρικότητος κιλ.— Πιπτοντος τοῦ κ. Στράτου—ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφανείαν ὁ κ. Τσιριμώκος καὶ ἡ γαλήνη ἐπανερχεται ἀδιατάρακτος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν καὶ ἀμοιβαίων συχαρητηρίων διακόπτει τὰς ἐργασίας τῆς. Τὸ ἔργον τῆς Διπλῆς ἐπῆρξε γόνιμον καὶ ὁμολογεῖται κοινῶς ὅτι ἐνηφίσθησαν νόμοι ἀναπλαστικοὶ τοῦ βίου καὶ τῶν πολιτικῶν ὄρων τοῦ τόπου μας.

Ἐν σημείον τὸ ὅποιον ἐδρόσισε τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους εἶπε καὶ ἡ ἀρχίσασα ἐργασία πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ναυτικοῦ. Ὁ ναύαρχος Τῶφφελ ἐπανελέθη ἐξ Ἀγγλίας μετὰ τὸ ἀτέλημα τοῦ «Ἀβέρωφ», ἐκ τοῦ ὁποίου ἐδιδάχθη πολλὰ διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Ναυτικοῦ μίς, ἀνέλαβεν ἀποφασιστικῶς τὴν ἀνάπλασιν αὐτοῦ καὶ τὸ ἔθνος ἦδη μετ' ἐμπιστοσύνης ἀποβλέπει εἰς τὰ δύο ἔθνη ἐξέλιξις τῶν τὰ ὅποια ἠτύχησαν νὰ δοθῶν εἰς τὰς πορθαῖς καὶ φιλοτίμους χεῖρας τῶν Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν Στρατιωτικῶν.

Εἰς στιγμὴν ὁμοῦ κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ πρώται εἰδησεις τῆς σχετικῆς βασίμου ἐργασίας τοῦ Ναυάρχου Τῶφφελ ἐπέπνευσαν τὴν ἐλπίδα αἰσίων μέλλοντος, ἐπέρχεται τὸ ἐπεισόδιον Τσουκαλῆ τὸ ὅποιον ἐμεταλλενθεῖς ὁ τύπος ὁ σφόδρα ἀντιπολιτευόμενος καὶ ἀντιδρῶν κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον ἀνήγαγε εἰς περιωπὴν φλέγοντος ζητήματος.

Φρονοῦμεν ὅτι εἰς στιγμὰς ἐθνικῶν κινδύνων καὶ σοβαρῶς ἐργασίας πρὸς ἐσωτερικὴν διοργάνωσιν προσωπικὰ ζητήματα ἔπρεπε νὰ ὑποχωροῦν καὶ νὰ μὴ γίνωνται αἱ βύσεις ἀντιπολιτευτικῆς ἐργασίας παρὰ ὀργάνων τοῦ τύπου, ὁ ὁποῖος δὲν ὑστερεῖ οὔτε εἰς φιλοπατρίαν οὔτε εἰς νοημοσύνην.

Ὁ κ. Τσουκαλῆς εἶπε μορφωμένος καὶ εὐθρασύς ἀξίωματικὸς καὶ οὐδὲν πλέον. Δυστυχῶς δὲν εἶπε ἀπηλ-

λαγμένος παθῶν καὶ ὑπὸ τούτων παρασυρόμενος κατώρθωσε νὰ δημοσιογῆσι φαντασίαν ἀντιμαχομένην, ἀλλὰ καὶ παρασούσας τὰς καλλιτέρας δυνάμεις τοῦ Ναυτικοῦ μας. Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παραγμοῦ αὐτοῦ προβάλλουν Ἀξίωματικοὶ ἀρχηγοὶ μερίδων ἀλληλομισουμένων. Ἐπεβάλλετο λοιπὸν, καθ' ἡμᾶς, εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ μὴ ἐπιζητήσῃ μόνον τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεων τοῦ κ. Τσουκαλῆ—καθ' ἡν στιγμὴν γράφομεν δικάζεται ἀκόμη ὁ κ. Τσουκαλῆς καὶ ἔχομεν πλήρη πίστιν εἰς τὴν εὐθυμοσίαν τῶν μελῶν τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου—ἀλλὰ καὶ τὸν ἔλεγχον παντὸς ἀναμεμυμένου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου βαρεῖα νὰ ἐπέπιπεν ἡ τιμωρία ἐφ' ὅσον ἀπεκαλύπτειτο ἀδιαφορία διὰ τὰ μεγάλα ἐθνικὰ συμφέροντα χάριν τῶν προσωπικῶν φιλοτιμιῶν καὶ τῶν ὑστεροβούλων ὑπολογισμῶν.

Ἐπεισόδιον ὅπερ ἐτάραξε τὴν Ἐθνικὴν συνείδησιν εἶναι καὶ ἡ σύλληψις καὶ τὰ μαρτύρια τοῦ Προξενικοῦ ἐπαλλήλου ἡμῶν εἰς Κ)πολιν. Ἴδου οἱ μεγάλοι κίνδυνοι τοῦ ἔθνους καὶ ἡ συμμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι προέπει νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν διὰ τὴν ἐθνοπρεπὴ αὐτῶν διεξαγωγῆν. Ἐπίσης ἀπειλητικὸν προβάλλει καὶ τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης, ληγοῦσης προσεχῶς τῆς ἀρμοστικῆς τοῦ κ. Ζαΐμη. Καὶ ἐκ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ οἱ κίνδυνοι εἶναι ὄχι ὀλίγοι καὶ δέον ἢ Κυβερνήσεως καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ ἔχη τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔθνους. Ἐν τούτοις ὑπάρχει βεβαίως ὅτι ἡ Ἐθνοπατικὴ Διπλωματία φοβουμένη τὰς περιπλοκάς θὰ ἐπιζητήσῃ νὰ κρατήσῃ ἀμετάβλητον τὸ καθεστῶς, μέχρις οὔ αἱ περιστάσεις ἐπιτρέψουν τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

Λίγη ἦδη ὁ Ἰούλιος, τοῦ Τσουκαλῆ τὸ ζήτημα εἶπε εἰς τὴν ἀκμὴν του, ἡ ἀντιπολιτευσὶς εἶπε ἀκράτητος, ἀκλόνητος, βεβαία, πᾶν διᾶβημα τῆς Κυβερνήσεως, φέγγεται καὶ ἀποδοκιμάζεται μετ' ὀργῆς. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε τὸ ἀντικείμενον πάσης ἐπιθέσεως. Δὲν τοῦ συγχωροῦν διότι παρεβρέθη εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀε μνήθου Κανελλίδου—διὰ τὸν ὅποιον θὰ ἠθέλαμεν νὰ ἐβλέπαμεν τὴν Κυβέρνησιν, χάριν τιμῆς πρὸς τὸν ἄνδρα, διατάσσουσιν τὴν κηδεῖαν του δημοσίᾳ δαπάνῃ—καὶ τοῦ ζητοῦσι τὸν λόγον διατὶ ὁ κ. Στράτος ἔδειξε εἰς τὸ διάλειμμα τοῦ «Χερουβείμ» τὸν μικρὸν ὑπερήτην—καθημέριον τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς δύο πρὸ αὐτοῦ καθίσματα—ὅποτε νέος κεραυνός ἐνοκῆπει διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὰς «Ἀθῆνας» συννετηξέως τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς Παρισίους ὁ Βασιλόπαις Γεώργιος εἰς φίλον τῶν «Ἀθηνῶν» καὶ διὰ τῆς ὁποίας σφοδρὰ ἐπίθεσις ἐκδηλοῦται καὶ πάλιν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου. . . .

Παρὰ πάντα ταῦτα, ἀναμφισβήτητον εἶπε ὅτι ἡ μικρὰ Ἑλλάς ἀποδεικνύεται πλήρης ζωῆς καὶ ὁρμῆς καὶ εἶπε εὐχάριστον ὅτι ἡ νεωτέρα γενεὰ μορφοῦται εἰς ἐν πολιτικὸν σχολεῖον εἰς τὸ ὅποιον δρᾷ μία ὑπέροχος πολιτικὴ μορφή ὅπως τοῦ Βενιζέλου.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Αρχόμενοι ἀπὸ τοῦ τεύχους ταῦτα τῆς δημοσιεύσεως τῆς Ἰουλίου, τοῦ νέου ἔργου τοῦ κομμιογράφου Συγγραφέως κ. Ἰωσήφ, ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀντιπαρῆλθωμεν τὸ γεγονός τῆς διδασκαλίας τοῦ ἔργου παρ' αὐτοῦ τοῦ Συγγραφέως κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ παραστάσιν.

Η ΙΔΥΛΛΑ

Ἡ ἐμφάνισις γνωστοῦ δραματικοῦ συγγραφέως ἀπὸ σκηνῆς δὲν εἶπε βεβαίως οὐκ ἐστὶν τι καὶ κοινὸν καλλιτεχνικὸν γεγονός, λαμβάνει δὲ τοῦτο ἐπιμελετέραν σπουδαίωσιν καὶ ἐφελκεί ζωντανὴν τὴν προσοχὴν ὅταν ὁ Συγγραφεὺς παῖξῃ ῥόλον ἴδιον ἔργου καὶ ἡ φήμη φέρεται ὡς πιθανολογούμενον ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἥρωος τοῦ ἔργου, τὸν ὅποιον ὁ συγγραφεὺς ὑποδέχεται, οἱ θεαταὶ θέλοσιν ἀνέσει μίαν πενήτην τοῦ βίου αὐτοῦ τοῦ ἴδιου συγγραφέως. Μὴ ἀναλαμβάνοντες τὴν εὐθύνην τῶν διαθέσεων αὐτῶν, ὅποτε θὰ ἴσως ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ εὐρέως ἡ ψυχολογικὴ θέσις τοῦ συγγραφέως καὶ διεκρινεῖται τὸ ῥόλον, σταματῶμεν πρὸ τοῦ γεγονότος τῆς ὑποκρίσεως ἥτις παρουσίασε τὸν κ. Ἰωσήφ κίριον τῆς σκηνῆς, καὶ ἀπέδειξε τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτοῦ ἰδιοφυῖαν. Ὁ κ. Ἰωσήφ διὰ πρώτην φορὰν ἀνήλθε τὰς σκηνὰς τοῦ θεάτρου δημοσίᾳ. Φίσις καλλιτεχνικῆς, ἀγαπῶσα τὴν σκηνὴν καὶ τὰς μεγάλας καὶ πολλαπλὰς αὐτῆς συγκινήσεις, οὐκ ἄπαξ ἔλαβε μέρος ὡς ἐρασιτέχνης ἠθοποιὸς εἰς ἔργα διδασκαλικὰ ἐν τῷ αἰθεῖσι καὶ πρὸ θεατῶν ὀλιγαριθμῶν καὶ εἰς φιλικῶς κύκλους ἀνηκόντων. Πρὸ τοῦ πολλοῦ κοινῶν, τοῦ διησκόλου, τοῦ ἀπαιτητικοῦ, εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς «Ἰδύλλας» καὶ ἡ ἐμφάνισις του ἦτο μία θριαμβητικὴ ἐπιτυχία τὴν ὁποίαν ἐνθουσιωδῶς ἀνεγνώρισεν τὸ ἀσπρηνικὸν πληροῦν τῆς ἑκτετατῆς Κυβέλης ἐκλεκτῶν ἀκροατήριον. Ἀποβλέποντες καὶ εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἠθοποιίας του καὶ εἰς τὴν ἰδιόσυσαν συγγραφικὴν τέχνην του καὶ εἰς τὰς συμπαιδείας τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνει παρὰ τῶν οὐρανόφρονων του καὶ τῆς κοινῆς, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἐντύπωσις τῆς ὁποίας προκάλεσε τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν θὰ σβεσθῇ μετὰ τὰς πρώτας ριπὰς τοῦ φθινοπώρου, ὅποτε λήγει ἡ θεατρικὴ περιόδος ἐκείνου ἔτους, ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μακρὸν ὡς σύμβολον καλλιτεχνικῆς δράσεως ἀσυνήθους διὰ τὰ θεατρικὰ χρονικὰ τῆς πατρίδος μας.

Μὴ—μὴς

Εἰς προηγουμένον τεύχος ἐδημοσιεύθησαν αἱ ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας ἀπέκλυσεν ἡ ἡμετέρα Διευθύντρια ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς ἐνὸς Ἀγγλικῆς ἐν Λονδίῳ Σχολεῖου. Δι' αὐτῶν καταλήγει μετὰ λύπης τῆς εἰς συμπέρασμα ἀποκαρδιωτικὸν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον. Ἐπὶ τοῦ συμπεράσματος αὐτοῦ ἡ Διευθύντρια Γεωργιάδου, ἡ ἀπαραμίλλος αὐτῆ Ἑλληνίς, ἡ Διευθύντρια τὸ Παρθενιαγωγεῖον Περ-Σαῖτ ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἡμετέραν Διευθύντριαν πατριωτικωτάτην διαμартуριαν τὴν ὁποίαν, μολοντὶ ἰδιωτικῆς φύσεως, μετ' ἀληθῆς ἀνακούρισης καὶ ὑπερηφάνειας ἀνδημοσιεύει τῆ «Ἑλληνικῆ» Ἐπιθεώρησις διότι αἱ γαμμάι τῆς ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ γνωστῇ ἐργασία ἀφανῆς καὶ πολυτίμος ἐξελισσομένη εἰς μίαν γωνίαν ὅπου ὁ Ἑλληνισμὸς ἀνθεῖ καὶ ἀκμαίνει.

ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

«Ἦδη θὰ μοι συγχωρήσῃτε ἀρὰ γε μικρὰν παρατήρησιν εἰς τὸ περὶ τῶν Ἀγγλικῶν σχολείων περὶ σπουδαστῶν ἀρθρον σας; Ὁ ἐπιλογος μετ' ἐλύπησε διὰ τὴν αὐστηρότητα—τὴν οὐκ ἴσως πολὺ δικαίαν—μετ' ἡν ὁποῖαν κρίνει τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα. Διότι ἠτύχησα, ἐγὼ τοῦλάχιστον, νὰ γνωρίσω τοιαῦτα τόσον ἐν Ἀθήναις ὅσον καὶ ἀλλοῦ, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἴσως ἀναγεγραμμένας εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν πομπῶδεις λέξεις, ἀλλ' ἐν τούτοις ἐργάζονται ἀθροῦδως, προσπαθόντα διὰ παντὸς μέσου καὶ πρώτιστα διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν διδασκαστῶν, νὰ μορφώσωσι τὸν χαρακτήρα τῶν παιδιῶν καὶ νὰ καλλιεργήσωσιν εἰς τὰς τρυφεράς των καρδιάς καθὲ εὐγενὲς συναίσθημα, φυσικὰ καὶ τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπης».

«Καὶ θὰ ἴτο ἀδύνατον ν' ἀφήσῃτε τὸν μελαγχολικὸν ἐκείνον στεναγμὸν, ἂν συνέπιπτε π. χ. νὰ εὐρεθῆτε ποτε εἰς κανὲν ἐκ τούτων τῶν σχολείων τὴν ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως τῆς Κων)πόλεως: Ἡθέλετε παραστῆ εἰς πρωτότυπον τέλεισιν μνημοσύνου κατὰ τὸ ὅποιον ἀντικαθίστῶσι τὸ μὲν κενοτάφιον μικρὰ σχολ. ταμεῖα τοποθετημένα ἐπὶ σημαίων, τὸν δὲ ἠερέα, ἡ ἱερέα—παιδαγωγός».

Ἡθέλετε αισθανθῆ—εἶμαι βεβαία—εἶργος συγκινήσεως ἀγίας, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἠθέλετε ἴδει ἀνοιγόμενα τὰ ταμεῖα ἐκεῖνα, ἀφροῦ πρώτον καταθέσωσιν ἐν αὐτοῖς αἱ Ἑλληνικαὶ ἐκεῖνα ψυχὰι τὸν τελευταῖον τοῦ ἔτους ὄβολον ὡς τὴν μόνην δυνατὴν—δι' αὐτοὺς—θυσίαν, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος».

«Συγγνώμην ἂν ἠθέλησα νὰ ὑπεγεῖρω ὀλίγον τὸν πέπλον, ὑπὸ τὸν ὅποιον κρύπτεται ἡ ζωὴ πολλῶν ἀφανῶν ἐργατῶν τοῦ πολιτισμοῦ, ὅσοι θερρίζουν συγχὰ πολὺ περισσοτέρας ἀπαγορητέους ἢ ἐλπίδας περὶ τελεσφορήσεως τοῦ σπέρου, τὸν ὅποιον ἐρριψαν μετὰ προσοχῆς εἰς ἑκατοντάδας παιδικῶν καρδιῶν».

«Ἀλλὰ σημειώσατε ὅτι τὸν ὑπεγεῖρω μόνον δι' ἡμᾶς καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ἔχητε τὴν ἰδέαν εἰς βαρδίζουσαν εἰς τὸ σκότος δλα τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα, μὴ συναισθανόμενα τὴν ἱεράν ἀπυστολήν των».

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης
ΑΓΑ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Ἡ θὰ ἴτο μεγάλη ἡ χάρις μας ἂν μὴ εἶδιδετο καὶ ἄλλη ἀσορμὴ νὰ δημοσιεύσωμεν παρομοίαν ἐννοίαν, παρομοίαν σκέψεις ἀπορροῦσας ἀπὸ Ἑλληνίδας κατανοούσας τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν των καὶ ἐργαζομένας μετ' ἡν πρὸς τὸ καλῆσαν καὶ τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν τῆς Δοκ Γεωργιάδου.

Ἐπίλεκτος καὶ γνωστοτάτη φυσιογνωμία ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων, ἀληθῆς Νέστωρ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, ὁ Πέτρος Κανελλίδης, Διευθυντῆς τῶν «Καιρῶν» ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον τέλος.

Ὁ Κανελλίδης ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐδρασεν ὡς δημοσιογράφος, τὰ δὲ ἀρθρα αὐτοῦ τὰ ἰδιόρυθμα τὸ ὕφος, ἀλλὰ μετὰ ἐννοιῶν, εἶχον καταστῆ παρομιώδη καὶ δημοφιλῆ.

Σοβαρός, πολυμαθῆς, ἐχειρίζετο τὰ πολιτικὰ καὶ ἐθνικὰ ζητήματα δεξιότατα, τῆρων πάντοτε ἀνεξαρτησίαν φρονήματος.

Πᾶσα ἡ σκέψις αὐτοῦ ἐφέρετο πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Λαόν, μετ' αὐτὰς δὲ τὰς λέξεις ἐξέπνευσεν ἐκἀμάτος καὶ διαπρεπῆς δημοσιογράφος, ὁ ἀγαθὸς πατριώτης.

«Πανελλήνιος Σύνδεσμος τῶν παραγωγικῶν Σωματείων» ὄργων πρὸς ἐργασίαν σοβαρὰν καὶ ἐπωφελῆ προκηρῶσσει διὰ τὸ προσεχὲς φθινοπωρον «Ἐκθεσίαν Σηροτροφίας καὶ Μεταξουργίας». Τὸ σκόπιμον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ταύτης εἶπε τόσον προφανῶς ὥστε θεωροῦμεν περιττὸν νὰ τὸ ἐξάσωμεν διὰ λόγων. Περιορίζομεθα νὰ

ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

τὸν νὰ τὸ ἐξάσωμεν διὰ λόγων. Περιορίζομεθα νὰ

συστήσωμεν μόνον εις τους Διδασκάλους και Διδα-
σκαλίσσας της Ελλάδος να μη παραλείψωσιν ευκαι-
ριαν κατά την όποιαν θερμώς να προτρέψωσι τους
σηροτρόφους της περιφερείας των επως λάβωσι μέρος
εις την Έκθεσιν ταύτην. Η επίσημος αυτής έναρξις
θα κηρυχθή την 20 Νοεμβρίου 1911 εις τὸ Ζάππειον
τῶν Ἀθηνῶν θά περιλαμβάνη δὲ πέντε τμήματα Α'.
Βομβύκια, βαμβακόσπορον, σκώληκας, μωρεόφυλλα
κτλ. Β'. (Διεθνὲς) Συσκευὴν και μηχανήματα Σηρο-
τροφίας. Γ'. Μετάξαν ὠμῆν, στρεπτήν και κατειργα-
σμένην. Δ'. Μεταξωτὰ υφάσματα διαφόρων χρωμά-
των και Ε'. Χειροτεχνήματα ἐκ μετάξης και εἶδη
μεταξωτῶν ποικίλης χρήσεως.

Εἰς τοὺς ἐκθέτας οἱ ὅποιοι θά διακριθῶσι θά δο-
θῶσι βραβεῖα χρηματικά και θά ἀπονεμηθῶσι τιμητι-
και διακρίσεις, διπλώματα, μετάλλια, ἐπαινοὶ κ.τ.λ.
Πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀς ζητήσωσιν ἀπὸ
τὴν Ἐπιτροπὴν. Ἐλπίζομεν και εὐχόμεθα πλήρη ἐπι-
τυχίαν, ἂν και φρονούμεν εἶτι και μόνη ἡ ἀπαρχὴ
τοιούτων ἔργων εἶνε αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἐπιτυχία.

Ο ἀκάματος κ. Ἰγγλέσης, ὁ δημιουργὸς ἔργου
τιμητικωτάτου διὰ τὸν τόπον μας και χρησι-
μωτάτου διὰ τὰς ἀνάγκας μας, ἐξέδωκε τὸν Γ'. τόμον
τοῦ «Ὁδηγοῦ τῆς Ελλάδος»: Μόνον ἡ φυλλομέτρη-
σις τοῦ ἔργου τούτου δίδει

Ο ΟΛΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἰδεάν τοῦ ὄγκου τῆς ἐργα-
σίαις και τῆς μεγάλης δα-
πάνης ἧτις ἀπητήθη διὰ τὴν ἀχθὴν τοῦτο εις πέρας.
Εἰς ὑπερχιλιάς σελίδας ἀνευρίσκομεν πλῆθος χρησι-
μῶν πληροφοριῶν διὰ πάντα κλάδον, ὁ ὅποιος ἐνδια-
φέρει τὸν μορφωμένον και κοινωνικὸν ἄνθρωπον. Ὀλό-
κληρος ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς, τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ
ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ κατοπτρίζονται εις τὰς σελί-
δας του και εἶνε πολύτιμος σύμβουλος και βοηθὸς και
τοῦ ἐμπόρου και τοῦ λογίου και τοῦ ἐπιστήμονος και
τοῦ στρατιώτου και παντὸς παράγοντος τῆς κοινωνικῆς
εὐφροθυμίας.

Η γυνή, ἧτις κατά τοὺς τελευταίους χρόνους ἐφιλοτιμήθη
να μεταστῆ τῶν δυσχερεστέρων ἀγῶνων και να τιμησῆ
τὴν ἰσπιστήμην, ἔδωκε νῦν δεῖγμα ὑπερῶν ἀντιλήψεως και
ἡρώϊσμου παρατόλμου, αἰωρηθεῖσα και αὐτὴ διὰ τοῦ ἀερο-
πλάνου εις τὸ κενόν. Ἡ κατάκτησις
Η ΠΡΩΤΗ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ τοῦ ἀέρος ὑπῆρξε ἡ αἰματηροτάτη τῶν
ἐφευρέσεων. Ἐκάστη ἐβδόμας ἀριθμεῖ και
ἓνα Ἴκαρον. Εἰς τοὺς ἀεροπολοικοὺς ἀγῶνας ἰδοὺ οἱ συγκατα-
ριθμεῖται και μία γυνή, φονευθεῖσα κατά τὴν πτήσιν τῆς. Τὸ
γεγονὸς προσδίδει εις τὸν φεμινισμὸν ἐξαιρετικὴν αἰγλήν.

Ἰδοὺ ἡ «Ἀρτοποιητικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν» ἡ ὅποια ὄθει τὴν
δράσιν τῆς μέχρι ἐνὸς σημείου πρωτοφανοῦς διὰ τὰ ἐμ-
πορικὰ χρονικά τοῦ τόπου μας. Καινοτομοῦσα εὐεργητικῶς
διὰ τὴν Ἀθηναϊκὴν κοι-
νωνίαν καταβιβάζει τὴν τι-
μὴν τοῦ ἄρτου Α' ποιό-
τητος εις λεπτὰ 45, εις ἰδεώδη δηλ. εὐθυμίαν τὴν ὅποιαν
πρὸ Ἰθῆτίας ἠδύνατο ν' ἀνεύρωσιν αἱ Ἀθηναϊκαὶ οἰκογένειαι.
Κατασκευάζει τὸ θρεπτικώτατον μαῦρο ψωμί, ὑπὲρ τῆς δια-
δόσεως τοῦ ὁποίου ἀληθὴ σταυροφορίαν ἡγείρεν ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ
τύπος, και δίδει εις τὰς ἐργατικὰς τῶν Ἀθηνῶν τάξεις ψωμί
ὕγεινόν και μοναδικῆς εὐθυμίας.

Με 35 λεπτὰ τὴν ὄκταν ἀγοράζετε μίαν ὄκταν ψωμοῦ πε-
ριέχοντος ὄλα τὰ θρεπτικὰ συστατικά τοῦ σίτου, καταλ-
λήλου ὄγι: μόνον διὰ τὰ ἰσχνὰ βαλάντια ἀλλὰ και διὰ τοὺς
ἐξησθημένους ὄργανισμοὺς.

Ἄλλὰ και ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία δὲν ὑπέστησεν εις ὑπο-

στηρίζιν και με ζήλευτὴν προθυμίαν κατακλύζει καθημερινῶς
τὰ 14 πρατήρια τῆς ἐταιρείας (ἕτινα και μέχρι Κηφισσοῦς και
Ἀμαρουσίου ἐφθασαν) διὰ να προμηθευθῆ τὸ ὄρατο και εὐθὴνὸ
ψωμί τῆς, πολλὰ και καλά οἰκογένειαι κέρουον γενναίαν χρῆ-
σιν τοῦ μαῦρου ψωμοῦ.

Ἡ Ἀρτοποιητικὴ ὄμως ἡ ὅποια ἔχει τὸ δαιμόνιον τοῦ νεω-
τερισμοῦ εις τοὺς κόλπους τῆς, ἡ ὅποια διαρκῶς βελτιώνει
τοὺς ὄρους τῆς ἐργασίας τῆς (ἐκτὸς τῶν πρατηρίων ἔχει δια-
νομείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης παραγγελίας) ἐστράτη, μὲλις ἐξ
μήνας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς τῆς, και εις ἄλλα σημεῖα τοῦ κοινω-
νελοῦς προγράμματός τῆς τῶν ὁποίων συντόμως τὴν ἐφαρμο-
γὴν θά ἐπιδωῆ πρὸς ὄσελος πάλιν τῆς κοινωνίας και ἰδίᾳ
τῆς πελατείας τῆς. Ἐφέτος ἔχομεν ἔλλειψιν βουτύρου λόγῳ
τοῦ βαρέος χειμῶνος τοῦ π. ἔτους και τὸ ζήτημα τοῦ ἐμ-
πορίου τοῦ βουτύρου τείνει να καταστῆ σαθάρὸν διὰ τὴν
ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν, εις τὴν ὅποιαν τὰ ἀγνά βούτυρα εἶνε
δυσεῦρετα και μαίνεται ἡ ἀσυνείδητος νοθεία. Λίαν ἐπικαιρῶς
ἦδη ἡ ἀρτοποιητικὴ Ἑταιρεία ἀνέλαβε να χορηγῆ διὰ τὰς
οἰκογενείας βούτυρον ἀγνὸν και εὐθὴνὸν ταῦτοχρόνως, και ἐπ'
αὐτοῦ φρονούμεν ὄτι ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν να ἐπιστήσω-
μεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου μας ὄδοτι ἡ ἀπόφασις αὐτὴ
τῆς ἐταιρείας εἶνε προσωρισμένη να προσφέρῃ θετικὰ ὑπηρε-
σίας εις τὴν κοινωνίαν μας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν και Κοινωνιολογικὴν Βιβλιοθήκην Γ.
Φεῖρη ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἔργα:

Ο Μονισμὸς τοῦ Haeckel. — Ἐξετάζων ἀπὸ βιολογικῆς
ἀπόψεως και ἰδίως σύμφωνα με τὴν κρατούσαν θεωρίαν τῆς
ἐξελίξεως ὁ Χαϊκελ τὴν κίνησιν, τὴν σύνθεσιν και τὴν ἀνά-
πτυξιν τῆς ὄλης παρουσιάσει τὸν Μονισμὸν, ἧτοι τὴν ἀπλήν
και ἐξ ἐνοστοιχειοῦ σίστασιν τῆς ὄλης ὡς τὴν μόνην πραγ-
ματικὴν και ἐναργῶς ἀληθὴ φιλοσοφικὴν περὶ τοῦ κόσμου
ἀντίληψιν.

Ἡ μετάφρασις ἐπιτυχῆς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Φαρμακοπούλου.

Φιλοσοφία και φιλολογία τοῦ V. Hugo. — Με ὄζυ-
δέρκειαν και με δύνανιν εις ὄφορ ἐναργῆς και ποιητικῆν ὁ
Ὀύγκω διερευνᾷ εις αὐτὸ τὸ ἔργον του τὴν παγκόσμιαν σκέ-
ψιν ὡς πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν ἰδίως ἐκδήλωσιν αὐτῆς. Ἡ
ἀνάλυσις τοῦ ἔργου τοῦ Λισγύλου κατά συμπαραβολὴν με
τὸ ἔργον τοῦ Σαίξπηρ ἐκτείνόμεναι περιλαμβάνουον γενικὴν
ἐπισκόπησιν τοῦ ἀρχαίου ἰδεώδους και τοῦ νεωτέρου.

Ἡ μετάφρασις ἀκριβῆς και ἐπιμελεμένη ὑπὸ τοῦ κ. Γε-
ρασίμου Βουσινᾶ.

Ο Σοσιαλισμὸς τοῦ Richard. — Μελετῆ τῆς ἰστορίας
τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἐκθέσις περιληπτικὴ τῶν νεωτέρων σοσια-
λιστικῶν συστημάτων και τῶν ἐφαρμογῶν των, ἰδίως δὲ ἐξέ-
λεξις αὐτῶν σύμφωνα με τὰς ἀντιλήψεις τῆς συγχρόνου οἰ-
κονομολογικῆς ἐπιστήμης εἶναι τὸ ἔργον τοῦτο. τὸ ὅποιον
παρέχει ἰδίως πολλὰς και πολυτίμους περὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ
γνώσεις και πληροφορίες.

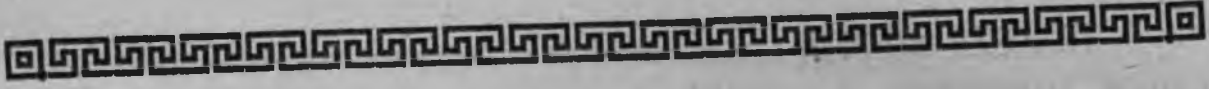
Ἡ μετάφρασις τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Πλ. Οἰκονο-
μοπούλου.

Συγγραφεὶς και ὄφος τοῦ Schopenhauer. — Ὁ μέγας
τῆς Γερμανίας νεώτερος φιλόσοφος, βαθὺς και πρωτότυπος,
ὑπερέχει συνάμα και εις κομψότητα ὄφους. Εἰς τὴν σειράν
δὲ τῶν ἔργων του. τῶν ὑπὸ τίτλον «Παρεργα και Παραλει-
πόμενα», περιέλαβε τὸ ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον σύγγραμμα, εις ὃ
με διαύγειαν φιλοσόφου και πείραν μεγάλου καλλιτέχνηου
ὄρξει τοὺς κανόνας τοῦ καλοῦ ὄφους. τοὺς τρόπους τῆς δια-
τυπώσεως τῶν ἰδεῶν και ἐν γένει τῆς συγγραφῆς, ἐπιτίθεται
δὲ δριμύτατα ἐναντίον τῶν διαστρεφῶν τῆς γλώσσης και
τῶν κενολόγων καλλιτεχνῶν.

Ἡ μετάφρασις λίαν ἐπιτυχῆς ὑπὸ τῆς κ. Αἰκ. Ζάρκου.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Πνακοθήκη». — Ἐξεδόθη με ἐκλεκτὰ περιεχόμενα και
καλλιτεχνικά εἰκόνας τὸ τεῦχος Αὐγούστου. Ἐκ τῶν περιε-
χομένων: Ἡ καλλ. ἐκθεσις τῆς Ρώμης ὑπὸ Κ. Καίροῦλα. —
Ἡ τέχνη ὑπὸ P. Swan. — Λειτουργικὰ δράματα. — Εἰς τὸ
ξενοδοχεῖον, διήγημα Τσέχωφ. — Ζωγραφικὴ, ὑπὸ Π. Νιρ-
βάνα. — Φυσιογνωμίαι τοῦ ΠΗ'. αἰῶνος. — Μικραὶ ἀλλήθειαι κλπ.
Δημοσιεύεται πρὸς τούτους ἀνέκδοτος εἰκὼν τοῦ μεγάλου
Ἑλλήνος ζωγράφου Γύζη.

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΙ
ΤΗΣ ΑΡΤΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπὸ τὰ ΠΡΑΤΗΡΙΑ μας τὰ ὅποια εὐρίσκονται εις τὴν ΝΕΑΝ ΑΓΟΡΑΝ, (ὄδος Εὐριπίδου 19) εις τὸ ΜΕΤΑΞΟΥΡ-
ΓΕΙΟΝ (Πλατεῖα γαφύρας Κολοκοῦθος), εις τὸ ΘΗΣΕΙΟΝ (ὄδος Νηλέως ἀριθ. 1), εις τὴν ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ (παρὰ τὴν
Λαχαναγορὰν ὄδ. Πειραιῶς 94), εις τὸ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ (ἐναντι Σταθμοῦ ὄδ. Ἐρμού), εις τοῦ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ (ὄδ. Βεῖκου
2), εις τὸ ΚΟΛΩΝΑΚΙ (ὄδος Κυνοσκόρου ἀριθ. 1), εις τὴν ΝΕΑΠΟΛΙΝ (ὄδος Θεμιστοκλέους ἀριθ. 43, ὄδος Σόλωνος και
Ἀσκληπιοῦ), εις τὸ ΒΑΘΡΑΚΟΝΗΣΙ (ὄδος Εὐτυχίδου-ἐναντι φυτωρίου), εις τὴν ΒΑΘΗΝ (διασταύρωσις Σωκράτους και
Χαλκοκονδύλη, ὄπου και τὸ Κεντρικὸν μας Γραφεῖον, Ἀποθήκη και Ἐργαστάσιον Ἡλεκτροκίνητων), εις τὴν ΠΛΑΤΕΙΑΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (ὄδος Μυλλέρου και Ἀγχιλιάου, ὄπου τὸ ἔτερον ἡλεκτροκίνητων ἔργαστάσιον μας), εις τὴν ΚΗΦΙΣΣΙΑΝ
(Κατάστημα Ἀποικιακῶν Α. Δημοπούλου).

ΖΗΤΕΙΤΕ

μαζὴ με τὸ ἀγνὸ ψωμί μας, τὸ καθαρὸ, τὸ ὕγιεινὸ, τὸ καλοζυγισμένον και εὐθὴνότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο και τὰ
ΝΕΑ ΕΙΔΗ τὰ ὅποια ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ προσεχούς μηνὸς Αὐγούστου εἰσάγομεν εις τὰ Πρατήριά μας?
ΜΗ ΠΕΡΙΟΡΙΣΕΣΘΕ λοιπὸν εις τὸ ὄρατον πρώτης ποιότητος ψωμί μας, και εις τὸ θρεπτικὸ μαῦρο διατρέ-
νο ψωμί, τὸ ὅποιον διὰ τὰς ὄφελιμους ἰδιότητάς του τὸ συνιστοῦν ὄλοι οἱ μεγάλοι ὕγει-
νολόγοι τοῦ κόσμου και μάλιστα εις τὴν Ἀγγλίαν, ὄπου πρώτη δίδει τὸ καλὸ παράδειγμα ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἡ ὅποια
τὸ χρησιμοποιεῖ κάθε μέρα εις τὸ φαγητὸν τῆς, ἀλλὰ

ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΚΟΜΗ

ΚΑΙ ΤΟ ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΣΑΣ εις ὄμοια 1 ὄκτα, 1/2 ὄκτα και 100 δραμίων. Βούτυρον ἀγνὸν, ὄφραγι-
σμένον, καλοζυγισμένον, ἀρίστης ποιότητος, γευστικώτατον και
κατὰ πολὺ εὐθὴνότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο βούτυρο τῆς ἰδίαις ἐκλεκτῆς ποιότητος.

ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ ΣΑΣ Σαποῦνι τοῦ πλουσιματοῦ ἀπὸ ἄριστα ὄλικά. Χωρὶς νοθείας και ἄμμου. Ἐλαφρὸ,
καλοζυγισμένον και οἰκονομικώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο ὄμοιας ποιότητος.

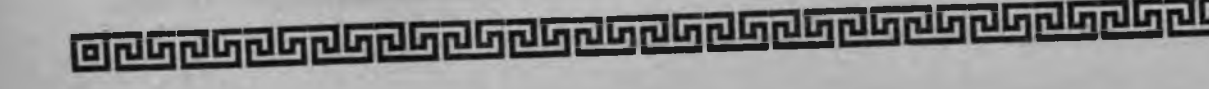
ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΣΑΣ και τὰ ἄλλα εἶδη ζυμαρικῶν (πάστες) ἄπαντα ἐκλεκτῆς ποιότητος, καλο-
ζυγισμένα, εις τὰς τιμὰς τῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῆς ἀγορᾶς.

ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΛΑ ΣΑΣ ὄλοι γνωρίζομεν τὴ γάλα πινομεν εις τὰς Ἀθήνας. Ἡ κοινωνία ὑποφέρει και ὁ τύπος
Ἐλλάδα τὸ θαυμάσιον, τὸ εὐεργητικὸν ἀπεξηραμένον Γάλα εις κόνιν ἐντὸς πακέτων 36 1/2 δραμίων ἔκαστον, κατὰλληλον
διὰ 1 ὄκταν γάλακτος νωποῦ. Τὸ γάλα τῆς Ἀρτοποιητικῆς εἶνε γνήσιον, χωρὶς κανένα κίνδυνον μεταδόσεως νοσημάτων, χω-
ρὶς παθογόνα μικροβία, χωρὶς φόβον ἀλλοιωτέων ἐπικινῶνων διὰ τὴν ὕγειαν τῶν ἀνθρώπων. Εἶνε Γάλα χωρὶς νοθείας, χω-
ρὶς ἀναμιξεῖς με ξένας βλαβερὰς οὐσίας. Γάλα γευστικὸν και οἰκονομικόν. Κατὰλληλον διὰ τὰ γλυκὰ ὄσας, διὰ τῆς κρέμας ὄσας,
διὰ τὸν καφέ ὄσας, τὸ τσάϊ ὄσας. Ἐξοχὸν δι' ἐξοχὰς, ταξείδια, ἐκδρομὰς. Εἰς ἔκαστον πακέττον, εὐρίσκετε τὰς
ὄδηγίας τῆς χρήσεως. Εἰδοποιήσατε προφορικῶς τὰ Πρατήρια, εἶτε δι' ἐπιστολῆς τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον—Διασταύρωσις ὄδων
Σωκράτους και Χαλκοκονδύλη—και θά ἔχετε τακτικὴν και ἔγκαιρον τὴν διανομὴν κατ' οἶκον.
Συνιστῶμεν ἰδιαίτερας τὸ γάλα μας και τὸ βούτυρόν μας εις τὰ ξενοδοχεῖα και Ζαχαροπλαστεῖα τῶν πόλεων και
τῶν θερμῶν ἐξοχικῶν κέντρων. Τὰ ξενοδοχεῖα τὰ ὅποια θά μεταχειρίζονται τὸ βούτυρόν μας θ' αὐξήσωσι τὴν πελατεῖαν των
και θά ἀποκτήσωσιν ἰδιαίτεραν φήμην διὰ τὰ γευστικώτατα φαγητὰ των. Δοκιμάσατε διὰ νὰ πειθῆτε. Διὰ τὰ ξενοδοχεῖα
τῶν ἐξοχῶν δὲν ὑπάρχει εὐεργητικώτερον εἶδος ἀπὸ τὸ γάλα μας.
Οἱ ἀγοράζοντες εις ποσότητας Βούτυρον ἢ Γάλα θά ἔχωσιν ἀνάλογον ἔκπτωσην.

Table with 3 columns: Product Name, Price per unit, and Description. Includes items like Βούτυρον, Σαποῦνι, Γάλα, and Τὸ Ψωμί Α'.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 50.000.000
 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 10.275.000
 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Έν Πειραιεϊ, Πάτρας, Σύμφ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλω και Λαρίσσει.
 ΕΝ ΚΡΗΤΗ: Έν Χανίοις, Ήρακλειώ και Ρεθύμνι.
 ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Έν Κωνσταντινουπόλει (Υποκατάστημα έν Γαλατᾷ μετά Πρακτορείου έν Σαμπούλι), Άρμω, Τραπεζούντι, Κερασούντι, Μερσίνη, Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Σέρραις, Καβάλλα, Ξάνθη, Ίωαννίνοις και Χίω.
 ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Έν Άλεξανδρεία (μετά παραρτήματος έν τη συνοικία Midan), Καίρω (μετά παραρτήματος έν τη συνοικία Mousky), Μανσούρα και Ζαχαζίκω, Mit-Ghār και Τάντα.
 ΕΝ ΔΟΝΔΙΝΩ: (No 22, Fenchurch Street).
 ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ (Domhof, Mönckeberg strasse 18).
 ΕΝ ΔΕΜΕΣΩ (Κύπρου) και ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ (Σουδάν).
 ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ Βαθέος (Σάμου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. Φραγκιαδάης, Πρόεδρος. Ίωάννης Μπότσας, Άντιπρόεδρος. Ίω. Βαλαωρίτης, Κ. Βερούγκ, Έ. Έμπειρικός, Δ. Εγγενίδης, Λ. Ζαρίφης, Δ. Ε. Ήλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Έμμ. Μπενάκης, Μαρκήσιος δι Ρεβερώ.

Γενικός Διευθυντής
Ζαφείριος Κ. Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφική:
 ΑΘΗΝΑΪ ΚΗΝ - ATHENOCLES

Ή Τράπεζα Άθηνών έκτελει πάσαν Τραπεζικήν έργασίαν, ήτοι Προεξοφλήσεις έμπορικῶν γραμματίων και συναλλαγματικῶν, προκαταβολάς επί χρεωγράφων και έμπορευμάτων, εισπραξίεις τοκομεριδίων, παντός είδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων έσωτερικοῦ και έξωτεροῦ έκτελει χρηματιστικὰς έντολάς· έκδίδει έπιταγὰς, πιστωτικὰς έπιστολάς και τηλεγραφικὰς έντολάς πληρωμῶν έν τε τῷ έσωτερικῷ και τῷ έξωτερικῷ· άνοίγει τρέχοντας λ)σμοὺς ήγγημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν άντὶ έλαχίστων δικαιωμάτων και έννοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων

διαφόρων διαστάσεων πρὸς ὄρους λίαν έννοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ή Τράπεζα Άθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς έπιταγὰς (chèques) επί τοῦ έξωτεροῦ και εἰς τραπεζογραμμάτια ὑπὸ ὄρους λίαν έννοϊκοὺς.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἶνε άποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ένηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς έπιταγὰς (chèques) τῆς Τραπεζῆς επί τῶν έν τῷ έξωτερικῷ ανταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' εξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ίανουαρίου και ἀπὸ τῆς πρώτης Ίουλίου έκάστου έτους.

Ταμειντήριον, με ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' έκάστην.

ΕΝ ΟΔΩ ΕΡΜΟΥ

ΑΡΙΘΜ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTemps

J. & A. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον και ποικιλώτατον και πολύμορφον και πολύχρωμον έμπορικόν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελεύτερα **ἀσπρόρουχα** διὰ **ΠΡΟΙΚΑΣ**, τὰ πλέον πολυποίκιλλα **κεντήματα** και **δαντέλλας** και τὰ τελευταίας **μόδας ἰδέασματα**. Δέν θὰ σας προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος και ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος, ἀλλὰ και ἡ ἰδιάζουσα εἰς τοὺς καταστηματάρχας τούτους εὐγένεια και ἀβρότης τῶν τρόπων.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Η ΜΟΝΗ ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΔΙΑ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Άτμόπλοια: " **ΑΘΗΝΑΙ**,, τόννων 16,000.
 " **ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ**,, τόννων 12,000

Τὰ ὄραια και μεγαλοπρεπή ταῦτα άτμόπλοια εἶνε νέονεκτα και ηημίζονται διὰ τὴν άποχήν και εστοίθειαν κατά τὰ ταξειδιά των. Έχουσι διπλὰς μηχανὰς και διπλοὺς ἔλικας. Εἶνε πολυτελέστατα, αναπανικώτατα με 150 θέσεις Α', 200 θέσεις Β', και 1500 θέσεις Γ'. Έχουσιν ηλεκτρικόν φωτισμόν, θερμαινοντα δὲ διὰ καλοριφέρ. Λειτουργεῖ έντός αὐτῶν ὁ ασύρματος τηλεγράφος Marconi, παρέχεται δὲ πάσα άνεσις εἰς τοὺς επιβάτας, με τὰ εστοιατόρια, αἰθούσας κυριῶν, καπνοστήρια, ζυθοπωλείον, καφενεῖον κτλ. κτλ. Διὰ τὴν ὕγειαν τῶν ταξειδιωτῶν ἔχει ληφθῆ πάν μέτρον, δέν λείπει δὲ οὔτε φαρμακεῖον πλήρες, οὔτε νοσοκομεῖον.

Τακτική ἀναχώρησις ἐξ ΕΛΛΑΔΟΣ δι' ΑΜΕΡΙΚΗΝ κατά εικοσαήμερον

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: έν Ἀθήναις άνωθεν Χρηματιστηρίου.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

Έν Πειραιεῖ (5 Λεωφόρος Αιγέως), Πάτρας, Καλάμαις, Γενδαίω, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνη, Παλέρμω, και Νέα Ὑόρκη.

Άντιπροδωπεῖαι εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος και Ἀνατολῆς.

Έκάστος τόμος δέγνος επί πλέον 3 επ. 50

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΒΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Έκδομένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δρος Γ. ΖΕΡΒΟΥ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Αποσάμειλοι εἰς δραματικῶν και πιαστικῶν κάλλος αἱ τραγῳδία τοῦ Σοφοκλέους εἶνε ἀφθάτα πρότυπα τῆς δραματικῆς τέχνης ὡλον τὸν λαόν και τὸν αἰῶνα. Διότι οἱ Σοφοκλέης, θεαματικὸς ἀνταίσιος τοῦ Αἰσχύλου, φιλολογικῶς ἐνεργητῆς τῆς μιλῆς και τοῦ ἠθικοῦ κοσμοῦ ἐξυμῶναι, φοιτᾷ και γοητεῖται με οὐρανό, λαοφίλος, περιπατῶν και καλλιτεχνικῆν ἀρετήν.

Αντιγόνη. Παρουσιάζει ἀντίμαχον τὸν φυσικόν νόμον — τοῦ αἵματος — τὴν φωνήν — πρὸς τὸν κοινωνικόν νόμον τοῦ εὐαγγελίου — τὴν φωνήν — πρὸς τὸν θάνατον τοῦ ἁγίου, δέν ἰσχύει ὅμως νὰ ταπεινώσῃ τὴν εὐγένειαν τοῦ φυσικοῦ τῆς στοιχῆς νόμου. Μετάρσιος, ἀποδοῦσα ἕντακτον τὸ πρωτότυπον, θεαματικὸς ἄριστος καὶ καλλιτεχνικός, ἰσχυρὸς καὶ ἰσορροπημένος.

Ηλέκτρα. Ἡ ἀλεπάλληλος διαδοχὴ τραγικῶν γεγονότων και ἡ συνδρομὴ τῶν μετέπειτα γεγονότων και τῶν παθῶν δίδου εἰς τὸ δράμα τοῦτο νεοτεραιότερον τύπον. Μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τῶν δύο ἀδελφῶν Ορέστου και Ηλέκτρας ἀποτολμᾷ ὑπ' αὐτῶν ὁ φόνος τῆς μητρός και τοῦ ἑαυτοῦ τῆς πρὸς ἐδύοκταιν τῆς πατρικῆς δολοφονίας. Δρ. 1.50

Οιδίπους Τύραννος. Ὁ τραγικὸς θρόνος τῆς ἀκροῦς παρὰ τὴν μετὰ τὴν μετῆρα τοῦ δραματοποιεῖται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὡς ἀποκάλυψις θεοῦν ἐπερχομένη και εὐρύσκησα ἐξέλασιν διὰ τῆς ἀποκτονίας τῆς αἵματος μητρός· και τῆς ἐκουσίας τυφλώσεως τοῦ Οιδίποδος. Δρ. 1.50

Τραχίνια. Ὑπόθεσιν ἔχουσι τὸν οἰκτρὸν θάνατον τοῦ Ἡρακλέους δι' ἄσοστα φιλικῶν τῆς συζύγου τοῦ Διανείρας, ἀκούσιτος παρασυνθεσίς ἀπὸ υπερβολικῆν ἀγάπην. Ἡ ἀκούσια δολοφονία ἀποκτενεῖ και ὁ Ἡρακλῆς πρὶν ἀποθάνῃ γνωρίζει τὴν ἀφρόνησίαν τῆς αἵματος μητρός· και τὴν ἐκουσίαν τυφλώσεως τοῦ Οιδίποδος. Δρ. 1.50

Φιλοκλήτης. Ὁ Νεοπτόλεμος, διὰ νὰ λάβῃ τὰ πατρικά ἔλλα ἀπὸ τὸν Φιλοκλήτην σύμφωνον με τὴν φωνήν, μετανοοῦσιν καὶ ἰσχυρὰ δόλον, εἰς υπερβολικῶν ὀδύσεων. Ἄλλα συγκλονιστικὰ ἀπὸ τὴν γενναίωσιν τοῦ Ἡρακλέους μετανοοῦσιν ἀπὸ μαζανθῆ θεός, συμβιβάζει τὸν ἀσπιδίου του. Ὁ Ἡρακλῆς ἐμφανίζομενος ἀπὸ μαζανθῆ θεός, συμβιβάζει τὰ δεισιπᾶτα και δίδει τὴν λίαν σήμερον πρὸς τὴν Ὁμηρικῆν παράδοσιν. Δρ. 1.50

Αἴας μαστιγοφόρος. Ἀναφέρεται εἰς τὸν Ὁμηρικόν ἦρωα παρὰ τὴν ἀλυσίαν του. Συνελθὼν ὁ Αἴας και αἰωνόμονος αὐτοκτονεῖ. Κατ' ἐπιβρασιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Τεύκρου και τοῦ ἀντιπάλου του Ὀδυσσεὺς ἀφθεται λαμπρῶς διὰ τὸν ἥρωισμὸν και τὴν ἀλλήν αὐτοῦ ἀγαθότητα. Δρ. 1.50

Οιδίπους ἐπὶ Κολωνῷ, τὸ ἔσχατον τοῦ Σοφοκλέους δράμα, παρασιάζει τὸν Κολωνῶν, παρασιάζει τὴν τελευταίαν περιπέτειαν τοῦ Οιδίποδος και καταλήγον εἰς τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τῶν Κολωνῶν. Ἡ ἔσχατος, ὁ λυρικὸς πρὸς ἐξηνήκων τῶν Ἀθηνῶν, τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀποθνήσκοντος ἥρωος, ἀναδεικνύουσι τὸ δράμα. έν τὸν ἀριστοτεχνικῶν τοῦ παγκοσμίου θεάτρου.

Ἡ μετάρσιος καλλιτεχνική, ἔμμετρος, ὑπὸ τοῦ κ. Ἡ. Βουττιερίδου.

200 ΔΡΑΧ. ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΑΡΩΝΤΕΣ ΑΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

GLACIERE DES CHATEAUX
 Brevetée S. G. D. G.

Produit en 10 minutes de 500 gr. à 8 kil. de glace, ou des Glaces, Sorbets etc. par un sel inoffensif.

J. SCHALLER
 1, Rue François Ponsard, PARIS
 Prospectus franco

Se méfer des contrefaçons, toutes défectueuses

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ
 Διευθυντής Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μελεται φιλολογικὰ και καλλιτεχνικὰ.
 Συνεργασία ἐγκρίτων λογίων.
 Εἰκόνες ἔργων Ἑλληνικῶν και ξένων καλλιτεχνῶν.
 Συνδρομὴ ἐτησία δραχμα 12.
 Γραφεῖα Ὀδὸς Χαριλάου Τρικούπη 22 Α.

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΝΕΣΤΛΕ
ΑΛΕΥΡΟΝ

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία και φαρμακευπορεῖα.
 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Διὰ τὴν Ἑλλάδα και Κρήτην.
Κ ΟΣ ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

“ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,, - “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,,

Η **“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,** ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένου καλλιτεχνικοῦ περιοδικοῦ **“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,,** θὰ ἐκδώσῃ διὰ τὸ προσεχὲς ἐτος **Ἡμερολόγιον Ἑγκυκλοπαιδικόν, Φιλολογικόν, Καλλιτεχνικόν.**

Τὸ Ἡμερολόγιόν μας θὰ εἶνε πιστὴ ἀπεικόνισις τῆς τε ἐθνικῆς, κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξελίξεως καὶ προόδου ἐν Ἑλλάδι. **Διακεκριμένοι συνεργάται** οἱ ἀριστοὶ τῆς καλῆς, θὰ συμβάλλουν εἰς τὸν ἐπιτυχέστερον αὐτοῦ καταρτισμόν.

Τὸ Ἡμερολόγιόν μας, ὀγκώδες, ἐκ **τρικοσίων** σελίδων πυκνῶν εἰς ὕλην καὶ κοσμομένων ὑπὸ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ στιλπνοῦ χάρτου τυπούμενον, θὰ περιλαμβάνῃ ὕλην **ἀνέκδοτον** καὶ πρωτίστως **πρωτότυπον,** ἄσχετον πρὸς τὰς εἰς τὰ εἰρημένα Περιοδικὰ δημοσιεύσεις.

Μελέται ἐπιστημονικαὶ εἰς ἐπαγωγὸν ὕφους γραμμέναι καὶ χρήσιμοι εἰς τὸν καθημερινὸν βίον, φιλολογικαὶ μελέται, διηγήματα, πεζὰ καὶ ἔμμετρα ποιήματα, ἠθιογραφίαι, ταξιδιωτικαὶ περιγραφαί, μεθυγραφίαι, καλλιτεχνικὰ ἄρθρα, ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ σημειώματα, μελέται κοινωνιολογικαὶ, ἐθνολογικαὶ, βιονομικαὶ θὰ παρελάσουν ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ Ἡμερολογίου. Εἰδικοὶ καὶ πεφωτισμένοι συνεργάται θὰ πραγματευθῶσιν αὐτά.

Τὸ Ἡμερολόγιόν μας θὰ εἶνε τὸ ἐτήσιον ἀναπόσπαστον **συμπλήρωμα** ἀμφοτέρων τῶν Περιοδικῶν.

Εἰκόνες ἔργων ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς Ἑλλήνων καὶ ξένων καλλιτεχνῶν **τοπετα Ἑλληνικά, μνημεῖα ἱστορικὰ** ἐκ τῶν ἤριστων γνωστῶν, **γελοιογραφίαι** τῶν εὐθυμότερων γεγονότων τοῦ ἐτους, θὰ ποικίλλουν τὰ δημοσιεύματα τοῦ Ἡμερολογίου.

Αἱ διευθύνσεις τῆς **“ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,, — “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,,** φιλοδοξοῦσιν νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἐν **πρωτότυπον** καὶ **χρήσιμον** Ἡμερολόγιον ἐλκυστικὸν διὰ τὴν φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν του.

Τὸ Ἡμερολόγιόν μας ἤρχισε νὰ ἐκτυπῶται. Θὰ εἶνε ἐτοιμον πρὸς κυκλοφορίαν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Χριστουγέννων. Ἡ δὲ τιμὴ του, παρὰ τὰς ὑπερόγκους δαπάνας, μόνον δύο δραχμαὶ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς **“ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,, — “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,,** ὡς καὶ διὰ τοὺς **ἀπὸ τοῦδε** μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ἐγγραφομένους καὶ **προπληρώνοντας** τὸ ἀντίτιμον. Διὰ τοὺς λοιποὺς δρ. τρεῖς.

Τὸ Ἡμερολόγιον **«Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» — «Πινακοθήκης»**

θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς 5000 ἀντίτυπα. Ἀρίστη εὐκαιρία διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ καταχωρίσῃσιν **ἀγγελίας καὶ διακημίσεις.** Δι' αὐτοὺς ἰδιαιτερά συμφωνίαι, τοιαῦται δὲ γίνονται **ἀπὸ τοῦδε.**

ΕΚΠΑΗΣΕΙΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

“ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,, — “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,,

πλουσιώτατον εἰς **ἐκλεκτὰ** περιεχόμενα καὶ **ὠραίας** εἰκόνας.